

24th March 1954]

be converted into arrack as palm juice. I am prepared to challenge the Hon. Minister on this issue to experiment with the two kinds of juices because I know it personally."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am glad the hon. Member has personal experience in the matter which I have not."

MR. SPEAKER :—" Question No. 352."

(Hon. Members Sri T. C. Narayanan Nambiar, Sri K. Aranganathan and Sri C. H. Kanaran were seen rising in their seats to put supplementaries.)

MR. SPEAKER :—" The next Demand is the Harijan Demand. I have to finish all the questions in one hour so that rest of the day may be devoted to the consideration of the Demand. If hon. Members want to put supplementaries on each and every question, I have no other go except to say that the answers to many of the questions that could not be covered within this one hour will be printed in the Proceedings."

SRI C. H. KANARAN :—" The previous question relates to a very important matter."

MR. SPEAKER :—" Can the hon. Member tell me which is unimportant? Everything is important."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, considering the importance of the matter, I have to request that you may be pleased to allow a half-hour debate on the matter."

MR. SPEAKER :—" I shall consider the hon. Member's request."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In the answer given by the Hon. the Minister for Prohibition, it was stated that certain applications for permission to tap sweet toddy were rejected on the ground that the area concerned was inconvenient and that it will affect the enforcement of Prohibition. My submission is that the answer given by the Hon. Minister based on the facts and figures given to her by the Department concerned is incorrect. May I have a ruling from the Chair when such incorrect answers are supplied to the hon. Members of this hon. House, whether hon. Members have the right and privilege to point out the incorrectness of the information supplied and place the real facts before the House? "

MR. SPEAKER :—" As far as the Chair is concerned, it cannot take up the responsibility regarding the answers given by Hon. Ministers. The Chair has nothing to do with the answers given by Hon. Ministers."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know whether hon. Members have the right to draw the attention of the Hon. Speaker as well as Hon. Ministers to the real facts? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member can put it in the form of a question."

[24th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" It is for that reason that we wanted to put supplementaries on this question."

MR. SPEAKER :—" But the hon. Member must also bear in mind the time factor. There are a number of questions and we will have to cover them in one hour. Question No. 352."

Reprinting of the Board's Standing Orders.

* 352 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether with reference to the answer to question No. 1218 given on 29th July 1953 all the four volumes of the Standing Orders of the Board of Revenue corrected up to date have been re-printed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The Controller of Stationery and Printing has stated that he is awaiting the last batch of proofs of Volume I of Board's Standing Orders sent to the Board of Revenue for approval and that on its receipt arrangements will be made to print and supply the final copies. The remaining volumes will be taken up successively."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Sir"

MR. SPEAKER :—" If the hon. Member wants to put a supplementary on each and every question, I will have to say that the answers to the rest of the questions will be printed in the Official Proceedings. If hon. Members want to hear the answers on the floor of the House, they cannot put supplementaries on every question. I have received answers for a number of questions. It is only for the benefit of hon. Members that I am putting about 30 questions in the Agenda so that they may hear the answers. If they want to put supplementaries on every question, I may have to restrict the number to 20. I wish to make this perfectly clear to the House."

Central Jail, Cuddalore.

* 353 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the number of prisoners at the Cuddalore Central Jail, South Arcot district at present;

(b) the number of officers posted and their establishment charges per year; and

(c) the kind of labour extracted from the prisoners and the income derived therefrom for the year 1952?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" (a) Six hundred and eighty-seven on 20th February 1954.

" (b) Eighty-four officers during 1952.

" Rs. 68,177 during that year.

" (c) Cotton-weaving and vegetable gardening. Income derived from cotton-weaving was Rs. 13,549 in 1952. Rs. 7,419 worth of vegetables were raised."

24th March 1954]

Stock of salt in the Kumbla Fish-curing Yard.

* 354 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was no stock of salt in the Kumbla Fish-curing Yard during the current fishing season;

(b) if so, when;

(c) what was the approximate quantity of bazaar salt consumed by the curers; and

(d) the loss incurred by them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There were adequate stocks of salt at the Kumbla fish curing yard during the current fishing season, except on a few days when there was depletion of stocks of salt due to heavy transactions. Fresh supplies to keep pace with the unexpectedly heavy consumption could not be rushed in, due to transport difficulties.

“(b) There was depletion of salt on the following days :—25th, 30th and 31st December 1953 and 4th to 16th January 1954.

“(c) No figures are available, but it may be approximately 1,000 maunds.

“(d) It is not possible to give a correct estimate; but, it may be about Rs. 542, being the difference between the bazaar price and the subsidized price.”

* 355 Q.—SRI T. ANANTA PAI :—“I request that this question may be taken up tomorrow, Sir.”

* 356 Q.—SRI M. S. MOGRAL :—“This question may be taken up tomorrow.”

Permit for tapping coconut trees for the purpose of manufacturing jaggery.

* 357 Q.—SRI Y. MANJAYA SHETTY: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) whether the unemployed ex-tappers in South Kanara district have sent any representation to the Government requesting to permit them to tap coconut trees so as to enable them to manufacture jaggery through co-operative societies; and

(b) what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—“(a) No, Sir, but representations to that effect have been received from the hon. Member and Sri S. S. Kolkebal, M.L.A.

“(b) Sanction has been accorded to tap coconut trees in certain villages of Udipi and Kasargod taluks. The question of extending similar concession to certain other villages in Coondapur taluk has been deferred for consideration after watching for a period of one year the working of the concession now granted.”

[24th March 1954]

Reinstatement of retrenched workers in the Coimbatore City Transport.

* 358 Q.—SRI T. S. ARDHANARI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the action taken by the Government or proposed to be taken on the management of the Coimbatore City Transport for its failure to respect the decisions of the Industrial Tribunal, the Appellate Tribunal and the High Court in the case of sixty-six employees dismissed by the said Transport Co.?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The attention of the Hon. Member is invited to my answer to Legislative Assembly Question (Starred) No. 645 put by Sri S. Ramalingam.”

Fish vans in the City of Madras.

11.10 a.m. * 359 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many fish vans are run by the Government in the City of Madras and the State for the conveyance of fish owners;

(b) the maintenance charges and the income of each fish van; and

(c) how many fishermen and non-fishermen are benefited by the aid given by the Fisheries Department, such as transport and marketing facilities, etc.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) At present six fish vans are being run by the Fisheries Department for the transport of fish. Of those three are working in the districts and three between Ennoor and Madras.

“(b) The annual maintenance charges and the income derived from each van are as follows :—

Van number.	Annual maintenance charges.			Annual income.		
	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
1 MSZ 3102 GMC Pick up ..	12,760	10	0	14,684	0	0
2 MSZ 2712 Bedford Van ...	4,321	8	0	3,636	12	0
3 MSZ 3351 Chevrolet ..	5,989	10	6	2,762	6	5
4 MSZ 3589 Chevrolet ..	7,567	13	9	2,922	14	7
5 ESZ 2968 Fordson ..	1,561	0	9	1,141	2	0
6 SP 2529 ..	4,812	15	0	3,495	4	0

“(c) Two out of the three vans at Madras are being made use of by Fishermen Co-operative Societies. One van was hired out to the S.B.A.S. Panchayat, Tuticorin, for some time and it has recently been withdrawn and it is now under repairs. The other two have been working at Mettur Dam and transporting fish caught from the Reservoir to Salem, Erode and Bangalore. The fishermen of Mettur Dam are benefited by the running of those vans. All the members of the Societies and fishermen in the neighbourhood are making use of these vans and are benefited by them. It is difficult to gather information about the exact number of persons benefited by these vehicles.”

24th March 1954]

UNSTARRED QUESTIONS.

Exemption to Musical Associations from payment of entertainments tax.

17 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation requesting the grant of permanent exemption from the payment of entertainments tax to Musical Associations; and

(b) if so, the names of the associations that were exempted in the State during the years 1952 and 1953?

A.—(a) No representation for the grant of permanent exemption to the Music Associations from payment of entertainments tax has been received by the Government. But the Government have continued for another year from 1st November 1953 the total exemption now enjoyed by approved registered Sabhas and similar associations in respect of music and dance performances and variety entertainments conducted by them.

(b) Does not arise.

Purchase of leather goods for Police department.

18 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the expenditure incurred on the purchase of leather goods for the Police such as belts, boots, etc., in this State during the year 1953–54?

A.—The expenditure incurred is approximately Rs. 2,33,030.

Government Soap Factory, Kozhikode.

19 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the total number of workers and staff employed in the Government Soap Factory, Kozhikode, at present;

(b) whether there has been any change in the strength, and if so, the reasons therefor; and

(c) the total expenditure and the total value of the products manufactured therein at the ex-factory or godown rate and what was the profit or loss during 1952–53?

A.—(a) The total number of workers and staff employed at present in the Kerala Soap Institute, Kozhikode, is 105 as shown below:—

Regular workers	..	--	..	56
Temporary casual workers	..	..	..	13
Staff (including Oil Technologist)	..	..	..	30
Watchman and menials	..	--	..	6

105

[24th March 1954]

- (b) There has been no change in the strength in the regular establishment during the last four years except that two blind workers trained at the Dehra Dun Institute were entertained in January 1954.

	RS.
(c) Expenditure in 1952-53	5,16,137
Value of products manufactured	
in 1952-53	5,86,438
Net profit for 1952-53	53,183

Local Finance Enquiry Committee.

20 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have given effect to the recommendations of the Local Finance Enquiry Committee constituted in 1949;

(b) the recommendations that are under the consideration of the Government for being given effect to immediately; and

(c) whether the Government will be pleased to lay on the table of the House a copy of the recommendations of the above-said Committee?

A.—(a) Certain recommendations of the Committee have been accepted and necessary action has been taken to implement them, while the consideration of certain other recommendations has been postponed to a later date though they have been accepted in principle. Some of the recommendations were already under the consideration of the Government and the decision of the Government of India is awaited on certain other recommendations. Some of the recommendations have been considered in the past and dropped. In view of the present policy of the Government and in view of the existing provisions in the Acts and Rules now in force in this State, it is not proposed either to alter the existing provisions or to take any further action in the matter with regard to the other recommendations.

(b) All the recommendations have already been considered.

(c) A summary of the recommendations of the Committee is given on pages 487-502 of its report. The report is a priced publication of the Government of India costing Rs. 4-2-0. A copy of the report is placed in the Library of the Madras Legislature for reference by Members.

Districts without blood banks.

21 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the names of districts in which there is no blood bank at present?

24th March 1954]

A.—The names of the districts in which there is no blood bank at present are—

- (i) South Arcot,
- (ii) Ramanathapuram,
- (iii) Chingleput, and
- (iv) Salem.

Sinking of tube-wells in South Arcot.

22 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of tube-wells sunk in South Arcot district by the Agricultural department so far?

A.—It is presumed that the hon. Member wants information about small tube-wells with filter points sunk by the Agricultural department. Seventy-six of these wells have been sunk in the district so far (up to 20th February 1954).

Buses and heavy vehicles owned by fleet owners in North Arcot.

23 Q.—SRI D. DASARATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) how many fleet owners there are in the North Arcot district; and

(b) the number of buses and heavy vehicles owned by each of them?

A.—(a) There are 14 fleet owners of buses and 3 fleet owners of lorries in the North Arcot district.

(b) A statement * showing the number of vehicles owned by each of them is annexed.

Problem of unemployment among Harijans.

24 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government are taking any steps to provide employment to the unemployed Harijans to maintain themselves; and

(b) if so, what they are?

A.—(a) & (b) The question of providing employment for the educated Harijan and Backward community students is under investigation. It will take some time before a decision is arrived at.

Re-employment of retired officers.

25 Q.—SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Gazetted officers whose terms were extended beyond the dates of their retirement or who were reappointed after retirement since the 5th December 1952;

[24th March 1954]

- (b) the reasons for doing so;
 (c) whether the officers referred to in the answer to question No. 292 answered by the Hon. Finance Minister on the 5th December 1952 are all still in service;
 (d) how many of them have retired; and
 (e) the number of them whose terms were extended?

A.—(a) No extension of service was given to any officer since the 5th December 1952. Sixty officers were re-employed after their retirement since the 5th December 1952.

(b) Re-employment was sanctioned mainly due to paucity of suitable qualified personnel.

(c), (d) & (e) Out of ninety-three officers contained in the list, the services of eighty-three officers have been terminated and only ten officers are still continued in re-employment.

Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar.

26 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the net profit earned or loss sustained by the Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar since their inception year-war;

(b) the number of Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar, whose wholesale licences have been withdrawn by the Government; and

(c) the number of Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar which have stopped their retail distribution work in foodgrains and are on the verge of liquidation or are under liquidation?

A.—(a) The particulars are furnished below :—

Year.	Total number of societies.	Societies worked on profit.			Societies worked on loss.			Remarks.
		Num- ber.	Total profits earn'd.		Num- ber.	Loss incur- red.		
			(3)	(4)		(5)	(6)	
(1)	(2)	(3)	RS.	A.	(5)	RS.	A.	(7)
1946-47	106	106	37,81,349	10	Nil.	Nil.		..
1947-48	107	98	22,14,640	8	7	1,73,794	9	Two societies worked on nil profit.
1948-49	107	80	15,26,890	4	27	4,76,342	15	..
1949-50	107	94	22,28,897	9	13	1,35,788	3	..
1950-51	107	94	27,90,341	7	13	1,24,888	4	..
1951-52	107	36	5,96,506	14	71	18,88,546	4	..
1952-53 *	107	20	2,30,812	8	62	12,71,089	9	One society worked on nil profit.

* (The audit certificates for the year 1952-53 in respect of the remaining societies have not been received. The Special Deputy Registrar has stated that the figures furnished for the year 1952-53 cannot also be taken as final as the loss or profit of each society has to be changed after getting confirmation of outstandings.)

24th March 1954] [Sri M. Palanimuthu]

தள்ளி அவர்களுக்கு வேண்டிய மனைக்கட்டை வழங்குவதினால் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் இல்லை. ஜாதி வித்தியாசம் இந்த நாட்டில் நீடித்து இருந்து கொண்டேயிருப்பதற்குத்தான் இது உதவி அளிக்குமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக பல இடங்களில் நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் ஓடைப் புறம்போக்கு, ஆற்றுப்புறம்போக்கு, குட்டைப் புறம்போக்கு, மயானப்புறம்போக்கு என்று இருக்கின்றன. அவைகளிலுள்ள தரிசு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்யப்படவேண்டும். அவைகளில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் பயிரிடக்கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆனால் ஜாதி இந்துக்கள் அவைகளைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்கள் அவைகளின் பேரில் உரிமை கொண்டாடிக்கொண்டு ஹரிஜனங்களை அந்தப் புறம் வரவிடாமல் செய்கிறார்கள். இது சரியல்ல. இதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா? மேலும் என்னுடைய தொகுதி ஆலம்பாடியில் பொதுப் பாதையில் ஹரிஜனங்கள் நடக்கக்கூடாது என ஜாதி ஹிந்துக்கள் தடை செய்கிறார்கள். இதைப் பற்றிச் சர்க்கார் கவனித்து பொதுப் பாதைகளில் ஹரிஜனங்கள் போகும்படி செய்யவேண்டும். அதோடு நான் முன்பு குறிப்பிட்ட அந்த தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறதேயொழிய ஜாதி ஹிந்துக்கள் அதை இவர்கள் அடையவிடாமல் தடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் ஹரிஜனங்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவைகளை எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்தமாக வாங்கித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“உங்களுக்கு இன்னும் ஒரு நிமிஷம் இருக்கிறது.”

***SRI M. PALANIMUTHU :—**“இன்னும் ஒரு ஐந்து நிமிஷங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சபாநாயகரை நான் வணக்கத்தோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“உங்களைப்போலவே இன்னும் ரொம்பப் பேர்கள் பேசவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே என்னால் உங்களுக்கு இன்னும் அதிக நேரம் கொடுக்க முடியாது. உங்கள் பிரச்சங்கத்தை முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.”

SRI M. PALANIMUTHU :—“நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமான விஷயங்கள் எல்லாம் ஜில்லாக் கலைக்டர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜில்லா கலைக்டர்களுக்கு ஏற்கெனவேயே மிகவும் அதிகமான வேலைகள் இருப்பதால் இதில் கொஞ்சம்கூட கவனம் செலுத்த முடியாமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே நில அடமான சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை, அதாவது பட்டாக்கள் வழங்கும் விஷயத்தை ஹரிஜனங்களுக்கென்றே இருக்கும் தனி இலாக்காவிடம் ஒப்படைத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். Sir, I move—

‘To reduce the allotment of Rs. 90,47,400 under Demand XXII—Harijan uplift by 100.’

(To point out to the Government that the provision for Harijan Uplift in the Budget is not adequate and to suggest ways and means for the best utilization of the amount under this demand.)

***SRI O. A. NANJAPPA :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்தச் சபையிலே தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்காக கனம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் 90 லட்சம் ரூபாய் மானியத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். 11-40 a.m.

[Sri O. A. Nanjappa] [24th March 1954]

“மான்யத்தை ஆதரிக்கும் முன்பு, சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஆந்திரம் பிரிந்து போன பிற்பாடு இந்த பட்ஜெட் இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு நல்ல கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆந்திரம் இருந்தபோது கூட தமிழ் நாட்டையும் சேர்த்து சென்ற ஆண்டில் 73 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியதாக நான் தெரிந்து கொண்டேன். ஆனால் ஆந்திரம் பிரிந்த பிற்பாடு இவ்வாண்டு 90 லட்சம் ரூபாய் ஹரிஜனங்கள் பிற்போக்கு சமூகத்தவர் ஆகிய இருவருக்கும் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விஷயமாகும். இருந்தாலுங் கூட, எங்களுடைய குறையைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும் கூட, எங்களுடைய அநேகம் குறைகள் இன்னும் தீர்ந்த பாடிவலை. நான் சர்க்காருக்கு என்ன சொல்லுகிறேனென்றால், அரசியலமைப்பில் ஹரிஜனங்களுக்கு பத்து வருஷ சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சுமார் ஆறு வருஷங்கள் கடந்து விட்டன. இன்னும் பாக்கி இருக்கின்ற வருஷங்களில் கவர்ன்மெண்டு என்ன செய்ய முடியும்? ஆந்திரம் பிரிந்த பிற்பாடு சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள ஹரிஜனங்கள் நிலைமை என்ன? அவர்களுடைய பொருளாதாரம், கல்வி, சமுதாயம் போன்றவைகளில் முன்னேற்றம் உண்டா, அல்லது ஏற்கெனவே இருந்ததைப்போலவே இப்பொழுதும் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் ஒரு அறிக்கையை விட்டிருந்தால், அது மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

“காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்த பிற்பாடு இந்த நாட்டிலே ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மை செய்தது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால், இதெல்லாம் தெரிந்த விஷயம். காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன நன்மை செய்தது, அவர்களுடைய வருங்காலத்தைப்பற்றி எப்படி நிர்மானிக்கிறது என்று ஊர் ஊராக ஹரிஜனங்களிடையே பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அதற்காக சேரிகளில் ஆங்காங்கே பல குழுவினர்களை அமைத்து பிரசாரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கவர்ன்மெண்டார் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டோருக்கும் செய்துவரும் சேவைகளைப்பற்றி கிராமந்திரங்களில் வசிக்கும் ஜனங்களுக்கு, பாமர மக்களுக்கும் ஒன்றுமே தெரியாது. இன்று எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லக்கூடிய கட்சியினரும், அல்லது மற்றக் கட்சித் தோழர்களும் சலபமாக சேரிகளுக்குச் சென்று ஹரிஜனங்களைச் சாதாரணமாக தங்கள் வலையில் இழுக்கிறார்கள். ‘மாடி வீடு கட்டித் தருகிறோம்; நிலத்தைப் பிடுங்கிக் கொடுக்கிறோம்’ என்று இப்படியெல்லாம் மற்றக் கட்சியார் பிரசாரம் செய்து, சேரிகளில் வசிக்கும் ஹரிஜன மக்களை தங்களுடைய மாய வலையில் சிக்க வைக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிப் பிரசாரம் செய்வதனால், அதே சேரிகளுக்கு காங்கிரஸ்காரர்களோ, அல்லது காங்கிரஸ்ஸைத் தனிப் பட்ட ஹரிஜன ஊழியர்களோ சென்றால், ‘நீங்கள் எங்களுடைய துரோகிகள் உங்களுடைய பிரசாரம் தேவையில்லை’ என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு மாற்றுக்கட்சியினரின் பிரசாரம் சேரிகளில் நடந்துவந்திருக்கிறது. அந்த ஹரிஜன சேரிகளில் இருக்கின்ற படித்தவர்களோ, அல்லது உபாத்தியாயர்களோ இவர்கள் கூட தோழர்களுடைய வலையில் சிக்கிக் கொண்டு பாமர ஜனங்களை ஏமாற்றி மயக்கி வருகிறார்கள். ஆகையால், நான் சொல்வதென்னவென்றால், ‘ஜில்லாவாரியாக இருண்டல்லது மூன்று கௌரவ பிரசாரகர்களை சர்க்கார் நியமித்து, ‘காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன நன்மையைச் செய்து கொண்டு வருகிறது; அதனால் என்ன பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறது;’ என்பதையெல்லாம் விளக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்காக கௌரவப் பிரசாரகர்களை நியமிக்குமாறு நான் சர்க்காருக்கு யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

“அப்படி நியமிக்கப்படும் பிரசாரகர்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்தில் அக்கறையுள்ள தொண்டர்களாக இருக்கவேண்டும். பிரசாரம் செய்யும் தொண்டர்கள் கூட, முக்கியமாகப் பெண்களாகவே இருந்தால் மிக நல்லது. பெண்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தப் பிரசாரத்தில் ஈடுபடுத்த

24th March 1954] [Sri O. A. Nanjappa]

வேண்டும். அவர்களுக்குத்தான் கிராமாந்திரங்களில் வாழும் மக்களின் கஷ்டங்கள் தெரிந்திருக்கும். குறிப்பாக, குடிசைகளில் வாழும் ஹரிஜனப் பெண்களின் கஷ்டங்கள் அவர்களுக்குத்தான் நன்கு தெரிந்திருக்கும். ஹரிஜனப் பெண்களிடந்தான் பிரசாரம் மிக முக்கியமாக தேவைப்படுகிறது. என்னென்றால் குடிசைகளைச் சுத்தமாகவும், குழந்தை குட்டிகளைச் சுத்தமாகவும், பாத்திரங்களைச் சுத்தமாகவும் வைத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய பிரசாரத்தைச் செய்வதற்குப் பெண் தொண்டர்கள் தான் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே, பெண்களைப் பிரசாரம் செய்வதற்கு நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“கிராமங்கள்தோறும், ஜில்லாக்கள்தோறும் எடுத்துக்கொண்டால், காங்கிரஸ் சர்க்கார் புதுவி ற்றெவுடனே ஆலயப் பிரவேசம், ஹோட்டல் பிரவேசம் என்று பொது இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் நடமாடுவதற்கு சௌகரியம் ஏற்பட்டது. ஆனால், நடுமத்தியில் நின்றுவிட்டது. இப்பொழுது ஆலயப் பிரவேசம் என்றால் என்ன என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது. ஆகையால், நான் சொல்வதென்னவென்றால், இனிமேலாவது மாதா மாதம் ஹரிஜன தினம் என்று கொண்டாடவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலே, கிராமங்களிலே ஹரிஜனங்களைக் கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு அந்தந்த ஊரிலுள்ள பெரியோர்களோ, காங்கிரஸ் கமிட்டியோ வேறு எந்தக் கமிட்டிகளோ முன்வரவேண்டும். ஆகவே, மறுபடியும் ஆலயப் பிரவேசத்தைப் புதுப்பிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“இந்த ஆண்டு ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்டவர்கள் ஆகியோருடைய நன்மைக்காக 90 லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னேன். இதில் என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், ஆங்காங்குள்ள ஜில்லாக்க் கமிட்டிகள் மூலமாக அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள ஜனத்தொகைக்கு ஏற்ப இந்தப் பணத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்து, அந்தக் கமிட்டிகளுக்குப் பூரண அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, அந்த ஜில்லாவிலே ரோடு வசதியோ, கிணறு வசதியோ, வீட்டு வசதியோ வேறு எந்த வசதியோ செய்வதற்கு அந்தக் கமிட்டியே பூரண அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்வதற்கு இந்த சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், கூடிய சீக்கிரத்திலே, ஆங்காங்குள்ள ஹரிஜனங்களையுடைய கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு வசதி இருக்கும். நமது ராஜ்யத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு இந்தப் பொறுப்பு இருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைக் குறைந்த செலவிலே, கூடிய சீக்கிரம், சிறந்த முறையில் செய்வதற்கு ஆங்காங்குள்ள ஜில்லாக்க் கமிட்டிகளால்தான் முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“சேரி அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தின்படி சேரியை அழித்துவிட்டு, மீண்டும் அங்கு ஒரு சேரிதான் நிர்மாணிக்கப்படுகிறது. நான் சொல்வதென்னவென்றால், சேரியை ஒழித்துவிட்டு, அங்கு ஐக்கிய நாணய சங்கத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குடிசைகளாக இருந்தால், அவைகள் நெருப்பினால் சேதப்பட ஏதுவாக இருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யத்திலே ஐக்கிய நாணய சங்கம் நல்ல முறையிலே வேலை செய்துகொண்டு வருவதால், ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் திட்டத்தையும் அம்மாதிரி சங்கங்களுக்கு விட்டுவிடவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக வீடு கட்டித் தந்தால், குறைந்த செலவில் கட்டி முடித்துவிடலாம். ஆகவே, இம்மாதிரி திட்டங்களை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டும். இந்தத் திட்டங்களைக்கொண்டு ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, அவைகளுக்குச் சேரிகள் என்று பெயர் வைக்கக்கூடாது. சேரிகள் என்று பெயர் வைத்தால், ஹரிஜனங்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர் என்று அந்தப் பழைய மனப்பான்மை இருந்துகொண்டே இருக்கும். நான் சொல்வதென்னவென்றால், சேரிகள் என்று பெயர் வைப்பதற்குப் பதிலாக காலனிகள் என்று அழைக்கலாம். காந்தி நகர், ஜவஹர்லால் நகர், சிவஷண்முகபுரம் என்று அவைகளுக்குப் பெயர் வைத்தால், ஜாதியினுடைய அடிப்படையே மறைந்துபோய்விடும். ஆகவே, இம்மாதிரி காலனிகளை நிர்மாணிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

[Sri O. A. Nanjappa] [24th March 1954]

“நான் பொதுவாகப் பேசினபோதிலும்கூட, முக்கியமாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஹரூர் தாலூகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலூக்கா வாகும். சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள மற்ற தாலூக்காக்களில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் ஒரு அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஹரூர் தாலூகாவில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாமர மக்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைகளாகவும் பிற்போக்குள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். கூலி வேலையைத் தவிர வேறொன்றுக்கும் வழியில்லா மலிருக்கிறார்கள். கூலி வேலை கூட காலாகாலத்தில் அவர்களுக்குச் சரியானபடி கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் படுங்கஷ்டம் சொல்லத்தரமல்ல. நான் சொல்வதென்னவென்றால், நம் ராஜ்யத்தில் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை இந்த மாதிரி மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கும் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பெரும்பகுதி செலவிட்டு, அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்து முன்னேற்ற மடையும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

“சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்களை கிருஷ்ணகிரி, ஆத்தூர் தாலூக்காக்களில் அமைத்திருக்கிறார்கள். வருகின்ற ஆண்டிலாவது ஹரூர் தாலூகாவிற்கு அந்தத் திட்டங்களை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரூர் தாலூக்காவில் வசிக்கின்ற ஜாதி இந்துக்களுக்கோ அல்லது ஹரிஜன மக்களுக்கோ சொள்கரியமாக ஒரு பிரசவ விடுதி கிடையாது. மருந்துவசதிகள் கூட கிடையாது. அந்தத் தாலூக்காவில் வசிப்பவர்களுக்கு எந்த நன்மையும் கிடையா. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“முக்கியமாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உயர்த்தவேண்டும் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டு வருகிறோமேயொழிய, அந்தத் தாலூக்காவில் வசிக்கிற அத்தனை பேரும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாய அபிவிருத்திக்குச் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும்கூட, ஹரூர் தாலூக்கா சம்பந்தப்பட்டவரை எந்த விதமான வசதியும் அங்கு செய்து கொடுக்கவில்லை. அங்கு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், அங்கு வற்றாத நீர் நிலைகள் இருந்தாலும்கூட, அணைக்கட்டுகளும் இல்லாததால், மின்சார வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாளதுவரை இந்தச் சர்க்கார் அதற்கொன்றும் செலிசாய்க்கவில்லை. ஆகவே இனிமேலாவது உடனடியாக அங்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

11-50 a.m. SRI S. T. ADITYAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இன்று குறிப்பிட்ட 5 நிமிஷத்திலே என் பேச்சை முடித்துக்கொள்வதாயிருக்கிறேன். ஒரே ஒரு சின்ன விஷயம், அந்த சின்ன விஷயத்தைப்பற்றிமட்டும் சொன்னால் போதுமென நினைக்கிறேன்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நாடார் சமூகம் என்ற ஒரு சமூகம் இருக்கிறது. இந்த சமூகம் பிற்பட்ட சமூகத்தில் சர்க்காரால் சேர்க்கப்பட்டதா என்றால் சேர்க்கப்படவில்லை. பல ஜாதியார்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களில் தேவர்கள், யாதவர்கள் என்ற வகுப்பினரும் பிற்பட்ட சமூகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்தத் தேவர்களிடம் இந்த நாடார் சமூகத்தினர் வேலையாட்களாக ஊழியம் செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட படியில்லாத, வாழ்க்கை யில் முன்னேற்றமடையாத ஒரு பரம்பரையை இன்னும் பிற்பட்ட இனப் பட்டியலில் சர்க்காரால் சேர்க்கப்படாதது வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்த நாடார் ஜாதியில் அதிகமாகப் படித்தவர்கள் கிடையாது. நாடார்களிலிருந்து கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்கள்தான் அதிகமாகப் படித்தவர்கள்.

24th March 1954] [Sri S. T. Adityan]

“பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் சென்னை ஹைகோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நாடார் சமூகம் தீண்டாத வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று. திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை முதலிய ஜில்லாக்களில் இவர்கள் மற்ற இனங்களுக்கு ஊழியம் செய்கிற நிலைமையில் இருக்கிறார்களே தவிர, உயர்ந்தபாடில்லை. சில காலத்துக்கு முன்னால் அப்பொழுது மந்திரியாக இருந்த கணம் பெருமாள் சாமி ரெட்டியாரை டில்லியில் பார்த்துப் பேசும்போது நாடார் சமூகத்தை இன்னும் பிற்பட்டவர் இனத்தவர் பட்டியலில் சேர்க்கப்படவில்லையே என்று கேட்டதற்கு, அவர், “அப்படி ஒன்றும் இல்லை. அது ஜாபிதாவில் இருக்கிறது. அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். நாள் சென்னைக்கு வந்தபிறகு அவருக்கு இரு கடிதம் எழுதினேன். ஆனால் பதில் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. பொதுவாக சிவகாசி, விருது நகர் போன்ற இடங்களில்தான் இந்த நாடார் வகுப்பினர் வியாபரிகளாக உயர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில்தான் அவர்கள் அந்தஸ்துடனும், கௌரவத்துடனும் வாழ்கிறார்கள். இதைக்கொண்டு மற்ற இடங்களில் இருக்கும் நாடார் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அதே உயர்ந்த நிலையில் இருப்பார்களென்று மதிப்பிடக்கூடாது. சில இடங்களில் முன்னேற்றம் அதிகம் இருக்கலாம்; காரணம் அவர்கள் சொந்த உழைப்பாலும், முயற்சியினாலும், உயர்ந்து இருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களிலும் அதேபோல் உயர்ந்திருப்பார்கள் என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. பொதுவாக 20 வருஷ காலமாக இந்த நாட்டிலே அவர்கள் மிக மிகத் தாழ்மையான நிலையிலிருந்து இப்பொழுதுதான் முன்னுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பெருவாரியாக இன்னமும் மிகத் தாழ்மையான நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு இனம் பிற்பட்ட இனப்பட்டியலில் சேர்க்கப்படவில்லை. இது ரொம்பவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம். ஆதலால் இந்த நாடார் சமூகத்தையும் பிற்பட்ட இன ஜர்பிதாவில் சேக்கிற சேர்க்கவேண்டும். எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற 5 நிமிஷம் முடிவடைந்துவிட்டபடியால் எனது பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. VADIVELU :—“கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-55 a.m. இன்றையதினம் விவாதத்தில் இருக்கும் ஹரிஜன மானியத்திற்குப் பிரேரிக் கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக இன்றைய சமூக அமைப்பில் உழைப்பவர்கள், பாடுபடக் கூடியவர்கள், விவசாயப் பாட்டாளிமக்களே. அனுதினமும் வேலை செய்து உழைப்பவர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களே. இவர்களுடைய நலனுக்காகப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்படி செலவிடுகிறார்களே, இத்தலை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில், கல்வித்துறையில், சமூகத் துறையில் ஏதாவது முன்னேறியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் பின்தங்கியே இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பெரும்பாலும் ஆதித்திராவிடப் பெருங்குடி மக்கள், அடிமை வாழ்கையிலே உழன்று உழன்று உருக்குலையிறார்கள். குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் பல பேர்கள் கிருஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு சமூகத்தின் கொடுமை தாங்கமாட்டாமல் மற்ற மதங்களில் அவர்கள் சேர்ந்தார்கள் என்பதன் காரணமாக அவர்களுக்கும் அலுவலையளிக்கப்படவில்லை என்பது மிக மிகப் பரிதாபகாரமான விஷயம். ஆதலால் ஹரிஜன மான்யத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் அவர்களுக்கும் பங்கு அளிக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களில் உழைப்பவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளே. அவர்கள் ஒரு விவசாயிகள் மகாநாடு நடத்தி அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்மானம் மூலமாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

“இன்றைக்கு விவசாயிகளைப்பற்றி பல மகாநாட்டில் பேசிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் ஆதித்திராவிட

[Sri S. Vadivelu]

[24th March 1954]

மக்கள். தஞ்சாவூரில் பெரும்பாலான மக்கள் ஏழை விவசாயிகளே. இங்கே நிலச்சவான்தாரர்களின் கொடுமை தாங்கமுடியாமல் இருக்கிறது. நாக்கப்பட்டினம் தாலுக்கா வில்லிவனம் கிராமத்தில் இவர்களின் தூண்டு தலின்பேரில் போலீஸ்காரர்கள் ஆதித்திராவிட விவசாயி மக்களை மிகவும் துன்புறுத்துகிறார்கள். விவசாயிகள் ஏதாவது போலீஸ் அதிகாரியிடம் மனுக் கொடுத்தால் அந்த அதிகாரிகள் யார் மனுவைக் கொடுத்தார்களோ அவர்களுையே துன்புறுத்துகிறார்கள். அவர்களை ஆடு மாடுகளைப் போல் விரட்டுகிறார்கள். இதுமாதிரியாக ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு கொடுமையிழைக்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதில்லை. இந்த போலீஸ்காரர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலத்தில் அக்கறை கொள்ளாவிட்டாலும்கூட அவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்காமல் இருந்தால் போதும். உதாரணமாக திருவாரூர் சமரச அதிகாரி வெங்கடராமய்யர் அவர்கள் நலத்தில் வேலை செய்யும் ஆட்களை அவர் இஷ்டத் திற்குத் தள்ளுபடி செய்கிறார். இது விஷயமாக அவர்களை விரட்ட அவர்கள் அதிகாரிகளிடம் சொல்ல, அந்த அதிகாரிகள் இவைகளை எல்லாம் விசாரணை செய்ய அந்த வெங்கடராமய்யர் வீட்டிலேயே ஏற்பாடுகள் செய்தார்கள். அந்த விசாரணையின்போது ஆதித்திராவிட விவசாயிகள் 10, 20 அடி தூரத்தில்தான் பயங்கொண்டு நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் செய்கிற அடக்காசத்தில் அந்த விவசாயிகள் என்ன சொல்ல வந்தார்களோ அவைகளையெல்லாம் பயத்தினால் மறந்துவிட்டு வேறெதையோ சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக அவர்களை மிரட்டியுட்கிறார்கள். கிளவனூர் என்ற கிராமத்தில் வடிகேவலு என் பவரைச் செருப்பாலேயே அடித்திருக்கிறார்கள். இதே மாதிரியாகப் பல இடங்களில் ஆதித் திராவிட மக்களைக் கட்டிவைத்து அடிக்கிறார்கள். நாயைப்போல் விரட்டுகிறார்கள். இவ்விதமாக பலவிதக் கொடுமைக்குள்ளாகிறார்கள். இந்த நாட்டில் உழைக்கிறவர்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழும்படியாக பாடுபடுகிறவர்கள் அந்த உழைப்பினால் உருக்குலேந்து செத்து மடிக்கின்றார்கள். அதே சமயத்தில் மேனியில் தூசு படாமல், உடலுழைப்பு ஒன்றும் இல்லாது, வாடாது, வதங்காது, உழைப்பவர்களை உதாசீனப்படுத்துகிறவர்கள் உல்லாசபுரியிலே வாழ்கிறார்கள். இதுமாதிரி யாகக் கொடுமை தாங்க முடியாமல்தான் ஆதித்திராவிட மக்கள் மதம் மாறியிருக்கிறார்கள்.

“தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக ஆதித் திராவிட மக்களுக்குக் கோவில்களைத் திறந்துவிட்டால் போதாது. அவர்களை மற்ற ஜாதி இந்துக்களுடன் சமமாக வாழச் செய்யவேண்டும். அவர்களை அதிகாரிகள் ஆடு மாடுகளைப் போல் அடித்துத் தூரத்தப்படாமல், நாயைப்போல் விரட்டாமல், மனிதர்களாக மதித்து நடத்தினால் அது ஒன்றே போதும். தஞ்சாவூரில் போலீஸ் அதிகாரிகளின் தொந்தரவு சொல்லிமுடியாது. ஏதோ ஆதித்திராவிட மக்கள் மிருகங்களாக மதிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுடைய கொடுமைகளெல்லாம் நீங்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆதித்திராவிட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை மிராச்தாரர்கள்தான் அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஆதலால் அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து இவர்களின் பேரில் பட்டாவை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் இப்போது குடியிருக்கும் மனைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். குடியிருக்கும் மனைக்கட்டில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களை வெளியேற்றாமல் இருந்தால் போதும். மனைக்கட்டு கொடுப்பது பின்னால் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் குந்தியிருக்க இடம் முதலில் கொடுத்தால் போதும்.

“தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒரு இலாகா வேலை செய்து வருகிறது. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் சமூகத்துறையில், கல்வித்துறையில், பொருளாதாரத் துறையில் இன்னும் உயர வில்லை. ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில்தான் அவர்கள் வாழவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.”

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

24th March 1954]

* **SRI. R. THANGAVELU** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 12-05 களே, இன்றையதினம் ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். முதலாவதாக கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் வீடுகட்டிக் கொள்ள வசதி இல்லாமல் சர்க்காரிடம் மனுச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். மனுச் செய்துகொண்டபிறகு அவர்களுக்குச் சர்க்கார் அந்த மனையை கிரயத்தக்கு வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டி யிருப்பதால் ஹரிஜனங்கள் பாதி தொகையும் சர்க்கார் பாதி தொகையும் போட்டு வாங்கி கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதன்படி அநேக கிராமங்களிலே ஹரிஜனங்கள் சர்க்காரிடம் பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே திருவண்ணாமலை தேவநந்தல் கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் சமார் 400 ரூபாய் வரையில் சர்க்கார் கஜானாவிலே கட்டி 4, 5 வருஷங்களாகிவிட்டன. நாளதுவரை அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு மனை வாங்கி கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபிரகாரம் செங்கம் தாலுகா, பரமநந்தல் கிராமத்தில் 300 ரூபாய் சர்க்கார் கட்டும்படியாய் சொன்னார்கள். அப்படிச் கட்டி 6 வருஷங்கள் ஆகின்றது. இந்த 6 வருஷகாலமாக அவர்களுக்கு மனை வாங்கிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இது விஷயமாக நான் வட ஆற்காடு ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களிடத்திலும் வட ஆற்காடு ஜில்லா வெவ்வேர் கமிட்டியிடத்திலும் பலதடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலும் அனுசூலமாக ஒன்றும் நடக்காததால் நான் நேராக சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். சர்க்காருக்கு எழுதி ஒரு வருஷகாலமாகியும் இதுவரையில் ஒரு காரியம் நடக்கவில்லை. இதை நான் சர்க்காருக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பணம் கட்டின ஹரிஜனங்கள் சர்க்காரை மொழி நிந்திக்கிறார்கள்.”

“ இரண்டாவதாக, வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே ஹரிஜனங்களுக்கு அநேக பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நான் சந்தோஷத்துடன் வருவேன்கிறேன். கடைசியாக இரண்டு கிராமங்களிலே, அதாவது போளூர் தாலுகா, நல்லான்பிள்ளைபெத்தாறு, செங்கம் தாலுகா, புளியம்பட்டி இவையுள்ளே ஹரிஜனங்களுக்கு பள்ளிக்கூடம் இல்லாமலிருந்ததால் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தார்கள். உடனே, வட ஆற்காடு Welfare Officer அந்தக் கிராமங்களைப் பார்வையிட்டு ஹரிஜனங்களைக் கூட்டி ‘நீங்கள் சொந்தச் செலவில் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடத்தைக் கட்டினீர்களானால், நாங்கள் வாத்தியாரை அனுப்பி பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்து விடுகிறோம்’ என்று உத்தரவு போட்டார்கள். அவர் சொல்லியபடியே நாங்கள் ரொம்ப சிரமப்பட்டு கட்டிப்பட்டு பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்டி முடித்தோம். பிறகு Welfare Officer-க்கு கட்டி முடித்து விட்டதாக ரிபோர்ட் கொடுத்தோம். ஆனால், இரண்டு வருஷங்களாகியும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை பூட்டிவைத்திருக்கிறோமே தவிர, அதைத் திறந்து நடத்தவில்லை என்பதையும் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

“ மூன்றாவதாக திருவண்ணாமலை தாலுகாவில் 5, 6 High School கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவைகளில் ஒரு ஹரிஜனங்கள் ஹாஸ்டல் கூட இல்லை யென்று நான் 5, 6 வருஷங்களாக சர்க்காரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அங்கு வசிக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் கமிட்டிமூலமாக ஒரு ஹாஸ்டல் நடத்த முடியாமலிருப்பதின் காரணமாக சர்க்காரே ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தி அதை நடத்திக் கொடுக்கவேண்டு மென்பது என் கோரிக்கை. இந்த விஷயத்தை 4, 5 வருஷங்களாக சர்க்காருக்குச் சொல்லியும், கடைசியில் சென்ற வருஷம் திருவண்ணாமலை முனிசிபல் எரியாவுக்கு ஒரு ஹாஸ்டலை ஆரம்பிக்கலாம் என்று சர்க்கார் உத்தேசித்து திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிடையே கேட்டார்கள். திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிடையார் சர்க்கார் கிராண்ட் கொடுத்தால் தாங்கள் ஒரு ஹாஸ்டலை நடத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அதன்பேரில் சர்க்காரும் ஹாஸ்டலை நடத்த கிராண்ட் கொடுப்பதாக உத்தரவு போட்டார்கள். ஹாஸ்டல் ஆரம்பிப்பதற்கு 3 நாட்கள் முன்பாக திடீரென்று சர்க்கார் ஒரு ஆர்டர் போட்டு முன்பு கொடுத்த உத்தரவை நிறுத்திவைத்துவிட்டார்கள். அதன் பிறகு எவ்வளவோ தடவை சர்க்காருக்கு எழுதியும் கனம் மந்திரி அவர்களிடத்தில் சொல்லியும் Harijan Welfare Director அவர்களிடத்தில் முறையிட்டும் நாளதுவரை இந்த ஹாஸ்டல் ஆரம்பிக்கப்படவேயில்லை.”

[Sri R. Thangavelu]

[24th March 1954]

ஆகையால் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை உடனடியாக கவனித்து திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிட்டி மூலமாக ஒரு ஹாஸ்டல் சீக்கிரத்தில் நடத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“Hotel, பொதுக்கிணறு இப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் தாராளமாகப் போய் வரலாமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இருந்தம்கூட எனது தொகுதியில் பல கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் ஆலயங்கள், காப்பி ஹோட்டல், பொதுக்கிணறு முதலிய இடங்களுக்குப் போவதற்கு தடை இருக்கிறது. அப்படி வற்புறுத்தலாக 4, 5 ஹரிஜனங்கள் சேர்ந்து கொண்டு ஒரு ஹோட்டலில் நுழைந்தால் கலகம் நடந்து உடனடியாக போலீஸ்காரர்கள் ஹரிஜனங்களினிமீது கேஸ் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆலயங்கள், ஹோட்டல், பொதுக்கிணறு முதலிய இடங்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் தாராளமாகப் போகலாமென்று சட்டம் செய்தும் அந்தச் சட்டம் கிராமங்களில் சரிவர அமுல் நடத்தப்படவில்லை. இதை சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12 13
p.m.

* SRI A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பழநிமுத்து அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஹரிஜன முன்னேற்ற தலைப்பின்கீழ் சில வார்த்தைகளைக் கூற முன் வந்துள்ளேன். ஜில்லா நிர்வாகத் தலைப்பின்கீழ் பதில் சொல்லும் போது கனம் ரிவினியூ மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேல் நாயகர் அவர்கள், “ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் என்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்களைப் போல மூன்று மடங்கு உள்ள பிற்போக்கு வகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்” என்றும் கூறினார்கள். உண்மையிலேயே நாங்கள் சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்துவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே சமயத்தில், கொடுமைகளுள் எல்லாம் கொடுமையானதும் தீண்டப்படாத மக்களுடைய உரிமையைப் பறித்தும் அவர்களை ஊருக்கு வெளியில் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதும் அவர்கள் உழைப்பைத் திருடியதும் அல்லாமல் அவர்களின் வாழ்க்கையில் உலை ஒடுக்கியதும் அல்லாமல் உள்ளத்தையே ஒடுக்கி உரிமையைப் பறிக்கிக்கொண்டும் இருக்கிறார்களே இந்த ஹிந்து சமூகம் என்பதை எல்லோரும் உணரவேண்டும் என்பதை ரூபாய்க்கப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் இந்த தீண்டப்படாதவர்களுக்கு ஏதோ நன்மை செய்வதாகக் கூறிக்கொண்டு அதற்காக ஒரு தனி டிபார்ட்மெண்டையும் அமைத்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதாகக் கூறி வருவதும் உண்மைதான். இருந்தாலும் அரசாங்கம் உண்மையை உணர்ந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. யுத்தத்தின் விளைவாக பண்ணையில் பாடுபட்ட அடிமைகளில் பலர் படையில் சேர்ந்து வீரர்களாக மாறிவிட்டனர். மீதியுள்ளவர் கிராமங்களில் முற்போக்குக் கட்சிகள், “உலகப் பாடாளி மக்களே ஒன்று சேருங்கள்” என்று பிரசாரம் செய்து அவர்களுக்கும் உரிமை உண்டு என்பதைக்காட்டி விழிப்படையச் செய்திருக்கிறார்கள். உழவர்-மிராசதார் உரிமைப் போராட்டம் உச்சநிலையிலிருக்கிறது. பெரிய சண்டைகளும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றையதினம் மிராசதாரர்களுக்குத்தான் போலீசார் பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இவற்றை எல்லாம் நன்றாக உணர்ந்து, தீண்டாமை ஒழியவும் உண்மையான ஹரிஜன முன்னேற்றம் ஏற்படவும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகப் போகும் என்பதை நான் எச்சரிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“தீண்டாமை ஒழிப்புக்கும், ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்கும் தனி டிபார்ட்மெண்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். அது செய்யும் வேலைதான் என்ன? தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்களுக்குறப்படும் இழிவுகளை அந்த டிபார்ட்மெண்டுக்குத் தெரிவித்தால் உடனே அதை போலீசுக்கு அனுப்புகிறார்கள். பிறகு போலீசார் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை எவ்விதமாகக் கொண்டுபோய்திருந்தனர்

24th March 1954]

[Sri A. Veloo]

களோ அவ்விதமே இப்பொழுதும் கொடுமைப் படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த மாகாணம் பூராவும் இந்த தீண்டாமைக் கொடுமையை ஒழிப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டம் வகுக்கப்படவேண்டும். அவ்விதம் திட்டம் வகுத்து தீண்டாமையின் எல்லாவிதமான கொடுமைகளிலிருந்தும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை விடுவிக்க ஐந்து வருஷ திட்டம் தயாரிக்க வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்சியிலிருந்து உண்மையான ஆர்வமுள்ள மெம்பர்களை எடுத்து ஒரு கமிட்டி அமைத்து தீண்டாதவர்களுடைய கொடுமைகளை நீக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதில் சர்க்கார் சில கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். அதில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் இடங்கள் பல இடங்களில் சதுப்பு நிலங்களாக இருக்கின்றன. குப்பைமேடுகளாகவும் மற்றும் அவைகள் சடுகாட்டுக்குப் பக்கத்திலும் இருக்கின்றன. சுகாதார வசதி இல்லாமலும் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் அவர்களுக்கு அவைகளை வைத்துக் கொண்டு வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சில இடங்களில், வேறு இடங்களில் இடம் கிடைக்காமல் உயர்ந்த ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குப் பக்கத்தில் அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று மனுச் செய்து கொண்டாலும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது இல்லை. ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குப் பக்கத்தில் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன் என்பதோடு தீண்டாமையும் ஓரளவு குறையும். சர்க்கார் அவர்களுக்கு பொருளாதார உதவி செய்ய வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் கொடுக்க வேண்டும் என்று எட்டளவில் இருந்தாலும் அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் மனுப்போட்டாலுங்கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே வந்து கேட்டாலும்கூட பலவிதமாக துன்புறுத்துகிறார்கள். அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை கட்டாயமாகக் கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமெனவே, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் கண்டிப்பான உத்தரவும் போடவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நடைபாதை வசதியைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கிராமங்களில் அநேகமாக சேரிகளுக்கு நடைபாதை வசதியே கிடையாது. ஆனால் நடைபாதை வசதிக்கு என்றும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு பாதைகள் அமைக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டுக் கொண்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதை உடனடியாக அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இப்பொழுது ஹரிஜனங்களில் கிராமங்களில் நடைபாதை வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“இப்பொழுது கோயில் நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்தால் அவைகளை விட்டு காலி செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட வெளியேற்றம் அடிக்கடி நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஹிந்து மதத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஹரிஜனங்கள். இவ்விதமாக இவர்களை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படுவதை உடனே தடுக்கவேண்டும். அந்த நிலங்களிலேயே ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும்படியாக சர்க்கார் அவர்களுக்கு நிலங்களை ஜாரிசெய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் பயிரிட்டிருந்தால் அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கே குறைந்த அளவு குத்தகைக்கு கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களிடமிருந்து கட்டாயமாக வேலை வாங்குகிறார்கள். சுதந்தரம் வந்து விட்டது என்று நாம் எல்லோரும் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னும் பூரா சுதந்தரம் வரவில்லை.

[Sri A. Veloo]

[24th March 1954]

ஹரிஜனங்களை இன்னும் அடிமைகளைப் போல் நடத்தி கட்டாயமாக வேலை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். மற்றும் அவர்களை கேவலமாக நடத்தி வருகிறார்கள். செத்த மாட்டை தூக்கிக் கொண்டு போகச் சொல்லுகிறார்கள். பறையடிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். மிகவும் தாழ்மையான வேலைகளை யெல்லாம் செய்ய கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இந்த விதமான தாழ்மையான வேலைகளை கட்டாயமாக வாங்குவதை ஒழிப்பதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சடுகாடு விஷயமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு என்று தனியான சடுகாடு அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் போவதற்கு வழியே கிடையாது. பல மைல்தூரம் வயலில் இறங்கி பிணத்தைக் தூக்கிக்கொண்டு பேரக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ரோடுகள் அவர்களுக்கு இல்லை. பொது ரோடுகளில் போனால் அவர்களை தடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் மூன்று நாட்கள் கூட பிணத்தைப் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷ வரவு செலவு திட்ட கூட்டத்தில்கூட இதைப்பற்றி சொன்னேன். மாயூரம் தாலுகாவில் இந்த மாதிரி நடந்தது. அங்கு மூன்று நாட்களுக்கு பிணத்தைப் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஜாதி வித்தியாசம் இருப்பதாலும் தீண்டாமைக்கொருமையினாலும் இந்த விதமாக சடுகாட்டிற்கு பிணத்தை எடுத்துச்செல்லவும் முடியாமல் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் ஒரே சடுகாடாக இருக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்வது நலம். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால்தான் இந்த ஜாதி வித்தியாசம் போகும். தனிச்சடுகாட்டிற்காக சர்க்காருக்கு ஏற்படும் செலவும் குறையும். இதை நடைமுறையில் அமுல் நடத்தத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“செருப்பு தைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் நல்ல ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு அவர்களை பெரிய கம்பெனிகளில் வைத்து அவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-24
P.m.

* SRI V. MUTHU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு இருக்கும் ஹரிஜன மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். மானிய கோரிக்கையில் 90 லக்ஷம் என்று இருப்பதில், பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்காக பத்து லட்சம் ரூபாயும், பாக்கியுடன் எண்பது லட்சம் ஹரிஜனங்களுக்காகவும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எண்பது லட்சத்தில் கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்ற சொல்லக் கூடிய கிருஸ்துவர்களுக்கும் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்றால் என்ன அர்த்தம்? முன்பு ஹரிஜன மதத்தில் இருந்து விட்டு, இந்த மதத்தில் தங்களை பிற்போக்கான நிலைமையில் தீண்டப்படாதவர்களாக வைத்திருக்கிறார்களே என்ற காரணத்திற்காக ஹரிஜனங்கள் இந்து மதத்தையே விட்டுவிட்டு கிருஸ்துவ மதத்தில் போய் சேர்ந்துவிட்டார்கள். கிருஸ்துவ மதத்தில் தீண்டாதவர்கள் என்றும், மோலானவர்கள் என்றும் எந்தப் பாகுபாடும் இல்லை என்பதற்காக முதலில் ஹரிஜனங்களாக இருந்து பின்னர், கிருஸ்துவர்களாக மாறியவர்கள், அப்படி மாறாத மற்ற ஹிந்துக்களைப் பார்த்து ‘நீங்கள் எல்லாம் அஞ்ஞானிகள், நாங்கள் ஞானிகள்’, என்றும் சொல்லி வருகிறார்கள். (ஸ்ரீ ஸ்வயம்பிரகாசம்:—‘அவர்கள் எல்லோரையும் அப்படித்தான் சொல்வார்கள், எசுநாதரின் பாதுகளை அடைந்தவர்கள் ஞானிகள். மற்றவர்கள் அஞ்ஞானிகள்.’) ஹிந்து மதத்தில் தீண்டப்படாதவர்களாக மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கப்படுவதைவிட கிருஸ்துவ மதத்தில் சேர்ந்தால் தங்கள் நிலைமை உயர்ந்துவிடும். தாங்கள் பரிசுத்தமானவர்களாக, ஞானிகளாக மாறிவிடலாமென்ற எண்ணத்துடன் பிற மதத்தில் போய்ச் சேர்ந்தவர்களை இன்றைக்கு கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்று பெயரிட்டு அழைப்பது கொஞ்சம் கூட பொறுத்த மில்லை. ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைக்கும் சலுகைகள் தங்களுக்குக் கொஞ்சம் கிடைக்காதா என்று சலுகைக் காகத்தான் கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம் என்றாலும் பொறுத்தமில்லை. மதத்துறையில் மற்ற ஹரிஜனங்களைவிட நாங்கள் மோலானவர்கள். நாங்கள்

24th March 1954]

[Sri V. Muthu]

ஹரிஜனங்கள் இல்லை, பரிசுத்தமான கிருஸ்துவர்கள், மோசனத்திற்கு வழிகாட்டப்பட்டவர்கள் ஆனால் சலுகைக்காகவே நாங்கள் கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதை யார் நம்பமுடியும்? கிருஸ்துவர்களும் நம்பமுடியாது. ஹிந்துக்களும் நம்பமுடியாது. சர்க்கார் சலுகைக்காக கிருஸ்துவர்கள் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டால் கிருஸ்துவ மதத்திற்கே அவமானம். ஏனென்றால் கிருஸ்துவமதத்தில் ஹரிஜன் என்ற வார்த்தைக்கே இடமில்லை. ஆகையால் மதமாதியவர்களை ஹரிஜனங்களாக கருதக்கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால் நான் கிருஸ்துவர்களிடம் துவேஷம் கொண்டிருப்பதாக யாரும் கருதக் கூடாது. கிருஸ்தவர்களில் தாழ்ந்தவர்கள் இருந்தால் அவர்களை பிற்பட்ட வகுப்போடு சேர்த்துக் கொண்டு இவர்களுக்கு பிற்பட்ட சமூகத்திற்கு அளிக்கும் சலுகை எல்லாவற்றையும் அளிக்கலாமே - தவிர இவர்களை கன்வர்ட்டெட் ஹரிஜன் என்று ஹரிஜன வகுப்போடு சலுகைகள் பெறுவதற்கு மாதிரியும் சேர்ப்பது நியாயமில்லை என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை கனம் ஹரிஜன முன்னேற்ற மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த மானியக் கோரிக்கையின் தொகையை அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக ஆந்திரா பிரிந்து போவதற்கு முன்பிருந்த தொகையை விட இவ்வாண்டு இந்த இலாகாவிற்காகக் கோரப்படும் தொகை குறைந்து போய்விடுமோ என்று நான் எண்ணினேன். ஆனால் குறைக்கப்படாதபடி அதிகரித்திருப்பது பற்றி சந்தோஷம். அதற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். எங்களுடைய நன்றி அவர்களுக்கு உரித்தாகட்டும். இந்தத் தொகையை பூர்ணமாகச் செலவிட்டு, ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக கிராமங்களில் தீண்டாமை ஒழிப்பிற்காக தீவிரமான பிரசாரம் செய்யப்படவேண்டும்.

“இன்னும் பல ஆலயங்கள் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்துவிடப்படவேயில்லை. கிராமங்களில் ஜாதி ஹிந்துக்களின் மனம் இன்னும் கொஞ்சம் கூட மாற்றம் அடையவில்லை. அவர்களுடைய மனமாற்றத்திற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தாக வேண்டும். ஆங்காங்கு ஹரிஜன தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. சர்க்காருக்கு ஏதோ நடத்ததாக ரிப்போர்ட் அனுப்பவேண்டுமென்ற கருத்தோடு அல்லாமல் உண்மையில் அக்கரை கொண்டு இந்த தினத்தில் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் குறித்து சில காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். சபீபத்தில் ஒரு புது திட்டம் வந்திருக்கிறது. அதாவது சேரியில் பொது சிமெண்டு மேடை கட்டுவது. ஹரிஜனங்களைப் போலவே ஜாதி ஹிந்துக்களும் கூட இந்த மேடையை உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அறிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. கிராமாந்திரங்களில் போய் பார்த்தால் தெரியும். ஹரிஜனங்கள் இன்னமும் அடிமைகளைப் போலவே நடத்தப்படுகிறார்கள். பொதுப் பாதைகளில் நடக்கக் கூடாது என்றும், பொதுக் குளங்களில் குளிக்கக் கூடாது என்றும், பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது என்றும் ஹரிஜனங்கள் தடை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த மேடைகளின் மேல் மேல்ஜாதிக்காரர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் அவர்களுடைய ஆதிக்கம்தான் வளரும்; ஹரிஜனங்கள் இதில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கவேண்டுமென்றால் இவைகளை அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களிலேயே உள்ள பெரியவர்களை, வயதானவர்களை, அறிவாளிகளைக் கொண்டதான் நடத்தவேண்டும். மேலும் இந்த மேடை அமைப்புக்கு கிராம அதிகாரியே காரியதரிசி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களில் பெரியவர்களை, ஊக்கமிக்கவர்களை இதற்குக் காரியதரிசியாக நியமிப்பதினால் ஒன்றும் கெட்டுவிடாது. ஆகவே பொறுப்பு முழுமையும் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களிடமே விட்டுவிட்டு கிராம அதிகாரி வேண்டுமானால் மேற்பார்வையாளராக இருக்கலாம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[24th March 1954]

12-32
p.m.

* SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ സാർ,

ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്നും പലതരത്തിലുള്ള വിചിത്രകൾക്കു വിധേയരാണ്. അവർ പാർപ്പിട്ട സൈക്കിളും വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യവും സ്റ്റേറ്റിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും വേണ്ടിട്ടുണ്ടോളം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ആരാധനാസ്ഥാനത്തും നിയമപ്രകാരം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഹരിജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോളം അതു ഇന്നിപ്പോൾ വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതിൽ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു വെറും പാശ്ചാത്യ മാനുഷമാണ്. എന്റെ നിയോഗമനുസരണത്തിൽനിന്നു പതിനഞ്ചായിരത്തോളം ഹരിജനങ്ങൾ താമസിക്കുന്നുണ്ട്. താമസസൗകര്യം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, അവരുടെ താമസത്തിനുവേണ്ടി സ്ഥലങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവരിൽ പലരും അപേക്ഷകൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലം ഇതേവരെ പണിപ്പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ലെന്നതാണ് വസ്തുത. സൗകര്യം കിട്ടുന്ന ഡിസ്ട്രിക്ടിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്നും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ജന്മിമാരുടെ കീഴിൽ അവർ ഇന്നും വെറും അടിമകളാണ്. അവർക്ക് പ്രവർത്തനസ്ഥാനത്തും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതനുസരിച്ചു ഇഷ്ടമുള്ള പണിചെയ്യാൻ അവർ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. ജന്മിക്ക് ഇത് "അടിമകളുടെ" മേൽ ജനാധിപത്യമാണ്. അധർമ്മം കിട്ടുന്ന ക്രൂരതയാണെങ്കിൽ അത് വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. കാസർഗോഡ് താലൂക്കിന്റെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ ഹരിജനങ്ങളുടെ കുടിപാപ്പിന്നും യാതൊരു സ്ഥിരതയുമില്ല. താൽക്കാലികമായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന കടലുകളിൽ അവർ മാറിമാറി താമസിക്കേണ്ടി വരികുന്നു. പുറം കൂക്കിയവരായിരുന്നു ഇവരെ അധികവും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കാരോ കൊല്ലവും ഏതു മലയിലാണോ പുറം കള്ളുന്നത് അവിടെ അവർ ചൊയ്ക്കോളെ കാണും. വലിയ വഴിയെ വന്നുണ്ടെങ്കിലാണ് അധർമ്മം താമസിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. വസ്തുതങ്ങളിൽനിന്ന് കൃത്യമായ കാരണമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ പ്രധാന കോലം. അധർമ്മം അവിടെ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. അധർമ്മം സ്വന്തമായി വീട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇഷ്ടമുള്ളതനുസരിച്ചു ഇഷ്ടമുള്ള പണിചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അധർമ്മം നിത്യയായും സൗഖ്യത്തിലായി അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. പത്തൊമ്പതിൽ 1,700 ൽ പരം ഏക്കർ സ്ഥലം ഹരിജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാനായി ഗവണ്മെന്റു നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നറിയുന്നു. കാലതാമസം വരുത്താതെ ഒരു കോളനി സ്ഥാപിച്ചു ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീട്ടുകെട്ടി പാർക്കുന്നതിനും കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനുമായി കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നു അധർമ്മം അവശതകൾ വളരെയധികം പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കും. സ്വന്തമായ പ്ലാന്റേഷനായാൽ ഇഷ്ടപോലെ എവിടെയെങ്കിലും പോയി പ്രവൃത്തിയെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അധർമ്മം കിട്ടും. അതോടെ അധർമ്മം ന്യായമായ കൂലിയും കിട്ടും. ഇപ്പോഴുള്ളതിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്ന അപേക്ഷിക്കുന്നു."

24th March 1954] [Sri M. Narayanan Nambiar]

“ ஹரிஜன் வെൽഫെയർ ஸ்டிபென்டென்ஸ்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு அவசரமாகவே സംബന്ധിച്ച ഹരജികളെ കണ്ടുകണ്ടാ അയച്ചാൽ ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ റേജിസ്ട്രാറിലെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഹരജികളെയെല്ലാം ശരി, അപേക്ഷകൾ അയച്ചാലും ശരി ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ റെജിസ്ട്രാറിലെ ഒരു മറുപടി ലഭിക്കുന്ന പരിധിയില്ല. ഇത് ഞാൻ വെറും പരയുകയല്ല. ഏതെങ്കിലും അനുഭവത്തിൽനിന്നു പറയുകയാണ്. സർക്കാർ കാനറയുടെ കീഴ்கൽ പ്രദേശത്തുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങളും വളരെ കുറവാണ്. കടൽ തീരത്തു ചില സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ട്. പക്ഷെ കീഴ்கൽ പ്രദേശത്താണ് ഹരിജനങ്ങൾ അധികമുള്ളത്. പുല്ലൂർ, പനത്തടി, ഇളയരി മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ ഹരിജനങ്ങൾ അധികമുള്ള സ്ഥലങ്ങളാണ്. മന്ത്രിലധികം ഹരിജൻ കുടുംബങ്ങളുള്ള പനത്തടിയിൽ ഒരു ഹരിജൻ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ ഗവണ്മെന്റ് നിരസിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അത് ഏറ്റവും നിഷ്പ്രഭമാണെന്ന് പറയാതെ നില്ക്കുകയല്ല. ഏതായാലും അക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് കണ്ടുകണ്ടാ അനുഭവമായും പരിഗണിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ട്. അവിടെ ഒരു ഹോസ്റ്റൽ സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. കുടുംബങ്ങൾ, പാവ നെയ്ത്ത് മുതലായ കൈത്തൊഴികൾ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം അവിടെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവിടെ ഒരു ഹോസ്റ്റൽ സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് എല്ലാം കൊണ്ടും ഉചിതമായിരിക്കും.

“ അധിபாதிக்கപ്പെട്ട എன் കയറിപ്പോരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്ന കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്ത ഒട്ടനേകം സ്വകാര്യ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇന്നുമുണ്ടെന്നുള്ളതു് പരാമർശമാത്രമാണ്. തെക്കൻ കണ്ണടകളിലായിത്തന്നെയുണ്ട് ഇന്നും ഹരിജനങ്ങൾക്ക് പ്രവേശനമനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ക്ഷേത്രങ്ങൾ. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ക്ഷേത്രമാണ് ഉഡുപ്പിയിലെ ശ്രീകൃഷ്ണക്ഷേത്രം. അത് ഇനിയും ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുത്തിട്ടില്ല. നമ്മുടെ ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർ ആ ക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർ ആദ്യമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവെന്നു പറയുന്ന മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ ആഗ്രഹത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നു ഞാൻ അവരെ കാണപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുത്തിട്ടില്ലാത്ത ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മന്ത്രിമാർ പോകുന്നതിനെൻ കഴിവിനെപ്പറ്റി അവർ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇന്നു ലണ്ടനിലെ ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കമ്മീഷണറായിരിക്കുന്ന ശ്രീ ബി.ജി. ഡെർ ബോമ്പെ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്ന കാലത്തു ഉഡുപ്പി സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഈ ക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കുവാൻ ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു. ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നു കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്ത ക്ഷേത്രമാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ ക്ഷണം നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പക്ഷെ ഇവിടത്തെ മന്ത്രിമാർ ഇതൊന്നും പരിഗണിക്കാൻ ഒന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

“ ഹരിജനங்களுக்கு വിദ്യാഭ്യാസപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു പറയാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജനപ്രദമായിട്ടും സ്റ്റോക്കർക്കിപ്പുകളെ മറ്റു സജ്ജങ്ങളെ ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് തെക്കൻ കണ്ണടകളിലായി അനുഭവത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഹോസ്റ്റൽ സ്കൂളുകളിൽ ഹരിജനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു താമസിച്ചു പഠിക്കാനുള്ള ഒരു ഹോസ്റ്റൽ ചെറുവള്ളരിൽ മാത്രമാണുള്ളതു്. ഒരു ഹരിജൻ ഹോസ്റ്റൽക്കുടി ഹോസ്റ്റൽ സ്കൂളിൽ സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു വളരെ സഹായകമായിരിക്കും. അതിനു പുതുതായി കെട്ടിടമൊന്നും പണിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. മുമ്പ് ആനന്ദാശ്രമം അവിടെ ഒരു സ്കൂൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ ഒരു ഹോസ്റ്റലും ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്കൂൾ അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന തുടർന്നു ആ ഹോസ്റ്റലും അടച്ചിട്ടുകയുണ്ടായി. ആ ഹോസ്റ്റൽ കെട്ടിടത്തെ ഹരിജൻ ഹോസ്റ്റലായി ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കും. അവിടെ ഒരു ഹരിജൻ ഹോസ്റ്റൽ സ്ഥാപിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുമെങ്കിൽ അവിടത്തെ ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു അത് വളരെ സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“കടിക്കാരുള്ള വെള്ളമാണു മറ്റൊരു വലിയ പ്രശ്നം. വെള്ളമില്ലാതെ.” (ബെൽ.)

* Sri T. P. ELUMALAI :—“ കനമു ഉതവി സപാநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன் மான்யத்தை ஆதரித்து சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத்தில் நான் பேசக்கூடாது என்றுதான் நினைத்திருந்தேன். ஏனென்த

[Sri T. P. Elumalai] [24th March 1954]

றால், நான் பேசுவதைவிட ஜாதி இந்துக்கள் இதைப்பற்றி பேசினால் அதற்கு அதிகப் பலன் உண்டு என்று நினைக்கின்றவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆகவேதான் அதிகமாக ஹரிஜனங்களல்லாதவர்கள் இதில் பேசவேண்டும்; அவர்கள் இந்தக் குறைகளைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்ற முறையிலே பேசுகின்றேன். மேலும் இந்த குறிப்பை நான் வேறு மான்யத்தில் பேசவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் என்ன செய்வது? அது இங்கே, கொண்ருவது ஒதுக்கியிருக்கின்றது. இந்த சந்தர்ப்பத்தையொட்டி இப்பொழுது நான் பேசுகின்றேன்.

“குறிப்பாக, சர்க்காரையோ அல்லது வெளியில் இருக்கின்ற அதுசம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களைப்பற்றியோ குறைசொல்லுகின்ற நண்பர்கள், முதலிலே இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு தாம் என்ன செய்தோம் என்பதைத் தயவு செய்து அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேனென்றால், ஏதோ ஹரிஜனங்களுக்கு நாங்கள் அதைச் செய்கின்றோம் இதைச் செய்கின்றோம் என்று சொல்லி பல கட்சிகள் இன்றைக்கு முன்னேறிவருகின்றன. ஹரிஜனங்களிடையே இந்தக் கட்சிகளெல்லாம் சென்று அவர்களுடைய குறைகளையெல்லாம் வரிசையாக எடுத்துச்சொல்லி, அதன் காரணமாகத் தங்களுடைய சுயநலத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளுகிறார்களே, அதை ஒழிக்கவேண்டும். அதற்கு ஒரு முடிவுகூட்டுவேண்டும். இதற்கு மெம்பர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

“இன்றைக்கு ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப்பற்றி பேசும்போது, காந்திஜியையும், காங்கிரஸ் கட்சியையும் யாரும் மறக்கமுடியாது. அவர்களுடைய ஞாபகம் வந்தே தீரும். அவர்களாலேதான் இன்றைக்கு ஓரளவு ஹரிஜன முன்னேற்றம் நடந்துகொண்டு வருகின்றது என்பதை சகல மெம்பர்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள். மேலும், அந்தக் கட்சிதான் ஹரிஜனங்களுக்கு முக்கியப் பிரதிநிதித்வம் தந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியிலே உள்ள மேயர் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் அவர்கள் மாகாண காங்கிரஸ் கட்சியின் காரியதரிசியாக இருந்துவருகிறார். சிலர் சொல்லலாம், தாழ்த்தப்பட்ட சம்மேளனக் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ ரத்னம் அவர்கள் இருக்கிறார்களே என்று சொல்லலாம். அது தாங்களாகவே கொடுத்துக் கொள்ளுகின்ற முக்கியத்துவம். வேறு கட்சியிலே பிரதிநிதித்வம் கொடுக்கின்றார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி பார்க்கும்பொழுது ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்தை மிகவும் கண்ணுங்கருத்துமாக பாதுகாத்து வருவது, காங்கிரஸ் சர்க்கார், காங்கிரஸ் கட்சி என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக தனி இலாகாவே அமைக்கப்பட்டு, அந்த இலாகாவின் மூலமாக ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கின்றபோது, அதிலும் பல குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஹரிஜன வெல்பேர் டைரக்டர் செய்துவரும் காரியங்களைப் பார்க்கும்போது, அவருக்கும் பல சிக்கல்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம், அல்லது சேரிப் பள்ளிக்கூடத்தை லேபர் பள்ளிக்கூடமாக ஆக்கவேண்டுமென்றால், அதற்குப் பணம் இல்லையே என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி வேலைகளுக்கு வேண்டிய பல உதவி செய்ய சர்க்கார் போதுமான சலுகை அளிக்கவேண்டும். குறிப்பாக, நான் சொல்லவிரும்புவதென்னவென்றால், அதிகாரிகளின் சம்பளத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் பாதிப்பணத்தை ஹரிஜன முன்னேற்றம் சம்பந்தமான வேலைகளுக்குச் செலவிடவேண்டும். ஹரிஜன இலாகாவில் குமாஸ்தாக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவைகளை யெல்லாம் இயன்றவரையில் குறைத்து, அந்த பணத்தை டிபார்ட்மெண்டில் தலைமையாக இருக்கின்றவரிடத்தில் கொடுத்து, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக வேலைகளைச் செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“சேரிகளில் பல வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கும்போது, அவைகளை கண்டிராக்டர்களிடம் கொடுத்து நிறைவேற்றச் செய்கிறார்கள். கண்டிராக்டர் எடுக்கின்றவர்கள் பாதிப் பணம் லாபமடைகின்றார்கள். அப்படியில்லாமல் ஒவ்வொரு சேரியிலும் இருக்கும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் அக்கரை

24th March 1954] [Sri T. P. Elumalai]

யுள்ள சங்கத்தினிடம் சில பொறுப்புக்களை விடவேண்டும். அதாவது, சேரி வேலையைக் கண்டிராக்டர் விடுவதைவிட அந்த வேலைகளை சங்கத்தினிடம் ஒப்படைத்தால், அவர்கள் அந்தக் காரியங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும். இப்படியே பல பொதுக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு கண்டிராக்டர்களிடம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அந்தச் சங்கங்களுக்கு கொடுத்து, வேலையைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

‘என்னுடைய தாலுகாவில் வடகறை கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களே ஒன்று சேர்ந்து ஒரு ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு நிலமும் வாங்கப்பட்டது. கட்டிடங்களும் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்திற்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏதோ அதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். இருந்தாலும் இந்தச் சேரியில் ஒரு ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தி, ஹரிஜனங்களுடைய முயற்சிக்காக உடனே அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து, அங்கு ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வந்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மேலும் சேரியில் இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாவற்றையும் லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலே எடுத்துக்கொண்டு, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துவது மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், சாப்பாடு இல்லாமல் பரிதவிக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றார்கள் சேரி வாசிகள். அந்த நிலைமையில் பள்ளிக்கூடத்திற்கு பிள்ளைகளை அனுப்பச் சொன்னால், சாப்பாடு இல்லாத நிலைமையை உத்தேசித்து அனுப்புவது கிடையாது. சாப்பாடு போடுவதாக இருந்தால், பிள்ளைகளைக் கண்டிப்பாகப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்புவார்கள். அந்த நிலைமைக்கு ஒவ்வொரு சேரியிலேயே இந்த லேபர் பள்ளிக்கூடங்களை அமைக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“மேலும், சில இடங்களிலே பொதுவாக ஜாதி இந்துக்களால் ஹரிஜனங்களுக்குப் பல இன்னல்கள் விளைவிக்கப்படுவதாக நாம் தெரிந்திருக்கின்றோம். குறிப்பாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே முஸ்லீம்கள் அதிகம். அந்த ஜில்லாவிலே இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கும் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் உள்நாள் கலகங்கள் ஏற்பட்டு, அதன் சார்பாக இன்றைக்கு ஒரு பெரிய கலகமாக நடந்து ஹரிஜன மாதர்கள் வெளிவந்தால் பலாத்காரமாக கற்பழிக்கவேண்டுமென்ற முயற்சிக்கு இப்பொழுது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இருப்பதாக நேற்று ஒரு நண்பர் சொன்னார்.

“அதே ஜில்லாவில் வீரசநல்லூர் என்ற இடத்தில் கூட தேவன்மார் அதிகமாக இருப்பதாகச் சொன்னார். ஒரு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் கால் ரூபாய் கூலி கொடுத்து, ஹரிஜனங்களை நிர்ப்பந்தமாக வேலை வாங்குவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். சர்க்காரே போய் இதை யெல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அந்தத் தொகுதியில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள நண்பர்கள், எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அங்கு என்ன நடக்கின்றன என்பதை சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அதற்கு மெம்பர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற முறையிலேதான் நான் இதையெல்லாம் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு சரமாரியாகச் சர்க்காரைத் தாக்கவேண்டும் என்பதல்ல என்னுடைய நோக்கம். சர்க்காரைத் தாக்கினால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதோ வந்துவிடும் என்று நினைக்கின்றவர்களில் நான் ஒருவன் அல்ல என்பதைத் தொரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். உங்களுடைய கடமையை நீங்கள் செய்யுங்கள். பிறகு சர்க்கார் கடமையை செய்யும் என்று நம்புகிறவன்.

“காங்கிரஸ் எதிர் கட்சியிலே இருக்கிறவர்களில் ஒரு சிலர், ‘ஹரிஜனங்கள் பூராவும் காங்கிரசுக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள்’ என்று நினைக்கின்றார்கள். அவர்கள், உண்மை தெரியாமல்தான் அப்படி நினைக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். ‘அந்தப் பக்கத்திலே

[Sri T. P. Elumalai] [24th March 1954]

இருக்கின்ற பல கட்சிகளை விட காங்கிரஸ் கட்சியிலே அதிகமாக ஹரிஜன மெம்பர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே, ஹரிஜனங்கள் காங்கிரசை எதிர்த்துக் கொண்டு, இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரித்து, என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

12-54

p.m.

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise here generally to support the arguments advanced by the hon. Member Sri Palanimuthu, the mover of the cut motion. It has become customary for hon. Members of this House to support . . .”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI :—“ Point of order, Sir, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தமிழ் தெரிந்தவராக இருப்பதால் அவர் தமிழிலேயே பேசினால் பல அங்கத்தினர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும்.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ I shall do so if the Chair permits.”

DEPUTY SPEAKER :—“ But the hon. Member has so far spoken in English. He can continue in English.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ I am very sorry I could not oblige a brother Member. Suffice it for me to concentrate my remarks on the educational facilities that are afforded to the backward communities in the State. I know brother Members of this House who belong to the Harijan community are forcible enough and courageous enough to safeguard the interests of their community. That does not mean that warmth is wanting from me as far as the Harijans are concerned. I am very much interested in that community as much as any other Member of this House. When we come to the question of the facilities afforded to the backward communities, I find that Rs. 10-17 lakhs has been allotted for the current year. This ameliorative measure was started, I believe, from 1st April 1949. It started with an allotment of Rs. 1 lakh. Gradually the allotment has been raised. To that extent we are grateful to the Ministry in general. I must also at the same time echo my sentiments to what is lacking in the imaginative conception of Hon. Ministers. Next to the Harijans, the backward communities are placed in a very low position in society. They are educationally backward. They are economically backward. In the political sphere they are now only striving ahead to show their importance in society. If you take the composition of the House, Sir, you will find apart from the Harijans for whom reservation has been made, most of the members who have been elected whether from the Congress side or Communist side or Dravidian Parliamentary side or from independents, they all belong to the backward communities. That is a notable feature that should be taken notice of. The Tamil Nad Toilers are a good example along with the Commonweals. What was the necessity for the educationally backward people electing these men to the Assembly, Sir? Surely it is for the purpose of their coming up, to clamour for an improvement in their standard of living and to promote their interests in the educational sphere. What is the purpose for which we have come here after having spent large sums of money—I think it amounts to Rs. 8,000

24th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

roughly—during elections? The general impression was that the backward communities were neglected and were not properly cared for, by the last Assembly Members and the Hon. Ministers. That is why people like me who had been fortunate enough to go through the University courses, due to want of remunerative jobs, took to politics to ventilate the grievances of our people, I mean, the backward communities on the floor of the House.

“In season and out of season we have been clamouring that certain posts in the public services should be reserved for the backward communities. Similarly we have pleaded for reservation of seats to the backward communities in educational institutions. I find only in the professional colleges, I mean, the Engineering and Medical colleges the reservation exists for the backward communities. I do not think such a thing exists in the Arts colleges. The provision for giving appointments in public services on a communal rotation which had been in existence in this State for two decades had now been given the go-by due to the judgment of Supreme Court. Similarly the admission to professional and other colleges could no longer be done on a communal basis due to Supreme Court's judgment. What is it that we have as a preference with reference to other advanced communities in the matter of admission of our boys in the educational institutions? In the Engineering and Medical Colleges we have been given a reservation of 25 per cent. With regard to the other sphere, it is left to open competition. It is said that if any of our backward community boys secures a first place in open competition he would be selected in the field that is open for selection by merit. But from my experience, I can inform the House that on scrutiny of admissions into professional institutions I have found no single boy belonging to the backward community has been selected on merit.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The hon. Member is wrong. Many backward community boys have got admission purely on merit alone.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“Arising out of the interruption of the Hon. the Minister for Education, may I ask him to place on the table of the House the list of backward community students who had been selected on merit? I may be wrong, Sir. I wish I should be wrong and that our boys should get admission on merits. But the Hon. Minister must place on the table of the House the statement regarding the number of backward community students selected on merit alone.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I may inform the hon. Member that I have gone through the list and I may assure him that many backward class boys have secured very good marks and had been selected on merit alone.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Is it within the 15 per cent reservation?”

[24th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, it is in excess of the 25 per cent reservation for backward classes. The reservation is 25 per cent and not 15 per cent as the hon. Member alleges.”

*** SRI K. VINAYAKAM :—**“ Let us come to the eligible communities that are detailed in the list of Backward Classes.”

SRI T. P. ELUMALAI :—“ ஹரிஜன மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது Backward Community ஐப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பேசலாமா ? ”

SRI T. SHANMUGAM :—“ ஹரிஜனங்களைப்பற்றி பேசுவதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் அவர்கள் முன் சேன்றத்ததைப்பற்றி பேசுவதில்லையா ? ”

SRI T. P. ELUMALAI :—“ மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களைப் பற்றி பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு. இப்பொழுது பேசுவது ஹரிஜன மான்யம் ஆதலால் அவர்களைப்பற்றி பேசட்டுமே என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.”

*** SRI K. VINAYAKAM :—**“ In the list of backward communities, there are 146 communities of which very few are given good treatment. For instance, there is the dhobi community which is neither adequately represented in Government service nor given proper facilities for education. Of course, there is dearth of men coming forward for education so far as the dhobi community is concerned. But even such of those among them who are well qualified, other things being equal, are not properly treated by the Government.”

“ Certain forward communities like Vellalas are taking away the share due to the really backward communities. Agamudians including Thuluva Vellalas are supposed to be well placed in life and in society educationally, economically and socially. Stuli Thuluva Vellalas and other Vellalas manage to get improper certificates about their community from the Revenue Department. Other Chetties under the name of Sadhu Chettis also similarly take away a share of what is due to the really backward communities. Reddi (Ganjam district) is a forward community. The people of this community also steal our share. Chetti Baligas also take away a part of our share. Such forward communities should be removed from the list of Backward Classes.

“ There is a discrepancy regarding educational concessions allowed to backward communities. A non-gazetted officer of the Government coming from a backward community is allowed the educational concession if his salary does not exceed Rs. 300 per month. But for anybody belonging to a backward community other than a non-gazetted officer—merchant, lawyer, doctor, etc.—the educational concession is given if his monthly income does not exceed Rs. 150. I hope the Hon. Minister will remove this disparity by raising the income limit for others also to Rs. 300. The Hon. Minister may argue that if the income limit is raised, there will be a lot of competition among applicants and people with lower income will be denied the opportunity. I understand that. But

24th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

this limit of Rs. 150 was fixed some years ago. But now the situation has changed. Prices have fallen down and the income is less. I wish the Hon. Minister will raise the limit to Rs. 300."

SRI L. ANANDAN :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

1-05.
p.m.

"இம்மாகாணத்தில் பெரும்பகுதியாகவுள்ள ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமானால் சுமார் 2 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி அதை ஜில்லாவாரியாகவும் தாலுக்காவாரியாகவும் ஜனங்களின் விசிதாசாரப்படி பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் சில தாலுக்காக்களில் நான்கு ஐந்து ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களும் 30, 35 ஹரிஜன முன்னேற்றப் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன.

"உதாரணமாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குரிச்சி தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு லட்சத்து பத்தாயிரம் ஜனங்கள் வசித்து வருகிறார்கள். அங்கு ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டலும் 13 ஹரிஜன முன்னேற்றப் பள்ளிகளும் தான் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் ஷே ஹாஸ்டலுக்கு 15 மாணவர்களுக்குத்தான் சர்க்கார் உதவி கிடைக்கிறது. ஆகவே ஷே ஹாஸ்டலுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பிள்ளைகளுக்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதும் அல்லாமல் சின்னசேலத்தில் புதியதாக ஒரு ஹாஸ்டல் திறக்க உத்தரவு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஷே தாலுக்காவில் குறைந்த பட்சம் இன்னும் 15 ஹரிஜன முன்னேற்றப் பள்ளிகள் திறக்க உத்தரவு கொடுத்தால் தான் அந்தத் தொகுதியில் உள்ள ஹரிஜனங்கள் முன்னேற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம்வந்து பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால் கள்ளக்குரிச்சி தாலுக்காவில் சில பகுதிகளைப் பார்த்தால் இன்னும் சுதந்திரம் வரவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். (ஒரு மெம்பர் எழுந்த) இப்போது ஹரிஜன மான்யத்தின்மீது பேசும்போது காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு பேசநேரம் கொடுக்கப்படவில்லை. திட்டங்கள் சரிசெய்வதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள ஹரிஜனத் தோழர்களும் மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தோழர்களும் பேசுகிறார்கள்."

SRI A. RATNAM :—"Point of order, Sir. இப்போது ஹரிஜன மான்யத்தின்மீது பேசும்போது காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு பேச நேரம் கொடுக்கப்படவில்லை. திட்டங்கள் சரி செய்வதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள ஹரிஜனத் தோழர்களும் மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தோழர்களும் பேச இருக்கிறார்கள்."

DEPUTY SPEAKER :—"எல்லோருக்கும் பேசுவதற்கு உரிமையிருக்கிறது; காங்கிரசுக்கும் உரிமையிருக்கிறது, மற்றவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது என்று சொல்வது சரி அல்ல."

* **SRI L. ANANDAN** :—"ஏனென்றால் அங்கு இருக்கும் ஏழை மக்கள் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாமலும், குடியிருக்க வீடு இல்லாமலும் நடப்பதற்கு சரியான பாதைகள் இல்லாமலும் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்தால் சுதந்திரம் வந்ததாகத் தோன்றவில்லை. நான் சில அதிகாரிகளுக்கு கிராம அபிவிருத்தியைப்பற்றி பல விண்ணப்பங்கள் எழுதியும் நாளது வரையிலும் பதில்கூட வரவில்லை. ஆகவே குடிதண்ணீரைப் பற்றியும் வீட்டு வசதியைப் பற்றியும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு ஆலயப்பிரவேசம் செய்ய உத்தரவு இட்டிருந்தும் ஷே ஹரிஜனங்கள் கோவிலுக்குள் நுழைந்தால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் நுழையவிடாமல் மிரட்டியும், பயமுறுத்தியும் தடுத்து

[Sri L. Anandan] [24th March 1954]

விடுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் பார்வையில் இருந்துவரும் ஒவ்வொரு கோவில்களிலும் ஒவ்வொரு ஹரிஜனங்களை அங்கத்தினராக நியமித்தால் தான் அவர்கள் தாராளமாகவோ கோவிலுக்குள் நுழைந்து ஆலயப்பிரவேசம் செய்யவும் முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கள்ளக்குரிச்சி தாலுக்காவிற்கு மின்சார விஷயமாக நான் சட்டசபையில் 1953-ல் கேட்ட கேள்விக்கு கனம் ஸ்ரீ ரெங்கா ரெட்டி பதிலளிக்கையில் 1946-ல் ஷே தாலுக்காவிற்கு சாங்ஷன் செய்யப்பட்டதாகவும் ஷே தொகுதியில் உள்ள மக்கள் சர்க்கார் கேட்கும் தொகையை கொடுக்க முன்வந்தால்தான் விஸ்தரிப்பு செய்வதாகவும் பதிலளித்தார். தற்போது சர்க்கார் செலவிலேயே மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்வதாகவும் உத்தரவிட்டிருந்தும் இதுவரையிலும் ஷே தாலுக்காவிற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆகவே உடனடியாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கும்படி கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே. . . .”

1-12 DEPUTY SPEAKER:—“Hon. Members should be in their
p.m. seats when they speak.”

SRI M. DHARMALINGAM:—“Is there any provision like that?”

DEPUTY SPEAKER:—“That is the ruling of the Chair.”

SRI M. DHARMALINGAM:—“May I know under what rule”

DEPUTY SPEAKER:—“I do not think it necessary to discuss with the hon. Member the authority for such a procedure or any such thing. That is the ruling of the Chair. I shall now call upon hon. Member Sri Ratnam to speak.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மெம்பர்கள் அவரவர்களுடைய இடத்திலிருந்து பேசவேண்டுமென்று கூறுவது புதுமுறையாயிருக்கிறது. நான் தாழ்த்தப்பட்டோர் Federation Legislature Party Leader ஆக இருந்ததும், கனம் சபாநாயகருக்கும் கனம் உதவி சபாநாயகருக்கும் தெரியாத ஒரு இடத்திலே எனக்கு கடைசியில் ஒரு இடம் கிடைத்திருக்கிறது. இது மெம்பர்களுடைய உரிமையை பாதிப்பதாகுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“கனம் மெம்பர் அவர்கள் இப்பொழுது மான்யத்தைப்பற்றிதான் பேசவேண்டும்.”

SRI A. RATNAM:—“ஹரிஜன மான்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ரூ. 90,47,400. 1952-53-ல் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ரூ. 1,34,02,682. ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 90 லட்ச ரூபாய் மான்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு நேரடியாக செலக்கூடிய பணம் என்னவென்று பார்த்தால், Scholarship வகையுருவுக்கு ரூ. 7,49,000, Hostel வகையுருவுக்கு ரூ. 2,60,900, Boarding grant-க்கு ரூபாய் 8,32,000, திணறுகள், பாதை, சுகோடு முதலியவைகளுக்கு ரூ. 2,52,200, ஹரிஜனங்கள் பாதி பணம் போட்டு சர்க்கார் பாதிப் பணம் போட்டு வீடு கட்டுவதற்கு நிலங்களை வாங்குவதற்காக ரூ. 2,50,000. ஹரிஜன மான்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு நேரடியாகப் போய் சேரக்கூடிய ரூ. 23,44,100 என்று தான் சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். மறுபடியும் கூறுகிறேன், ரூ. 90,47,400 அல்ல. ஆங்கிலேயர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த காலத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு Scholarship, Boarding grant-ம், விடுதிகள் பராமரிப்பும் பரதுகாப்பும் அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

24th March 1954] [Sri A. Ratnam]

அன்று 30 லட்சம், 40 லட்சம், 50 லட்சம் என்று செலவழிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு தனி இலாக்கா ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கென்று பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளமாகவும், இன்னும் மற்ற வகையிலேயும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“Pay of Officers ரூ. 1,16,400, ஜில்லா நிர்வாகம் ரூ. 3,50,800, சம்பள வகையிலே ரூ. 15,59,200, Contingent வகையிலே ரூ. 17,17,900, மற்றும் rent and repairs வகையிலே ரூ. 16,62,000, இதையொன்ற பல வகையில் செலவு செய்யப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல ஹரிஜன மான்யத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 10,17,100 ரூபாய்தான் அதற்குமேல் கிடையாது. Reclamation of Kallars and Kuravars என்ற தலைப்பிலே ரூ. 7,66,300 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அக்கிரமம் மட்டுமல்ல, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் 92, M.E.R. சலுகைக்காக ஏற்கனவே கல்வி மான்யத்துக்கு 9 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். ஆனால் இதிலிருந்து ரூ. 9,63,500 transfer செய்கிறோம். எனவே ரூ. 27,46,900 Kallar Reclamation-க்கும் Backward Communities கல்விக்காகவும் மாற்றப்படும் தொகை ஆகவே ரூ. 27,46,900 விரயம் ஆகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு நேரடியாகச் செல்லும் பணம் 23 லட்ச ரூபாய்தான்.

“ஹரிஜனங்களின் ஜனத்தொகையை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு கோடி மக்கள் இருக்கின்றனர். ஜனத்தொகை விகிதத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு Scholarship வகையிலே தலைக்கு ஒரு அணதான் அளிக்கப்படுகிறது. கிணறு வெட்டுதல் பாதை போடுதல் என்ற இனத்தில் தலைக்கு 5 தம்படி வீதம் செலவிடப்படுகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள நிலங்கள் அளிக்கப்படும் இனத்தில் தலைக்கு 5 தம்படி செலவிடப்படுகிறது. எனவே ஹரிஜனங்களுக்காக தலைக்கு ரூ. 0-2-10 செலவிடப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு தனி சலுகை காட்டவேண்டுமென்று இருக்கும்பொழுது, இன்று அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு தலைக்கு ரூ. 0-2-10 செலவிடுகிறது. ஆனால் 1951-52-ஆல் Village Reconstruction என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 61,72,152 செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஹரிஜனங்களுடைய நிதி ஒரு கோடி ரூபாய் ஆரியர்களுக்கு அன்றி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் அனுபவித்தது ஒன்றுமே கிடையாது. இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுடைய நலன் பாதிக்கப்பட்டுவருகிறது.

“எனக்கு நேரம் இருந்தால் நான் அதிகமாகப் பேசவேன், அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்ன செய்யப்போகிறார்கள், என்ன செய்ய முடியும் என்று அவகிப்பார்க்கும் போது, நான் மிகமிக விசனப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட 90 லட்ச ரூபாய் மான்யத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நேரடியாகச் செல்லும் பணம் ரூ. 23,44,000 தான், என்று மறுபடியும் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். ஆங்கிலேயர் காலத்திலே Labour Department ஹரிஜனங்களுக்குச் செலவு செய்த பணம்கூட இந்த ஜனநாயக அடிப்படையிலே, ஹரிஜனங்களுக்கு 10 ஆண்டுகள் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது, செலவு செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாகச் சொன்னால் ரூ. 39,56,400 அக்கிரமமாக செலவு செய்கிறோம். காரணம் ஒரு தனி இலாக்காவாக செலவு செய்கிறோம். அன்று ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தில் அவர்களுக்குப் பணம் அதிகமாகப் போவது கிடையாது. இலாக்கா இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் இலாக்கா நிர்வாகத்துக்கு அதிகப் பணம் செலவு செய்யக்கூடாது.

“ஸ்ரீ பிரகாசம் காலத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டது. ஆனால் அந்தப்பணம் எப்படி செலவிடப்பட்டது, எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டது, என்பதற்கு கணக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை.

“இந்த ராஜ்யத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் சரியாக அமுல் நடத்தப்படவில்லை. இதை அமுல் நடத்த சமீபத்தில் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதில் என்போன்றவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை.

[Sri A. Ratnam]

[24th March 1954]

“எனக்கு நேரமில்லாத காரணத்தினால் கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் கட்டளைக்கு இணங்கி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-22
p.m.

*SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ராஜ்ய பொறுப்பை ஏற்ற தினத்திலிருந்து இந்த தீண்டாமையை ஒழிக்கப் போராடுவதாக கூறுகிறார்கள். ஆனால் அது எந்த அளவில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்றால், வெற்றி பெறவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இதை என்னால் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் கூறி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஹரிஜனன் என்ற பெயரையும் சூட்டி இருக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் அவர்களை பொருளாதாரத் துறையில் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அவர்கள் எந்த நிலைமையிலும் உயரவில்லை. கல்வி, குடியிருப்பு, சுகாதாரம் முதலிய விஷயங்களில் இன்னும் முன்னேற்றமடையவில்லை. இதை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஆலயப் பிரவேசம் செய்து விட்டோம் என்ற சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சோற்றுக்கு வழி செய்யவில்லை. சோற்றுக்கு வழியில்லாதபோது சொக்கத்தை நனைப்பு எப்படிவரும். அவர்களுக்கு ஆலயப் பிரவேசம் செய்து வைத்து விட்டதால் அவர்கள் அங்கு சென்று இரண்டரை அல்லது நாலரை என்று கப்பம் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆதித்திராவிட சமூகத்தை இன்னும் பத்து வருஷங்களில் முன்னேற்றம் அடையும்படி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையில் சுயமரியாதைக்காரர்கள் பெரியாரும், அண்ணா துரையும் தான் அவர்களுக்கு முன்னேற்ற வழியை கண்டுபிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சுயமரியாதைக்காரர்களால் தான் மக்களுடைய மனதை மாற்ற முடிந்தது. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஹரிஜனன் என்ற பெயரைச் சூட்டினார்களேயொழிய வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. சுயமரியாதை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ராமசாமிப்பெரியார் அவர்களும் அறிஞர் அண்ணாவும் ஓயாமல் முப்பது வருஷங்களாக பிரசாரம் செய்துவந்ததால் தான் இவ்வளவு தூரம் அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்து இருக்கிறார்கள். பிராமணர்களுக்கு சாப்பிடுவதற்குத் தனி இடம் என்று இருந்ததை அவர்கள் மாற்றிவிட்டார்கள். இந்த ஜாதிப் பிரிவினை என்று இருந்ததால் தான் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய முடியவில்லை. அதனால் ஜாதிப் பிரிவினையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் பாடுபட்டு இப்பொழுது கொஞ்சம் பலன் கண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஜாதி வித்யாசம் இருக்கக்கூடாது என்றால் அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் பள்ளத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு பள்ளங்கள் என்றும் பறையர்கள் என்றும் பெயர் வந்திருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு உயர்ந்த இடங்களில் மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டும்.

“ஆதித்திராவிடர் குழந்தைகள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் வாசிப்பதற்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்கப்படவேண்டும். கீழ் படிப்புக்கே அவர்களுக்கு வசதி இல்லாதபோது அவர்கள் எப்படி காலேஜ் படிப்பு படிக்க முடியும். காலேஜ் படிப்பு படிக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் அந்தரங்க பல்படி அடிக்கவேண்டியத்தான். இப்பொழுது அவர்களுக்கு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை அவர்களுடைய நலனுக்குப் போதவில்லை. இன்னும் அதிகமாக அவர்களுக்கு பணம் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலேயே அவர்கள் முன்னேற்றமடைபவையென்றும் என்றால் முதலில் கல்வித் திட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் கல்வித் திட்டப்படி பறையன் பறையன் தொழிலைத் தான் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. கீழ் தொழிலைச் செய்க்கூடியவன் கீழ் தொழிலைத் தான் செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இன்றையதினம் கல்வித் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. அதை உடனே வாபஸ் வாங்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்கள் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் அடைவார்கள். காந்தியடிகள் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிவந்தார். ஆனால் நம்முடைய ஆச்சாரியார்

24th March 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

கொண்டுவந்திருக்கும் புதுக் கல்வி முறையானது அவர்களுக்கு துரோகம் செய்யக்கூடிய முறையாக இருக்கிறது. ஆச்சாரியார் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு துரோகம் செய்கிறார்கள் என்று நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. அந்தக் கட்சியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சகஜாநந்தம் அவர்கள் கூட அப்படியே சொல்லுகிறார்.

“மேலும் பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு இப்பொழுது ஒன்றும் செய்யவில்லை. பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த வன்னியகுலக் கூத்திரியர்கள் இப்பொழுது இந்த நாட்டில் ஒரு கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த சட்டசபையில் 31 வன்னியகுல அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெற்றிபெற்று இங்கு 31 பேர்கள் வரக்கூடிய நிலைமைக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதுவரையிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்ததால் தான் அவர்கள் இவ்வளவுதூரம் அரசியலில் வா முடிந்தது. இந்த அரசாங்கம் அந்த சமுதாயத்தையே புறக்கணித்திருக்கிறது. குறிப்பாக சேலம், தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் இருக்கும் படையாச்சிகளுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. சேலத்திலிருக்கும் படையாச்சிகளுக்கு கவுண்டர் என்ற பட்ட பெயர் இருக்கிறது. உண்மையில் அவர்கள் படையாச்சிகள் தான். அந்த வன்னிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 128 பட்டப்பெயர்கள் இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு எந்த விதமான ஸ்காலர்ஷிப்புகளும் இதுவரையிலும் கொடுக்கவில்லை. அந்த மூன்று ஜில்லாக்களில் இருப்பவர்களும் வன்னியகுலக் கூத்திரியர்கள் தான். படையாச்சிகள் இல்லை என்று அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுப்பது இல்லை. இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

“என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்ரவாண்டியில் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்று அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் மகஜர்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மந்திரிக்கும் அந்த இலாகா டைரெக்டருக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் வீடு இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“விக்ரவாண்டி பிரிக்காவில் ஹரிஜனங்கள் காலரா முதலிய தொத்து நோய்க்கு அடிக்கடி இரையாகிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய வீடுகள் எவ்வளவு சுத்தமாக இருக்கும் என்று பார்த்துகொள்ளலாம். அவர்கள் நன்றாக வாழவேண்டும் என்றாலும் அவர்கள் சுகாதார முறையில் வாழவேண்டும் என்றாலும் அவர்கள் வசிப்பதற்கு வசதியாக மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“கஞ்சனூர் என்ற இடத்தில் ஹரிஜன மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வசதி கிடையாது. அங்கு இரவு பள்ளிக்கூடமும் கிடையாது. முதியோர் கல்வி திட்டத்தையும் அங்கு ஆரம்பிக்கவில்லை. அங்குள்ளவர்களுக்கு கல்வி வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் வண்டி ஒட்டுவதற்கும் குப்பை கொட்டுவதற்கும் வரமாட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு கல்வி வசதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது. கஞ்சனூர் பிரிக்காவில் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு திட்டம் இருந்தது. அது இருந்ததே யொழிய அதை எடுத்து நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்யவில்லை.

“மேலும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பத்து லட்சம் ரூபாயும் போதாது. வன்னியர்கள் மட்டும் ஒரு கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த சமுதாயத்தில் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜோ அல்லது ஒரு ஜில்லா கலெக்டரோ கிடையாது. தப்பித் தவறி கனம் மாணிக்கவேலு நாயகர் மந்திரியாக வந்துவிட்டார். அப்படி அவர் வந்தாலும் கூட அவரால் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு காரியத்தையும் சாதித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. தன்னுடைய இனத்தவர்களுக்குச் செய்துவிட்டார் என்று யாராவது புகார் செய்யப்போகிறார்களே என்று அவர் பயப்படுகிறார். அந்த முறையில் அவரால் எந்த விதமான நன்மையும் எங்களுக்கு

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [24th March 1954]

செய்ய முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர் இருக்கிறார். அதைப்பற்றி கேட்டால் உங்களுக்கு ஒரு மந்திரியும் ஒரு சபாநாயகரும் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவார்கள். இந்த இரண்டு பேர்கள் வந்தால் போதுமா என்று கேட்கிறேன். எங்களுடைய சமுதாயத்திற்குச் செய்யவேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய பணத்தையும் ஒதுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சிமெண்ட் மேடைகளையும் பிரசங்க மேடைகளையும் கட்டி வைத்துவிட்டால் போதுமா? என்ன தான் செய்யப்போகிறார்கள் என்று தான் கேட்கிறேன்?

“இப்பொழுது லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக அநேகம் பாடசாலைகளில் பகல் சாப்பாடு போடப்படுகிறது. இப்பொழுது பாதிப் பள்ளிக்கூடம் என்று ஏற்பட்டு விட்டால் காலையில் அதிகமாக பிள்ளைகள் வருகிறார்கள், மாலையில் அதிகமாக வருவது இல்லை. காலையில் வடித்த சாதத்தை காலையில் வரும் மாணவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் மாலையில் அதிகமாக பிள்ளைகள் வராமல் இருப்பதால் வடித்த சாதம் சிலவாவது இல்லை. அதனால் கண்ட்ராக்டர் சமையல் செய்யாமலும் இருக்க முடியவில்லை. அவ்விதம் சமையல் செய்யாமல் இருந்தால் அவன்பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அதனால் அவன் பிள்ளைகள் வந்தாலும் வரவிட்டாலும் சமையல் செய்ய வேண்டியதாகத் தான் இருக்கிறது. அவ்விதம் வடித்த சாதம் வீணாகப் போகிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றம் உள்ளபடி செய்ய வேண்டும் என்றால் நாங்கள் சொல்வதுபோல் செய்யவேண்டும். காலையில் கணம் ரெதனம் அவர்கள் கணம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்தக் கூட்டத்திற்கு ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டார். எங்களுக்கு அப்படியே தான் எண்ணம் இருக்கிறது. ஸ்ரீ ராஜகோபால்ராச்சாரியார் இந்த மானியம் நடக்கும்போது வந்திருந்தால் நாங்கள் சொல்வதை எடுத்துக்கொண்டு ஏதாவது செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்பார்கள். அதைப்போலவே நாங்கள் இடித்து இடித்து காட்டினால் அவர் நிச்சயமாக ஏதாவது செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது வந்திருக்கும் புது கல்வி திட்டத்தினால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய முடியாது. ஹரிஜனம் முன்னேற்ற மடையவேண்டுமானால் இந்த புது கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது தீண்டாமை என்பது ஆணி வேர்போல் இருக்கிறது. ஆல்மரத்தின் ஆணி வேர் போலும் புளியமரத்தின் ஆணிவேர் போலும் இருக்கிறது. அந்த வேரை ஒருவராலும் எடுக்க முடியாது. ஈரோடாலும் காஞ்சிபுரத்தாலும் தான் அதை எடுக்க முடியுமெய்யாழி வேறு ஒருவராலும் எடுக்க முடியாது. நமது மந்திரி ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டராலும் முடியாது.

“இப்பொழுது ஆதிதிராவிட ஹரிஜனங்களை ஹரிஜனன் என்று அழைக்கிறார்கள். அதாவது கிருஷ்ண பரமாத்மா கருப்பாக இருந்தார், அதனால் அதை ஒட்டி அவர்களும் கருப்பாக இருப்பதால் அவர்களை ஹரி என்று அழைக்கிறார்கள். இப்போப்பபட்ட சில-ஜனங்கள் ஆண்டியைப்போல் ஆடை இல்லாமல் பாம்பைப் போட்டுக்கொண்டு திருநீர் பூசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் இந்த இரண்டு பேர்களும் ஒன்றாக இருந்தார்கள். அதனால் இந்தப் பெயர் வந்ததோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்றாலும் பிற்போக்கு சமூக முன்னேற்றம் என்றாலும் அவர்களில் இருக்கக்கூடிய 157 சமூகத்தைக் கொண்டிவர்களுக்கு கல்விச் சலுகை கொடுக்கவேண்டும். எங்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர் உண்டா? ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் உண்டா? இன்றையதினம் குலத்தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு விவசாயம் செய்துவந்தால் அவனால் முன்னேற முடியுமா? 0173. 268

“இந்த ஜாதி வந்ததற்கு மூலகாரணம் என்ன என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதற்கு மூலகாரணமும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறம் மாவின் முகத்திலிருந்து வந்தவர் பிராமணர் என்றும், தோளிலிருந்து வந்தவர் சுத்திரியர் என்றும், உந்தியிலிருந்து வந்தவர் வைசியர்கள் என்றும், காலிலிருந்து வந்தவர் சூத்திரர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

24th March 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

ஆனால் ஐந்தாவது ஜாதியாகிய இவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இவர்கள் தான் தாயார் தகப்பனார் வயிற்றிலிருந்து வந்திருக்கவேண்டும். (சிரிப்பு.) அதனால் சேரி என்றும் அக்கிரகாரம் என்றும் பிரிக்கக்கூடாது. ஆண்டவனிடம் இருந்து வந்தவர் ஹரிஜனங்கள் தான் என்று நினைக்கிறேன். ஹரிஜன மந்திரி அவர்கள் இதை உணர்வார் என்பதற்குத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். நல்ல வேளையாக ஹரிஜன டைரெக்டரும் இங்கு இருக்கிறார். அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறார். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தக்கர் பாபா ஹாஸ்டல் மாணவர்கள் விஷயத்திலும் கம்பர் விடுதி விஷயத்திலும் மந்திரி அக்கரை எடுத்துக் கொண்டார். மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய ஜோபியிலிருந்து பணத்தைப் போட்டு பரிசாரம் தேடிக்கொடுத்தார். நான் இதைச் சொல்லுவதனால் காங்கிரஸை குறை சொல்லுகிறேன் என்று இல்லை. குறை சொல்வது என்று நோக்கமும் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும்படியான குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று தான் இவைகளையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். இவைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn for lunch and meet at 2-30 p.m.”

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI P. G. MANICKAM:—“மதிப்பிற்குரிய உப-சபாநாயகரவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சர்க்காருக்குச் சில யோசனைகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே பத்து வருஷ சலுகை ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நிறைவேற்றப்பட்டது. அதிலும் ஆறு வருஷங்கள் கழிந்துவிட்டன. இதில் ஹரிஜனங்களுக்கு உருவமான நன்மைகள் எதாவது நடந்திருக்கிறதா என்று ஆலோசித்துப் பார்த்ததிலே அனேகமாக நடக்கவில்லை என்று நாங்கள் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. நான்கு வருஷங்கள் தான் பாக்கியிருக்கின்றன. எங்களுக்கு ஏற்பட்ட தனிச் சலுகை முடிவடைவதற்கு. அதற்குப் பின்னால் தனியான சலுகை கிடைக்குமா என்று தெரியவில்லை. நான்கு வருஷங்கள் கழிந்த பிறகு எங்களுடைய நிலைமை இந்த சுதந்திர அரசாங்கத்தில் என்ன ஆகுமென்று யோசிக்கின்றோம்.

“தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஹரிஜன முன்னேற்றம் ஆகிய காரியங்களை சென்னை சர்க்கார் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால், இன்னும் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் அனேகம் உண்டு. ஆலயப் பிரவேச சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுகூட தெரியவில்லை. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் இருந்து வருகிறது. இதற்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் தற்போது அரசாங்கத்தினுடைய பார்வையில் இருக்கிறதா அல்லது சர்க்கார் காரியாலயங்களின் அலமாரிகளில் அடுக்கிவைக்கப்பட்டு, கும்பலோடு கும்பலாக மறைந்து கிடக்கின்றனவா என்று யோசிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டு சட்டங்களும் முக்கியமானவை. முதல் சட்டம் ஹரிஜனங்களுக்கு தெய்வ வழிபாட்டைச் செய்து தங்களை முன்மைப் படுத்திக் கொள்வதற்கு உதவுகிறது. இரண்டாவது சட்டமானது தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு உதவுகிறது. இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் அவசியம் இன்னும் தீவிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஹரிஜன தினம் என்று முந்திய அரசாங்கம் கொண்டாடவேண்டுமென்று ஒரு தினத்தை ஒதுக்கியிருந்தது. அது சரியான முறையில் கொண்டாடப்படுவதில்லை. அதிகாரிகள் எதோ சாக்குப்போக்குக்காக லிஸ்டை அனுப்புவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யப்படுவதில்லை, அந்த தினத்தை நல்ல முறையில் கொண்டாடப்படுவதில்லை என்று தான் நாங்கள் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

[Sri P. G. Manickam]

[24th March 1954]

“ வீட்டு மனை வழங்குவது சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்காக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுவருவதாகவும், ஒரு லட்சம் வீட்டு மனைகள் தேவைப்படும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. நான்கைந்து வருஷங்களாக ஒரு சில ஆயிரக்கணக்கான வீட்டு மனைகள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆந்திர தேசம் பிரிவதற்கு முன்னால் ஒரு லட்சம் வீட்டு மனைகள் தேவைப்படுகின்றன என்று கணக்கிடப்பட்டது. ஆந்திரம் பிரிந்த பின் இங்குள்ள கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால், 50 அல்லது 60 ஆயிரம் வீட்டு மனைகள் வேண்டியிருக்கின்றன. ஆனால், அதற்காக இன்று சர்க்காரிலே ஒதுக்கப்படுகிற தொகையைக்கொண்டு வீட்டு மனை வாங்கவேண்டுமானால், 100 வருஷங்கள் ஆனாலும், ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கிடைக்காது என்றுதான் நான் கூறமுடியும். அதற்குள்ளாக இரண்டு தலைமுறை வரையில் ஹரிஜனங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமோ என்று நாங்கள் நினைக்கின்றோம்.

“ சுதந்திர நாட்டிலே உண்ண உணவு வேண்டும், உடுக்க உடை வேண்டும், இருக்க இருப்பிடம் வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனைகளெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கு இருந்துவருகிறது. நாங்கள் என்ன சொல்லுகிறோமென்றால், சுதந்திர நாட்டில் குடிக்கத் தண்ணீர் கூட கிடைக்கவில்லையே என்று மனவருத்தத்துடன் சர்க்காருக்கு தெரிவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த வருட பட்ஜெட்டிலே ஏறக்குறைய முந்திய ஹரிஜன அபிவிருத்தி பட்ஜெட் பிரகாரம் 5 லட்ச ரூபாய் தனிமையாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாக கிணறுகளெல்லாம் சேரிகளிலே வெட்டப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சரியான பிரகாரம் இவை நடைபெற குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிலைப் போதாது. அதவும் சரியான பிரகாரம் நடைபெறுது. கிணறு வெட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது ரிப்பேர் பண்ணுவது போன்ற காரியங்களுக்காகத்தான் அநேகமாக செலவழிக்கப்படும். அநேக சேரிகளிலே குடி தண்ணீர் கிணறுகள் இல்லை. அதற்குக் காரணம் இந்த சர்க்கார் தான் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். சட்டமானது என்ன சொல்லுகிறதென்றால், ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு ஒரு மைல் சுற்றளவில் ஜாதி இந்துக்கள் பொதுக் கிணறுகள் அல்லது ஹரிஜன பொதுக் கிணறுகளோ இருந்தால், அங்கு கிணறு வெட்டத் தேவையில்லை என்று சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக, ஜாதி இந்துக்களுடைய கிணறுகளாக இருந்தாலும், ஹரிஜனங்கள் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாமே என்ற எண்ணத்தில், அந்த இடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கென்று தனிக் கிணறுகள் தேவையில்லையென்று சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நன்றாக யோசித்துப் பாருங்கள். ஜாதி இந்துக்களுடைய பொதுக் கிணறுகளிலே ஹரிஜனங்கள் துணிந்து போய் தண்ணீர் எடுப்பதற்குரிய ஒரு சக்தி இருந்தால், இன்றைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த இந்த நாட்டில் அவர்கள் மற்ற சமூகத்தாரோடு சரிநிகர் சமானமாக வாழமாட்டார்களா? அப்படி அவர்கள் வாழ்வதற்கு முடியாத நிலையில் அல்லவா இருக்கிறார்கள்? ஆயிரக்கணக்கான சேரிகளில் ஹரிஜன மக்கள் குடி தண்ணீருக்காக கஷ்டப்படுகிறார்கள். அநேகமாக 50 சத விததமுள்ள சேரிகளில் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. சேரிகளில் சரியான முறையில் குடிதண்ணீர் வசதி ஏற்படாததற்குக் காரணம் நான் ஏற்கனவே சொன்னபடி சர்க்கார் போட்டிருக்கும் சட்டம்தான் என்று சொல்லவேண்டும்.

“ ஆகையால் அந்தச் சட்டத்தை எடுத்துவிட்டு, எல்லா சேரிகளிலும் அவசியம் குடிதண்ணீர் கிணறு ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யவேண்டும். குடிதண்ணீர் வசதிக்காக குறைந்தது 20 லட்சம் ரூபாயாவது தனியாக ஒதுக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? யாப்பதற்குத் தண்ணீர் வேண்டுமே என்று தான் கேட்கிறார்கள். அதைச் செய்துகொடுக்கவேண்டாமா? இந்தப் பரிதாபத்தைக் கண்டு, சர்க்கார் அவசியம் ஆவன செய்யவேண்டும். இதை சர்க்கார் கவனிக்காவிட்டால், ஹரிஜன மெம்பர்களளிய நாங்கள் கூடிய சீக்கிரம் இதற்காக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் என்பதைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

24th March 1954] [Sri P. G. Manickam]

“தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக இந்திய சர்க்கார் இரண்டு லட்ச ரூபாயைச், சென்னை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதோடுகூட, சென்னை சர்க்கார் இரண்டு லட்ச ரூபாயைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அந்தகாக ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து இந்திய சர்க்காருக்குச் சென்னை சர்க்கார் அனுப்பியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று நான் ஒரு Non-Official resolution அனுப்பியிருக்கிறேன். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக செலவிடவேண்டுமென்றுதான் இந்திய சர்க்கார் அந்தப் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், ஹரிஜனங்களுடைய ஆலயப் பிரவேசத்திற்காகவும், ஹோட்டல் பிரவேசத்திற்காகவும், பொது ஸ்தாபனங்களில் கலந்துகொள்வதற்காகவும் இந்த இரண்டு லட்ச ரூபாயின் ஒரு பகுதியை ஹரிஜனங்களுக்காக செல வழிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மாகாண ஹரிஜன நல கமிட்டியைப்பற்றி சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜன மெம்பர்களெல்லோரையும் அங்கத்தினர்களாக அதில் சேர்க்கவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. மாகாண ஹரிஜன நல கமிட்டி வருஷத்திற்கு இரண்டொரு தடவைதான் கூடப்போகிறது. நான் சொல்வதென்னவென்றால், மாகாண ஹரிஜன நலக் கமிட்டியிலே எல்லா ஹரிஜன மெம்பர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும், பிரயாணப் படி கொடுக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. சட்டசபை நடந்துகொண்டிருக்கும் அந்த சமயத்தில் இந்தக் கூட்டத்தை நடத்துவதன் மூலமாக எல்லா மெம்பர்களும் அவரவர்கள் கொடுத்தியிலுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச்சொல்வதற்கு ஒரு வழி இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, சட்டசபையிலுள்ள எல்லா ஹரிஜன அங்கத்தினர்களையும் மாகாண ஹரிஜன நல கமிட்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஹரிஜன மக்களுடைய கல்விக்காக, ஹாஸ்டல் வசதிக்காக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பணங்கள் அனேகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோயமுத்தூர் ஜில்லா நாதியற்ற ஜில்லாவாக ராமப்பாலமாக இருந்துவருகிறது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளாக ஏதோ சில ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சில போர்டர்கள் படிப்பதற்குத்தான் வசதியிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் செய்திருக்கும் ஹாஸ்டல் வசதியையும் எங்கள் ஜில்லாவில் செய்திருக்கும் Boarders வசதியையும் பார்த்தால், எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகமான Boarder-களை அனுமதிக்க அனுமதி கிடையாது. ஆகவே, அதிகமான Boarder-களை அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது முக்கியமான விஷயம். எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய மத்தியியானவர் இருந்தாலும்கூட, எங்களுக்கு அதிகமான நன்மையைச் செய்யாவிட்டாலும்கூட, மற்ற ஜில்லாக்களை விட எங்கள் ஜில்லாவில் குறைவான வசதிகளைத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகமான போர்டர்களை அனுமதிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுமனைகள் வழங்கும் விஷயமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஜில்லா வெல்பேர் கமிட்டி அங்கத்தினராக இப்பொழுது இருக்கிறேன். நான்கைந்து வருஷகாலமாகவே அதில் நான் இருந்துவருகிறேன். ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினராகவும் இருந்தேன். நான்கைந்து ஊர்களுக்கு வீட்டுமனைகள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினேன். ஆனால், ஒன்று கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி கவர்ன்மென்டா நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. நான்கு, ஐந்து வருஷங்களாக கடிதப் போக்குவரத்து நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால், புரணமான பலன் கிடைக்கப்படவில்லை. ஜாதி இந்துக்கள் இதில் கலந்துகொண்டு விஷமமான காரியங்களை நடத்துகிறார்கள். வீட்டு மனைகளுக்காக ஹரிஜன வகுப்பில் மிகவும் தாமதப்பட்ட சக்கிலியர்களுக்காக நான் வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறேன், வீட்டு மனைக்கட்டுகளுக்காக அனுப்பப்படும் விண்ணப்பங்களானது கீழ்த்தர அதிகாரிகள் பார்வைக்குச் செல்லும்போது ‘வீட்டுமனைகள் தேவையில்லை’ என்று சொல்லி, அந்த இடம் கொடுக்கப்படக்கூடாது என்பதற்கான விதத்தில் பட்டாதாரர்களுடைய யோசனையின்மீது ஹரிஜனங்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிவருகிறார்கள். இப்படிப் புடார்கள் கோபிச்

செட்டிப்பாளையத்தில் கடந்த நாலேந்து வருஷங்களாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி உடனடியாக கவனித்துச் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து நியாயம் வழங்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுவரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

2-45 *SRI E. T. KUNHAN :— 'മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഹരിജനങ്ങളുടെ
p.m. ക്ഷേമത്തിനുമേണ്ടി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ 90,47,400 രൂ. നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായി
കാണുന്നു. എന്നാൽ അതിൽനിന്നു ഹരിജനങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ ലഭിക്കുന്നത്
23,04,400 രൂ. മാത്രമാണ്. മറ്റുള്ള സംഖ്യകളെല്ലാം തന്നെ ഹരിജൻ വെൽഫേർ
ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമേണ്ടിയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിനു
വേണ്ടിയുമാണ് ചെലവாகുന്നത്.

“ലബോറിലാകട്ടെ മൂന്നു ഫരിജൻ ഫോസ്ഫാറ്റുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതായത്, ഒരു ഫരിജൻ ഗ്രോസ് ഫോസ്ഫാറ്റും, കോഴിക്കോട്ടും പാലക്കാട്ടും കാരാ ഫോസ്ഫാറ്റും. ഈ ഫോസ്ഫാറ്റുകൾക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ആകെ 32,200 ക.യം. ചെലവുചെയ്തിരുന്നു. അവിടെ കുട്ടികളെ ചേർക്കുന്ന കയ്യൂട്ട് വലിയ വിഷമമാണ്. കുട്ടികൾ അവിടെ അയച്ചാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പറയു്, “ഇക്കാര്യം ഒഴിയില്ല, അടുത്ത കൊല്ലം തന്നെ” എന്നു്. അടുത്ത കൊല്ലവും ഇതേ മറുപടിത്തന്നെയാണു് പറയുന്നതു്. ഈ കാരാ ഫോസ്ഫാറ്റിലും 50 കുട്ടികൾക്കു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളെല്ലാമുണ്ടു്. എന്നിട്ടും 30 കുട്ടികൾക്കു മാത്രമാണു് പ്രവേശനം അനുവദിക്കുന്നതു്. എന്നിട്ടു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പറയു് സാമ്പത്തികം. ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിച്ചാൽ സ്ഥലമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ എന്നു അൻ ചോദിക്കുന്നു. ലബോറിലെ നല്ല ഫരിജൻ ഫോസ്ഫാറ്റുകൾക്കു കിട്ടുന്ന കയ്യൂട്ട് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനയിലിരിക്കയാണെന്നു കല്പിക്കുവാൻ പറ്റാത്തതല്ല. അതായതു്, പൊന്നാനി, ഏറനാടു്, കോട്ടയം, വയനാടു് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലായി കാരാ ഫരിജൻ ഫോസ്ഫാറ്റു് തുറക്കുവാൻ ആലോചനയുണ്ടെന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. പക്ഷെ ഇതു വരെ അതൊന്നും തുറക്കുകയില്ല. അവിടെത്തെ ഫരിജൻ ഷട്ടറുടെ ജനസംഖ്യത്തോ തനുസരിച്ചു് ലബോറിലെ ഫരിജൻ ഷട്ടറുകൾക്കുവേണ്ടി പണം ചിലവിടുന്ന ഒന്നു ഓർ ഗവണ്മെന്റിനോടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ഹരിജനങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന സ്കോളർഷിപ്പിനെപ്പറ്റിയും സൈജന്യവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊന്നും ഹരിജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരാതി. സ്കോളർഷിപ്പും സൈജന്യവിദ്യാഭ്യാസവും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഏഷ്യൻ ഫിസ്കം അഡ്വിജൻ ഫിസ്കം കൊടുക്കണമെന്നാണ് വച്ചിട്ടുള്ളത്. ആന കൊടുക്കാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് കോടാലി കൊടുത്തുകൂടാ? ഏഷ്യൻ ഫിസ്കം അഡ്വിജൻ ഫിസ്കം കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലത്തരുന്നിരിക്കട്ടെ. കുട്ടികളെ സ്കൂളിലാക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഹരിജനങ്ങൾ വീകാരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആ ഏഷ്യൻ ഫിസ്കം നിറുത്തണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“ഹരിജനങ്ങൾക്ക് ഭൂമി കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. പരിനിയമം സെൻറ് സ്ഥലം വീതം ഹരിജനങ്ങൾക്ക് കട്ടിയിരുപ്പിനായി ഗവണ്മെന്റ് നൽകുമെന്ന പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടു കാലം കഴിയായി. ഇതുവരെ മലബാറിലെങ്ങും ഒരു ഹരിജനം കരിയ്ക്കു ഭൂമിപോലും കൊടുത്തതായിവിട്ടിട്ടില്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ട പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങൾ ഹരിജൻ വെർക്കേർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് അന്വേഷിച്ചുകണ്ടുകയാണത്രെ. അതുകൂടാതെതന്നെ പലേടത്തും തരിശു പുറമ്പോക്കുകൾ വളരെ മുമ്പ് മുതലേ ഹരിജനങ്ങളുടെ കൈവശത്തിലിരിപ്പുണ്ട്. അവയെ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥിരവാകാൻ നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന മാനുഷ്യം, അവർ കഴിഞ്ഞുപോകണമെന്ന പദ്ധതിയോടൊത്തു ആവശ്യപ്പെട്ടു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതു മലിയാ അനീനീയാണ്. ചീർലോകമലബാറിലെ പാശ്ചാത്യരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും, തങ്ങളുടെ അച്ഛനമ്മമാരെ മറുപടിയായിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും വിട്ടുപോകാൻ ഹരിജനങ്ങളെ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നത് കടുമാണ്, തെറ്റാണ്. അതുകൊണ്ട് ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്ന് കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവയെ സ്ഥിരവാകാൻ നൽകേണ്ടതാണ്. അതുപോലെതന്നെ കൃഷിയോഗ്യമായ സ്ഥലങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഹരിജനങ്ങൾക്ക് പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാണെന്ന ഗവണ്മെന്റത്തരവുണ്ട്. എന്നാൽ പുറമ്പോക്കുസ്ഥലങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഭൂമിയില്ലാത്ത ഹരിജന

[Sri S. R. Arumugam] [24th March 1954]

“தீண்டாமை ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று பேசப்படுகின்றது. அதற்காக சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன. சட்டமானது இரண்டு விதப்படும். ஒன்று பொருளாதாரத்தைப் பற்றியது. இன்னொன்று சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தக்கூடியது. பொருளாதாரத்துச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற சர்க்காரிடமுள்ள சக்தியை உபயோகித்து அதை நிறைவேற்றமுடியும். ஆனால் சமூக சீர்திருத்தச் சட்டமானது அவ்வாறு இல்லை. எந்த சமூகமானது முன்னேறவேண்டும் என்று அந்த சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதோ அந்த சமூகத்தாருக்கு போதுமான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக ஹரிஜனங்கள் ஆலயங்களில் பிரவேசிக்க தடையில்லை என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் ஆலயங்களுக்குப் போகும்பொழுது குளித்து சுத்தமாக துணிமணிகளை கட்டிக்கொண்டு போக நினைக்கின்றார்கள். அவர்கள் குடிப்பதற்கே தண்ணீர் கிடையாமல் கஷ்டப்படும்பொழுது எவ்வாறு சுத்தமாக குளித்துக்கொண்டு கோயில்களுக்குப் போய் மற்றவர்களுடன் சமமாக பழகமுடியும். ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் குடிதண்ணீர் கஷ்டங்களைப்பற்றி எல்லா ஹரிஜன மெம்பர்களும் பேசுவருகின்றார்கள். குடிதண்ணீர் வசதிக்கு அதிக கவனம் செலுத்தும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஹரிஜன அபிவிருத்திக்கு கல்வி மிகவும் முக்கியமானது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. தனிப்பட்ட ஹாஸ்டல்களில் இருந்து படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குச் சாப்பாட்டுச் செலவிற்கு மாதம் ரூ. 75 வீதம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்த மாணவர்களையும் ஹரிஜன Welfare Department-ல் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களில் சேர்த்துக்கொண்டால் இவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பணத்தைக்கொண்டு இரண்டு மடங்கு மாணவர்களை படிக்கவைக்க ஏதுவாகும். இந்த முறையில் அதிகமான மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் படிப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். ஹாஸ்டல்களில் படிக்கும் மாணவர்கள் ஹரிஜன மாணவர்கள்தானென்றும், சர்க்காரிடம் கிராண்ட்வாங்க்கூடியவர்களென்றும், அவர்களை அலட்சியமாக நடத்துவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இதைமேலும் அதிகாரிகள் கவனித்து இந்த முறையை மாற்றவேண்டும். பரீட்சை சமயங்களில் அவர்களை வெவியில் அனுப்பினால் சாப்பாட்டிற்கு என்ன செய்வார்கள். பரீட்சையில் பாஸ் செய்ய முடியுமா என்பதையும் சிந்திக்கவேண்டும்.

“பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் மாணவர்களிடமிருந்து Games fees, Medical fees முதலிய fees-கள் வாங்குகின்றார்கள். Scholarship வாங்கும் மாணவர்களிடமிருந்தும் இவ்வித Special fees வாங்குகின்றார்கள். இவ்வித Special fees வாங்குவதை நிறுத்தவேண்டும். புஸ்தகங்கள் வாங்குவதற்கு பணம் கொடுப்பது மிகமிக முக்கியமானது.

“நமது மாகாணத்தில் பெண்களுக்கு ஒரு சில ஹாஸ்டல்கள்தானிருக்கின்றன. ஹரிஜன மாணவிகளுக்கென்று ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஹாஸ்டல்கள் ஏற்படுத்துவது நலம் என எண்ணுகின்றேன்.

“மாதர் நல இலாகாவானது பட்டணங்களிலுள்ள பெண்களுக்குச் சேவை செய்வதைவிட கிராமங்களுக்கு சென்று ஹரிஜன பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு சேவை செய்தால் ஹரிஜன சமூகம் முன்னேற வகையேற்படும். Harijan Welfare Department இருக்கின்றது. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது மிகவும் குறைவாயிருக்கின்றது. இந்த இலாகா பலவிதமான வேலைகளைக் கவனிக்கவேண்டியிருப்பதால் குடிதண்ணீர் விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த முடிவதில்லை. குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காவது கொஞ்ச நாளைக்கு Special Tahsildar அவர்கள் மூலம் இந்தக் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைக் கவனித்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மையேற்படும். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்குப் பணத்தைக் கொடுத்து வருவதின் மூலம் ஹரிஜன முன்னேற்றம் அடையமுடியாது. அவர்களடைய பொறுப்பை அவர்கள் உணரவேண்டுமானால் அவர்களை கல்லியில் உயர்த்த வேண்டும். இந்த வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குச் சர்க்கார் அதிகமான Scholarship கொடுப்பதற்கும் அதிக ஹாஸ்டல் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் பணம்

24th March 1954] [Sri S. R. Arumugam]

ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள். ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய பணம் விரயம் ஆகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக சென்னையில் M.C. ராஜா Hostel ஒன்று இருக்கின்றது. அங்கே ரிடைம் ஆன B.A., L.T. வாத்தியாரை வார்ட்டாக அமர்த்தி அவருக்கு மாதம் ரூ. 150 சம்பளம் கொடுக்கின்றார்கள். அவருக்கு ஒரு பியூனும் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இந்த ஹாஸ்டலுக்குச் சர்க்காரால் கொடுத்திருக்கும் பணம் இவருடைய சம்பளத்தால் கணிசமான அளவு பாதிக்கப்படுகின்றது. இதற்கு ஏதாவது மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“நமது மாகாணத்தில் தோல் பதனிடவோர் ஹரிஜனங்களே. பதனிடப்பட்ட தோல் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கிருந்து பூட்சுகளாகவும், செருப்புக்களாகவும் நமக்கு வருகின்றன. மின்சாரம் நமது நாட்டிற்கு வருவதற்குமுன் நம் நாட்டு விவசாயிகள் பரியின் மூலமாக தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். மின்சார வசதி வந்தவுடன் மின்சாரத்தைக்கொண்டு தண்ணீர் இறைப்பதால் தோல் அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விட்டது. கைத்தறிக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு எவ்வாறு நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை சில ரகங்கள் கைத்தறிகளுக்கு ஒதுக்கவேண்டும் என்று சிபார்சு செய்ததோ அம்மாதிரியாகவே இந்த தோலிலை செய்யப்படும சில ரகங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கி அவர்களுடைய வேலையில்லா பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டும். அத்துடன் அந்தத் தொழிலானது கோ-ஆப்ரேட்டிவ் சொசைட்டி மூலமாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“நில சீர்திருத்தம்.—இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. நிலங்களில் பெருவாரியாக வேலை செய்பவர்களெல்லாம் ஹரிஜனங்களாகவே யிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குச் சொந்தத்தில் விவசாயம் செய்ய நிலம் கிடைப்பது. கோவில் மானிய நிலங்களை குறைந்த குத்தகையில் சாகுபடி செய்ய ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமை முன்னேற்றம் அடைய வழியேற்படும்.

“ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள காலி இடங்களை உபயோகித்துக் கொள்ளலாமென்று சொல்லுகின்றார்கள். மேஜர் பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி முதலியவைகளிலுள்ள காலியிடங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் கலெக்டர் Market value வாங்கிக்கொண்டு தான் கொடுக்க முடியும் என்று Revenue Board ஆர்டரை காட்டுகின்றார். இந்த நிலைமையை மாற்றி அங்குள்ள காலியிடங்களையும் ஹரிஜனங்களுக்கு பணம் வாங்காமல் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வது நலம்.

“Co-operative Building Society மூலமாக வீடுகள் கட்டித்தர வகை செய்வது நல்லது. Society-யில் பங்குதாரர்களாக சேர்வதற்குக்கூட ஹரிஜனங்களால் முடிவதில்லை. இவைகளை யெல்லாம் சற்று மாற்றியமைத்துச் சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கும்படிச் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“I have to inform the House that the House will sit till 6 p.m. to-day and the Hon. Minister for Animal Husbandry will reply at 5-30 p.m.”

* SRI T. SHANMUGAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன uplift மானியத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் ஹரிஜன uplift என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே ஒழிய அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பான வழியில் எந்த நன்மையும் செய்ததாகத் தோன்றவில்லை. எட்டளவில் எல்லாம் நடக்கிறதே ஒழிய ஹரிஜனங்களுக்கு திட்டமான ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த சட்ட சபையில் 42 ஹரிஜன M. L. A.-க்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் இப்படி பெருவாரியாக வந்தார்கள் என்றால், எல்லோரும் ஒன்றாகப்

3-05
p.m.

[Sri T. Shanmugam] [24th March 1954]

படித்து ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லமுடியாத அளவுக்கு நாகரீகம் அடைந்திருப்பதால்தான் இவ்விடம் வந்திருக்கிறார்கள். **Prohibition** ஏற்படாததற்கு முன்பு எல்லோரும் படிப்பதற்கு வசதியாக இருந்தது. **Prohibition** அமுலுக்கு வருவதற்குமுன் அவர்களுடைய தாய் தந்தையர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை படிக்கவைத்து நல்ல தகுதியாய்ந்தவர்களாகச் செய்தார்கள். **Prohibition** வந்த பிறகு ஹரிஜனங்களின் பெரியோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்கவைக்க முடியவில்லை. **Prohibition** அமுலுக்கு வந்த பிறகு அநேக மக்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத் தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம். **Prohibition**-ஐ முதலாவதாக ரத்து செய்து அந்தப் பணத்தை ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்கே வைத்துவிடவேண்டும். **Prohibition**-ஐ எடுத்துவிட்டால் 10 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். அதை அப்படியே ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்துக்கு செலவிடவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்கள் சமூகத்தில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு கல்வியும் பொருளாதார உயர்வும் ஏற்படவேண்டும். அவர்களுக்கு இவை இரண்டும் ஏற்பட்டுவிட்டால் தாங்களாகவே முன்னுக்கு வந்து விடுவார்கள். அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையிலிருப்பதற்கு அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைதான் காரணம். அவர்களுக்குப் படிப்பில்லை. இதெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் தாங்களாகவே முன்னேற்றமடைந்துவிடுவார்கள். சர்க்காரும் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்த மாதிரி இருக்கும்.

“எல்லா ஹரிஜன பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி கற்கும்படி செய்துவிட்டால் அடுத்த தலைமுறையிலாவது ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் படித்தவர்களாகி முன்னேற்றம் அடைந்துவிடுவார்களென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

“எனக்கு முன்பு பேசிய ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொன்னது போல் ஹரிஜனங்களுக்குச் சேரி என்று ஒரு இடம் இருக்கக்கூடாது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் சேரியில் வசிப்பதும், உயர்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்கள் அக்கிரஹாரத்தில் வசிப்பதும் கூடாது. உயர்ந்த வகுப்பினர் சேரிகளில் வீடுகட்டிக்கொள்ளுவதும் ஹரிஜனங்கள் அக்கிரஹாரங்களில் வீடு கட்டிக்கொள்ளுவதுமாக மாற்றிக்கொண்டால், அது உண்மையாக Harijan uplift-ல் ஒரு வகையாகும்.

“அடுத்தபடியாக ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமலிருக்க வேண்டுமானால் சொந்த ஜாதியில் திருமணம் செய்துகொள்ளும் முறையை ஒழிக்க வேண்டும். இதர வகுப்பினர்கள் ஹரிஜனப் பெண்களை திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த மாதிரி கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டால் ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றமடையச் செய்ய முடியும். கனம் **Prohibition Minister** அம்மாள் இவ்விடம் தற்பொழுதில்லை. அவர்கள் நான் கேள்விப்பட்ட வரையிலும் . . .”

DEPUTY SPEAKER :—“Personal ஆக ஒருவரையும் குறிப்பிட்டு பேசக்கூடாது.”

* **SRI T. SHANMUGAM :—**“சரி. எனக்கு ஜாதியில் நம் பிக்கையில்லை. உயர்ந்த ஜாதி தாழ்ந்த ஜாதி என்று வித்தியாசமில்லாமல் தாழ்ந்த ஜாதிப் பெண்ணை திருமணம் செய்துகொள்ளுபவர்களுக்குத்தான் சர்க்கார் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டால், ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய வழி உண்டு. இந்த மாதிரி **drastic action** எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இப்பொழுது **Labour Department** பள்ளிக்கூடத்தில்தான் **Midday-meals** கொடுக்கப்படுகிறது. ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடம், மற்ற **Aided** பள்ளிக்கூடம் இவைகளில் **Midday-meals** கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஹரிஜனங்கள் **Labour** பள்ளிக்கூடங்களில் மாத்திரமில்லாமல்

24th March 1954] [Sri T. Shunmugam]

எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் படிக்கிறார்கள். ஆகையால் எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு Midday meals கொடுக்கவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு High School வகுப்புகளிலும் மேற்கொண்டு College-லும் Scholarship கொடுக்கவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்கள் uplift காரியாலயங்களிலுள்ள தலைமை உத்தியோகஸ்தர்களுள்ளும் ஹரிஜனங்களாக இருக்கவேண்டும். Welfare officer ஒரு நாயுடு. ஹரிஜன Welfare Director ஒரு old retired அய்யங்காராக இருந்தார். ஹரிஜன இலாகா மந்திரியும் ஹரிஜன இருக்க வேண்டும். கனம் பழனிசாமி கவுண்டர் ஹரிஜனங்களிடம் எப்படி அக்கரை காட்ட முடியும். ஆகவே Harijan Uplift காரியாலயத்திலுள்ள எல்லா தலைமை அதிகாரிகளும் ஹரிஜன இலாகா மந்திரியும் ஹரிஜனங்களாக இருக்கவேண்டும்.

“எனக்குமுன் பேசிய சில தோழர்கள் போலீஸ் உத்தியோகங்களுக்கு ஹரிஜனங்களை எடுப்பதில்லை என்றும் உயர்ந்த ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஹரிஜனங்களை தாழ்மையாக நடத்துகிறார்களென்றும் சொன்னார்கள். போலீஸ் உத்தியோகத்துக்குப் பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்களை நியமித்தால், அப்படிச் செய்த உயர்ந்த ஜாதி ஹிந்துக்களை அவர்கள் தடி கொண்டு அடித்து நொறுக்கி நல்ல புத்தி கற்பிப்பார்கள்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு உதவியாக இந்தக் காரியங்களுள்ளும் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri A. AIYANAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய சில நண்பர்கள் ஹரிஜனங்கள் இப்பொழுது முன்னேற்றம் அடைந்ததற்கு காந்தியடிகளும் காங்கிரஸுக்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை; ஆனால் அறிஞர் அண்ணாவிற்கும் ஈரோடு பெரியார் அவர்களும் ஓயாது பிரசாரம் செய்துவந்ததால்தான் மக்கள் மனம் மாறி ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து இருப்பதாக கூறினார்கள். உண்மையில் பார்த்தால் அவர்களுடைய வாய்ப்பந்தலால் ஹரிஜனங்கள் ஒன்றும் முன்னேற்ற மடையவில்லை. ஆனால் செயலில் காட்டியது காங்கிரஸ்தான். காங்கிரஸ் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் நீண்ட நாட்களாக ஆலயத்திற்கு வெளியே நிறுத்தப்பட்ட ஹரிஜனங்களுக்கு அவைகளை திறக்கப்பட்டன. இன்னும் பல இடங்களில் கோயில் கதவுகளை உடைத்தும் ஹரிஜனங்களை உள்ளே அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.”

Sri A. RATHINA GOUNDER :—“கனம் மெம்பர் அவர்கள் சொல்லுகிறார், பெரியார் அவர்களும் மற்றவர்களும் பிரசாரம் செய்த தால் அந்த ஜாதி பாகுபாடு ஒழியவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸால்தான் அது ஒழிந்தது என்று. அவ்விதம் இந்த சட்ட சபையில் கட்சிப் பிரசாரம் செய்யலாமா என்று கேட்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“அவர் தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைதான் சொல்லுகிறார்.”

* Sri A. AIYANAR :—“எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பருக்கு நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைதான் சொல்லப்போகிறேன் என்று சொல்லுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நீண்ட நாளாக காசைக் கொடுத்து வெளியே நின்று காப்பி ஹோட்டல்களில் காப்பி சாப்பிட்டு வந்த ஒரு பெரிய கொடிய பழக்கத்தை இந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தால்தான் அதை மாற்றி வைத்து அதையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அவ்விதம் வெளியே நிற்க வைத்துக்கொண்டு காப்பி சாப்பிடும் முறை சில இடங்களில் அதாவது மூலை முடுக்குகளில்தான் இப்பொழுது இருக்கலாமென்பதே

[Sri A. Aiyandar]

[24th March 1954]

எல்லா இடங்களிலும் இப்போது அந்தப் பழக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. சில இடங்களில்தான் இன்னும் பதார்த்தங்களை வெளியில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பெரும்பான்மையான இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு காப்பி ஹோட்டல்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் சமத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

“நண்பர் ஸ்ரீமான் ஷண்முகம் அவர்கள் பேசியபோது இந்த மது விலக்கினால் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அவருடைய பிரக்காவிலும் ஜில்லாவிலும் அப்படி இருக்க லாமேயொழிய மற்ற இடங்களில் அப்படி இல்லை. நான் ஒவ்வொரு இடங்களையும் பார்த்து இருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஹரிஜனங்களுடைய குடியிருப்புக்குச் சென்றிருக்கிறேன். என்னுடைய கிராமத்தையும் உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும். என்னுடைய கிராமத்தில் சுமார் 450 வீடுகள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ஹரிஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் நூறு ரூபாய்க்கு மேல் வாய்தா கொடுக்கக்கூடிய பட்டாதார்களாக இருந்தார்கள். கள் குடி இருந்தபோது அவர்கள் ஏராளமான நிலங்களை விற்று அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு குடித்து விட்டு கலகம் செய்துகொண்டும் சண்டை சச்சரவு செய்துகொண்டும் இருந்தார்கள். அதனால் பெரும்பான்மையான சொத்துக்களை இழந்துவிட்டார்கள். சென்ற மாதம் கூட மதுவிலக்கு மந்திரி அம்மாள் அவர்கள் ஷே கிராமத்திற்கு விஜயம் செய்து நேரில் பார்த்தார்கள். அங்கு அவர்களுடைய கட்டடங்கள் இப்பொழுது மாட மாளிகைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுடைய நிலங்கள் எல்லாம் பக்கத்தில் இருக்கும் கிராமத்திலுள்ள ஜாதி ஹிந்துக்களிடம் இருப்பதை கேள்வியுற்ற மந்திரி அவர்களும் அவருடன் கூட வந்த அதிகாரிகளும் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். இந்த நிலைமைக்கு காரணம் என்ன என்று கேட்டார். அங்குள்ள ஜாதி ஹிந்துகள் சொன்னார்கள். கள் குடி இருந்த காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் மது அருந்தி பல வீண் சிலவுகள் செய்து எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டார்கள், ஆனால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வேறு ஒரு காரணமும் அதற்கு கிடையாது என்று சொன்னார்கள்.

“அடுத்தபடியாக கனம் ரத்னம் அவர்கள் சொன்னார். பெரும்பான்மையான தொகை அதிகாரிகளுடைய நிர்வாகச் செலவிற்குத்தான் போய் விடுகிறது என்று. அது வாஸ்தவம்தான். ஆகவே இப்படி ஒதுக்கப் படும் தொகை பூராவும் அவர்களுடைய நலனுக்குத்தான் போய்ச் சேர வேண்டும். மற்ற நிர்வாகச் செலவுகளுக்கு இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது மந்திரி அவர்கள் அதற்கு என்று தனியாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் சென்ற பட்ஜெட்டில் நான் சொல்லி இருக்கிறேன். சர்வீஸ் கமிஷனிலும் எண்டோமென்ட் கமிஷனிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒரு ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொன்னேன். இதைப்பற்றி கடந்த இரண்டு கூட்டத்திலும் கேட்டிருக்கிறேன். அதை அனுசரித்து இதுவரையிலும் ஒருவரையும் நியமிக்கவில்லை.

“மேலும் கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது சமீபத்தில் சில சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களை எடுத்ததாகச் சொன்னார். அதில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏன் ஒரு ஸ்தானம்கூட கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டதற்கு தகுதி உள்ளவர்களிடமிருந்து மனுக்கள் வரவில்லை என்று சொன்னார். அது வாஸ்தவம்தான். அவர்கள் மனுக் கொடுக்கவில்லை என்று கூறினாலும் ஏராளமான பேர்கள் தகுதியுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன காரணத்தினால் மனுச் செய்துகொள்ளவில்லையோ தெரிய வில்லை. அவர்களுக்கு மனுச் செய்து கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சில ஸ்தானங்களை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் ரிசர்வ் செய்து வைத்தால் அவர்கள் என்னைக்கு மனுச் செய்துகொள்ளுகிறார்களோ அன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அப்பொழுது

24th March 1954]

[Sri A. Aiyandar]

நல மாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இனி மேலாவது சர்க்கார் இலாகாக்களில் காலி இடங்கள் வந்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த இடங்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அதற்காக சில ஸ்தானங்களை ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் செய்து எங்களுடைய எண்ணங்களை பூர்த்தி செய்துவைக்கும் படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்டில் டைரெக்டராக இருக்கக்கூடிய வரைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் ஷண்முகம் அவர்கள் இந்த இலாகாவின் தலைவர் ஒரு ஹரிஜனகை இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய டைரெக்டர் அவர்களைப் பார்த்தால் அவரை ஒரு ஹரிஜனன் என்றுதான் பார்த்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். அவர் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார். அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வியாதியையும் பொருட்படுத்தாமல் எல்லா நேரத்திலும் எழுதிக்கொண்டு இருப்பார். யார் போனாலும் அவர் எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறார் என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட உத்தமர் இந்தப் பணியை நடத்த முன் வந்திருப்பதற்கு எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டியது அவசியம்.

“ஆனால் அவருடைய ஆபீசில் காரியங்கள் நடைபெறுவதில் தாமதப்படுகிறது. உதாரணமாக மதுரை ஜில்லாவில் பள்ளிக்கூடங்கள் குறைவாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் போதாது, இன்னும் 11 பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கவேண்டும் என்று ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு சிபார்சு செய்து அவரிடமிருந்து இந்த இலாகாவிற்கு வந்தது. அவ்விதம் வந்து இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. அது இன்னும் பைசல் ஆகவில்லை. நாங்கள் அடிக்கடி டைரெக்டரைக் கேட்டால் ‘நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் மேலே போயிருக்கிறது சர்க்காரிடமிருந்து இன்னும் உத்தரவு வரவில்லை’ என்று சொல்லுகிறார். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு அனுப்பியது இன்னும் வரவில்லையானால், டைரெக்டர் என்ன செய்வார். மேலே இருக்கக்கூடிய டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகள் அதை எந்தக் காரணத்தாலோ தாமதப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதே மாதிரி ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதிலும் தாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்து பாதி நாட்கள் ஆன பிறகு ஸ்காலர்ஷிப்புக்கு உத்தரவு வருகிறது. அது வரையில் மாணவர்கள் புஸ்தகத்திற்கும் துணிக் கும் என்ன செய்வார்கள்? அவைகளை வாங்க முடியுமா? இதைப்பற்றி டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைக் கேட்கிறேன். அதனால் தயவு செய்து மனுக்கள் வந்தாலும் சரி கோரிக்கைகள் வந்தாலும் சரி அவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்து அதற்கு வேண்டிய உத்தரவு அனுப்பும்படியாகவும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. MUTHUSWAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். ஹரிஜன் என்ற நாமமானது அண்ணல் காந்தியடிகளால் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு புனிதமான நாமம் என்று நாம் சொல்லவேண்டும். ஹரி என்றால் விஷ்ணு என்று அர்த்தம், ஜனம் விஷ்ணுவினுடைய பிள்ளைகள் என்பது அர்த்தம். ஆனால், இந்த நாமத்தை அண்ணல் காந்தியடிகள் கொடுத்திருந்தும் கூட, நமது சர்க்கார் போதுமான அளவு ஹரிஜனங்களுக்கு செய்யவேண்டிய வேலைகளைச் செய்யவில்லை யென்பதை நான் திட்டவடமாக வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். ஏதோ ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்கூட, கல்வி, சுகாதாரம், வீட்டு மனைக்கட்டுகள் எல்லாம் குறிப்பிட்டிருந்தாலுங் கூட, ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான அளவு செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் மறு முறையும் சொல்லுகிறேன்.

“கிராமங்களிலோ அல்லது நகரங்களிலோ குடிதண்ணீர் வசதியோ வீட்டு மனைக்கட்டுகளோ சிறிய பாதைகளோ, ரஸ்தாக்களோ, பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களோ, பிரேதங்களைப் புதைப்பதற்கு மயானங்களோ ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் சிறிதும் கவனிப்பதாகவே தெரியவில்லை.

3-25
p.m.

[Sri A. Muthuswamy] [24th March 1954]

“ரஸ்தாக்களைக் -கவனிக்கும் பட்சத்தில் பழைய தாலுகா போர்டுகளில் செய்த ரோடு வசதிகளைக் கூட ஜில்லா போர்டுகள் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் பழைய இடங்களிலிருந்து சிறிய ரஸ்தாக்கள் இன்னும் பழைய கேவலமான ஸ்திதியில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. சாதாரணமாக எனது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் திருக்கோவிலூர் தாலுகாவிலுள்ள முகையூர் பிரிக்காவில் பைபூர், சிறுமதுரை போன்ற கிராமங்களுக்கும் திருவெண்ணைநல்லூர் பிரிக்காவில் மேலமங்கலம், எரஜூர், ஏனாதிமங்கலம் போன்ற கிராமங்களுக்கும் நடைபாதைகள் கிடையாது. பெரும்பாலும், சிறிய பெரிய ரோடுகளெல்லாம் பட்டணங்களில்தான் போடுகிறார்களேதவிர, கிராமங்களிலும், இன்னும் குக்கிராமங்களிலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் சேரிகளிலும் நடைபாதைகள் கூட சரியான முறையில் போடப் படுவதில்லை. கிராம மக்கள் ரஸ்தா வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுவதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறேன்.

“ஜாதி வித்தியாசம் இன்னும் மறைந்தபாடிಲ್ಲ. கிராமங்களிலுள்ள கோயில்களில், குளங்களில், ஹோட்டல்களில் இன்னும் ஜாதி வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறதேயொழிய, ஜாதி வித்தியாசம் மறையவில்லை. இன்னும் பழைய நிலையில் இருந்துகொண்டுதான் வருகிறது. ஆனால் சிலர் நினைக்கலாம் நகரங்களில் தீண்டாமை ஒழிந்துபோய்விட்டது என்று. நகரங்களிலும் ஜாதி வித்தியாசம் இன்னமும் இருந்துகொண்டுதான் வருகிறது.

“எனது நண்பர் ஒருவர் விழுப்புரத்திலிருந்து ஸ்ரீ S. A. ஏழுமலை என்பவர் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். ஜாதி வித்தியாசம் பெரிய அளவில் இருந்துகொண்டு வருகிறதேயொழிய, ஜாதி இந்துக்கள் மனோபாவம் இன்னும் மாறவில்லை என்று எனது நண்பர் ஒருவர் எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். ‘கடந்த 1954-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ’ 5உ அன்று செஞ்சி தாலுகாவைச் சேர்ந்த மாணிக்க செட்டியார் ஹோட்டலுக்குள் பெருமாள் என்ற ஹரிஜனனுக்கு டி கொடுக்க மறுத்து, கைகலப்பில் தாக்குண்டு 1954-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ 13உயில் ஷா மாணிக்க செட்டியார் சிறைப்படுத்தி ஜாமீனில் விடப்பட்டிருக்கிறார். இதில் சம்மந்தப்பட்ட வேனு செட்டி போலீஸாரால் தேடப்பட்டு வருகிறார்’ என்று ஸ்ரீ S. A. ஏழுமலை, முனிசிபல் சவுன்சிவர், விழுப்புரம் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்.

“சர்க்கார் ஏதோ சட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்களேயொழிய, அவைகள் சரிவர அமுல் நடத்தப்படாமல், ஜாதி வித்தியாசம் மாராமல் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கின்றன. ஆகவே ஜனங்களிடையே மனமாற்றம் ஏற்படும்படிச் செய்யவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்களுக்காக ஏதோ இந்த பட்ஜெட்டில் 90 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்த சமூகமானது ஒரு பெரிய சமுத்திரம் போல் இருப்பதால், ஒதுக்கியிருக்கும் பணமானது அவர்களுக்குப் போதவே போதாது. சமுத்திரத்தில் கறைத்த பெருங்காயத்தைப்போல் தான் இருக்கிறதேயொழிய போதுமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. லட்சக் கணக்கில் ஒதுக்கினால் போதாது. கேரடிக் கணக்கில் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏதோ ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப் பட்ட பத்து ஆண்டு சலுகையில் ஆறு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. பாக்கி இருக்கும் நான்கு வருஷங்களில் நமது சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பது எனக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இதற்கு மறுமுறையில் வேண்டிய பண உதவியைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுடைய பொருளாதார வசதியை உயர்த்தவும், கல்வி வசதி செய்யவும், இன்னும் பலவிதத்தில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவும் பாடுபடுவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. இந்த சமூகம் முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால், இப்பொழுது வகுத்திருக்கும் படியான புதிய முறை கல்வித் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக இந்த அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால் இந்த சமூகமானது பிற்போக்கான சமூகம். மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் இந்த புது முறைக் கல்வித் திட்டத்தினால் இவர்கள் மிகவும் நாளுக்கு நாள்

24th March 1954] [Sri A. Muthuswamy]

கூடின திசையை அடையும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கை அமுல் செய்தாலும் கூட செய்யலாம். ஆனால், புதிய முறை கல்விக் திட்டத்தை வாபஸ் பெறும்படி கனம் மந்திரி அவர்களை நான் மறுமுறையும் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதனால் வன்னிய சமுதாயம், ஹரிஜன சமுதாயம் கண்டிப்பாய் முன்னுக்கு வராமல் அதிக கஷ்டப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் ஹரிஜன வகுப்பாரை டிராஸ்டிகளாகப் போட்டு, அண்ணல் காந்தியடிகள் ஆரம்பித்த ஆலயப் பிரவேச இயக்கத்தையும், தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கத்தையும் நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். காந்தியடியார் ஒன்று சொல்லி, இவர்கள் ஒன்று சொல்வது எனக்கு அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. ஆகவே, கூடுமானவரையில் ஜாதி வித்தியாசம் இல்லாமல், எல்லா சமூகத்தாரும் முன்னேறும்படியாகவும், மனிதர்கள் மனிதர்களாக நல்லொழுக்கத்துடனும், வில்வாசத்துடனும் வாழும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எனது தொகுதியில் திருக்கோயிலூர் தொகுதியிலுள்ள சில கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பஞ்சம தரிசு நிலங்களையும் உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டங்களின்கீழ் வசதியுள்ள நிலங்களை, கோயில் மான்யத்தையும், உயில் நிலங்களையும், பெரிய மிராசதார்கள், கிராமத்திலுள்ள மணியம், கணக்குப்பிள்ளைகளுடைய செல்வாக்கைக்கொண்டு, ஹரிஜனங்களை விரட்டியடித்துப் பலாத்கார முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியாத ஹரிஜனங்களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள். இதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்திருக்கிறதா என்றால் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. ஆகவே, இந்த ஹரிஜன மக்களுக்கு வேண்டிய புறம்போக்கு தரிசு நிலங்களையும் இன்னும் விவசாயத் திறு குலாயக்கான சில நிலங்களையும் கொடுத்தது, ஹரிஜனங்கள் நல்ல முறையில் வாழவேண்டிய வழிமுறைகளைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI A. S. SAHAJANANDA :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அந்தக் காலத்திலே ஹரிஜனங்களைக் கவனிப்பாரற்று இருந்தது. சென்னையிலே S. Subramaniam, M. C. Rajah என் போன்றவர்கள் முயற்சி செய்து ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்காக ஒரு கமிட்டி நிறுவினோம். அதிலிருந்து லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது ஆரம்பத்திலிருந்து மிகத் தீவிரமாக வேலை செய்துக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அப்போது இருந்த டெபுடி கலெக்டர் தயவால் டெபுடி தாசில்தார் வேலை செய்துவந்தார். இந்த மாதிரி வேலை செய்துக் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் ஹரிஜனங்களுடைய தொல்லைகளை நீக்க முடியவில்லை. ஹரிஜனங்களைப்பற்றி கவனிப்பாரற்று இருந்தது. சென்னை ஆதிதிராவிட சபையின் தலைவர்கள் முயற்சியால் லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்பட்டது. ஆரம்பத்தில் வேலை தீவிரமாக நடந்தது. மில் கலகத்தை முன்னிட்ட தணிகாசலம் செட்டியார் போன்றவர்கள் அதைக் குறைத்தார்கள். நந்தனார் கல்விக் கழகத்தான் ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்குப் பாடுபட்டது. பெரியோர்களெல்லாம் பின்னிருந்து உழைத்தார்கள். இதுதான் வழி காட்டி. பிரகாசம் மந்திரியாயிருந்தபோது ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி மான்யத்துக்கு அப்பாற்பட்ட வேலையை அதில் செய்ய இடம் கொடுத்தார். அந்த மான்யத்திலிருந்து தக்கர்ப்பாபா ஸ்தாபனத்திற்கு ரூ. 5 லட்சம் கொடுத்தார்கள். அந்த ஸ்தாபனமும் மாணேஜ்மெண்ட் சரியில்லாமல் சீரழிகிறது. நந்தனார் கல்விக் கழகம் கேட்டிருந்தும் கொடுக்கவில்லை.

3-35 p.m.

“சர்க்கார் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ரூ. 2,069 கோடி ஒதுக்கியுள்ளார்கள். அதில் சமூக சேவைக்காக ரூ. 340 கோடி ஒதுக்கியுள்ளார்கள்.

[Sri A. S. Sahajananda] [24th March 1954]

“இதில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்க்கு ரூ. 29 கோடி, ஷெட்யூல் வகுப்புக்கு ரூ. 4 கோடி இந்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியுள்ளது. மாகாண அரசாங்கம் ரூ. 10 கோடியையும் மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கும் ரூ. 4 கோடியையும் மற்றைய மாகாணங்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்தால் மாகாணம் ஒன்றுக்கு ரூ. 33,33,000 ஆகிறது. இது Recurring ஆதலின் மாகாண சர்க்கார் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கவேண்டும். பின் எப்போதும் மாகாண மொத்த வரும்படியில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு ஒதுக்கி செலவழித்தால் பயிரிடும் ஹரிஜன குடும்பங்களுக்குக் குடும்பம் ஒன்றுக்கு இரண்டு ஏக்கர்கள் வாங்கிக் கொடுக்கலாம். இப்படி 30 ஆண்டுகள் செய்தால் ஹரிஜனங்கள் தன்காலில் நிற்கும் உரிமை ஏற்படும். அல்லது ஒரே காலத்தில் ராம்பாதசாகருக்குச் செலவழிப்பதுபோல் ரூ. 300 கோடி செலவழித்தால் ஹரிஜனங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முடியும்.

“மத்திய அரசாங்கம் ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய ரூ. 2,069 கோடியில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு ஒதுக்கிய நாலு கோடியில் நமது மாகாண பங்கு ரூ. 33,33,000 ஆகிறது. ஒரு ஜில்லாவிற்கு ரூ. 11,13,000 ஆகிறது. இதைவிட Community Project, Village Development இனங்களுக்கு மாகாண அரசாங்கம் ரூ. 1,11,05,200 ஒதுக்கியுள்ளது. இதில் ஒரு ஜில்லாவிற்கு ரூ. 10,09,381 ஆக ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஜயிப்புமும் மாகாண Community Project திட்டமும் சேர்ந்து ஏழைகளுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுத்து வீட்டு வசதிகள் செய்துக்கொடுக்கலாம். இந்திய அரசாங்கத்தார் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு ஆண்டுமொன்றிற்கு ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கச் சொல்லுகிறார். அதன்படி ஒதுக்கி நிலங்களை வாங்கிக் கொடுத்தால் 30 ஆண்டில் 30 லட்சம் ஏக்கர் நன்செய் நிலங்கள் வாங்கிக் கொடுத்து உழைப்பவர்களை நிலச் சவாண்களாக்கலாம். இந்த முறையால் யாருக்கும் கஷ்டமில்லை. நிலப் பிரபுக்களுக்கும் பணம் சேருகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு தங்கள் பங்கு பணம் கொடுப்பதால் மற்றவர்களுக்குக் கஷ்டமில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் ரூ. 2,069 கோடி ஒதுக்கும் போது இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரு ஆயிரம் கோடியேனும் ஒதுக்கியிருக்கலாம். மத்திய அரசாங்கத்தின் கண்ணில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பிச்சை பெரிதாகத் தெரியவில்லை. முக்கியமாக சென்னை அரசாங்கமும் அரசாங்க யந்திரத்தை ஒட்டுறந்தேயொழிய ஹரிஜனங்களிடத்தில் அனுதாபம் காட்டவில்லை. பிரகாசம் அரசாங்கத்தில் ஒரு கோடி ஒதுக்கியது. அதன் முடிவு யாதெனத் தெரியவில்லை.

“ஆண்டுள்தோறும் ரூ. 1 கோடி ஒதுக்குவதாக முதலில் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் ஒரு கோடியும் செலவழிய பணம் சேர்த்துக் கொண்டு வரலாம். அது தானும் செய்யவில்லை. முந்திய அரசாங்க வரவு செலவு பிரசங்கத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னினை செய்தோம். இனி இன்னினை செய்வோமெனத் தெரிவிப்பார்கள். ராஜாஜி அரசாங்கம் வந்த பிறகு பிடிவாதமாக ஹரிஜனங்கள் விஷயமாக ஒரு வார்த்தையும் சொல்வதில்லை.

“ஜில்லா நிர்வாகங்கள்.—ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகாவில் லஞ்ச ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டன. தஞ்சாவூர் நகர் மானம்பூசாவடியில் வசித்த கிறிஸ்தவர் ஒருவர் S.S.L.C. (பாலாகாதவர்) மிலிடெரிக்குப் போய் வந்தவர். சர்க்கார் அவருக்கு ரூ. 30 சம்பளத்தில் ஒரு குமாஸ்தாவாக்கினார்கள். சம்பள உயர்வு இல்லை. இவர் உபாத்திமார்களைக் கவனிக்கும் குமாஸ்தாவாய் யிருந்தார். புருஷன் மனைவிகளை மாற்றுவார். உடனே அவர்கள் வேண்டியன கொடுப்பார்கள். உபாத்திமார்களைத் தூரதூரம் மாற்றுவார். வரவு வந்தவுடனே அனுசூலம் செய்வார். இந்த வகையில் பணம் சம்பாதித்து இரண்டு வீடுகள் கட்டினார். ஐந்து பெண் குழந்தைகளைப் படிக்கவைத்தார். ஒரு பெண் குழந்தையை B.A. வரைக்கும் படிக்கவைத்தார். பட்டுக் கோட்டை அனைக்கட்டில் நிலம் வாங்கினார். மாற்றினால் போவதில்லை. லீவு எடுத்துக்கொள்வார். இப்போது சொற்ப பென்ஷன் வாங்குகிறார். அநேக லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் Midday meals கன்ட்ராக்டரிடத்தில் பணம் வாங்குகிறார்கள். இவர்களில் சிலர் பணம் சம்பாதித்து நல்ல நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். சீர்காழியில் லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் நாராயணப் பிள்ளை நான்கு வேலி நிலம் வாங்கியிருக்கிறார்.”

24th March 1954]

*SRI O. KORAN :—“ മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, 1954-55 ലേക്കുള്ള ഫിനാൻസ് അപ്പോലിറ്റി ഡിമാൻറിൽനിന്നു ഭരണാഭ്യർത്ഥനകൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനു ശ്രീ പട്ടണി മുതലാളിത്തം കട്ടിമോഷൻ ആൻഡ് ഫിനാൻസ്. ഫിനാൻസിംഗ് സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും അവർക്ക് നൽകുന്നതും കൃഷിചെയ്യുന്നതും ഭൂമിപരിഷ്കരണവും, കട്ടിമോഷൻ സേവനവും പുനരധിവാസവും നൽകുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്ക് ബഡ്ജറ്റിൽ എന്തെല്ലാം വകയിരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ട സന്ദർഭമാണിത്. ഈ ഡിമാൻറ് മെമ്പർമാർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളത് 90,47,400 കെ.ആണ്. ഫിനാൻസിംഗ് ക്ലൈം ഡിമാൻഡ് നോക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് ഈ തുകകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലാത്തതാണ്. അത്രയും വിപുലവും ഭയങ്കരവുമാണ് ഈ രാജ്യത്തെ ഫിനാൻസിംഗ്. ഫിനാൻസിംഗ് നോക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും അവർക്ക് കട്ടിമോഷൻ നൽകുന്നതിനുള്ള സാധനങ്ങൾ കാര്യമാണ് ഒന്നാമതായി പൊതിയുന്നത്. ഈ പ്രശ്നത്തിന് അടിസ്ഥാനപരമായ പല പരിഹാരങ്ങളും ഗവണ്മെന്റ് കാണുന്നുണ്ടോ എന്നാണ് ഞാൻ നോക്കുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു ഗവണ്മെന്റിനു അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു പദ്ധതികളുമില്ലെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

“ മറ്റു പല കാര്യങ്ങളിലുമെന്നപോലെ ഫിനാൻസിംഗ് നോക്കുന്നതിന്റെ കാര്യത്തിലും മലബാർ വിനാശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മലബാറിലെ ഫിനാൻസിംഗ് പരമാവധി കൊണ്ട് മലബാർ പ്രദേശങ്ങൾക്ക് ബോധിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന ശ്രീ ജെ. സി. കമറപ്പയ്യം നയിച്ചതും സംബന്ധിച്ച പ്രസിഡണ്ടായ ആര്യനായകവും പറയുകയുണ്ടായി ഇന്ത്യയിൽ കൊടുക്കേണ്ടതും ഫിനാൻസിംഗ് ഏറ്റെടുക്കുകയും ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ളത് മലബാറിലാണെന്നും പറയുകയാണ്. മലബാറിലെ ഫിനാൻസിംഗ് വാസ്തവത്തിൽ അത്രയും ഭയങ്കരമാണ്. അത്രയും മലബാറിലെ ഫിനാൻസിംഗ് ക്ലൈം ക്ലൈം. ഭൂമി പരിഷ്കരണവും കാര്യത്തിൽ മലബാറിലെ ഫിനാൻസിംഗ് വിനാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ഭൂപ്രശ്നത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകത ഉണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റ് പറയും. ശരിയാണ്. അങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേകതയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് മലബാറിൽ ഫിനാൻസിംഗ് വളരെ കൂടിയിരിക്കുന്നത്. അതിനു കടിയേറ്റിരുന്ന നടപടി എടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ഗവണ്മെന്റ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതും മറ്റും വേണ്ട, നടപടി എടുക്കുന്നുണ്ടോ തീരണം. അതിനുവേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഇനിയും നിയമിച്ചിട്ടില്ല. ഫിനാൻസിംഗ് നോക്കുമ്പോൾ ഡിമാൻറ് മെമ്പർമാർ ഗവണ്മെന്റ് പണം ചെലവഴിക്കാൻ മാത്രം പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കുന്നത്. അവർ ഫിനാൻസിംഗ് സഹായമുള്ളവരും ഫിനാൻസിംഗ് നോക്കുന്നതിൽ ആവശ്യമായ കരുതലും ഉള്ളവരുമായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഡിമാൻറ് മെമ്പർമാർ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു ഫിനാൻസിംഗ് ഞാൻ രക്ഷയും കിട്ടുകയില്ല.

“ ഫിനാൻസിംഗ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു ധനസഹായം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി ചിലതു പറയാനാണ്. മലബാറിലാണെങ്കിൽ 1952-ൽ സ്റ്റാൻഡർഡ് റെസ്റ്റോറേഷൻ ഡിമാൻറ് അപേക്ഷിച്ച രണ്ടായിരത്തിലധികം കട്ടിമോഷൻ സ്റ്റാൻഡർഡ് റെസ്റ്റോറേഷൻ നൽകിയിട്ടില്ല. അത്രയും കൊല്ലത്തോളമുള്ള സ്റ്റാൻഡർഡ് അനുവദിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റ് ഈ നയം മാറ്റി ഫിനാൻസിംഗ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നൽകുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“ ഫിനാൻസിംഗ് പെൻഷനുകൾക്ക് കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങൾ നൽകേണ്ടതും വരുമാനം. ഫിനാൻസിംഗ് പെൻഷനുകൾക്ക് വേണ്ടി മലബാറിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു സമ്പന്നം മാത്രമുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു കോർപ്പറേഷൻ സൗകര്യങ്ങൾ വലിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ പെൻഷനുകൾക്ക് പ്രത്യേകമായുള്ള ഫോസ്ഫേറ്റുകൾ സ്ഥാപിക്കാനും ഗവണ്മെന്റ് നടപടി എടുക്കണം. എല്ലാ ഫിനാൻസിംഗ് കട്ടിമോഷൻ റെസ്റ്റോറേഷൻ പുനരധിവാസവും നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിപാടി ഗവണ്മെന്റ് ആസൂത്രണം ചെയ്യണം.

“ ഫിനാൻസിംഗ് സമ്പന്നമാണെന്നതിലും ഗവണ്മെന്റ് തീരെ ശ്രദ്ധവയ്ക്കുന്നില്ലെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല. അതിനനുസരിച്ചു യാതൊരു പരിപാടിയും ഗവണ്മെന്റിനില്ല. ഫിനാൻസിംഗ് പെൻഷനുകൾക്ക് കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകേണ്ടതും കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചും ആറോ മനുഷ്യരും മാത്രമേ അവർക്ക് പ്രവൃത്തിയുള്ളൂ. ബാക്കിപ്പോലെയും അവർക്ക് യാതൊരു പ്രവൃത്തിയുമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ കൈത്തൊഴികളിൽ ഏല്പിക്കുന്നതിനു അവർക്ക് സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടാകണം. പല കിടപ്പുമുറിയായുള്ളതും

[Sri O. Koran] [24th March 1954]

അഭിവൃദ്ധികരമായി നടത്തുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ മലബാറിലുണ്ട്. അവയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റ് പ്രോത്സാഹനം നൽകണം. അതുകൊണ്ട് രണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ട്. ഒന്നാമതു ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടും. രണ്ടാമതു അതോടൊന്നിച്ചുതന്നെ നാട്ടിലെ കുടിൽവൃദ്ധസായങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിയടയും. മൈസൂർ വിദ്യാഭ്യാസവും മിഡിൽ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസവും കച്ചിങ്ങ് പരീക്ഷയിൽ തോറ്റവർക്കു നകടന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട്. പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴുണ്ടെന്നെങ്കിൽ അവർക്കു ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു സഹായധനം കിട്ടുമായിരുന്നു എന്നാൽ തോറ്റതിനാലോടുകൂടി അവർക്കു യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു തുണ കിട്ടാത്തതു കൈത്തൊഴിലുകളിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നതിന് തീരുചിതാകൂർ-കൊച്ചിയിൽ ഒരു പദ്ധതി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ ഒരു പദ്ധതി ഇവിടെയും ആരംഭിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് നടപടിയെടുക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

“ബസ് കണ്ടക്ടറുമാരെയും റോഡ് തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴും ഗവണ്മെന്റ് ഹരിജനങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകേണ്ടതാണ്. ഭൂമികൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു സാമ്പത്തികസഹായവും നൽകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. പുറമ്പോക്കു സ്ഥലങ്ങൾ മലബാറിൽ ധാരാളമുണ്ട്. പതിനെട്ടു ലക്ഷം ഏക്കർ തരിശു ഭൂമി മലബാറിലുണ്ടെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കണക്ക്. തരിശു ഭൂമികളിലായി ഹരിജനങ്ങൾ അപേക്ഷ അയച്ചിട്ട് രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലമായിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് അവർക്കു ഒരു മറുപടിപോലും കൊടുത്തിട്ടില്ല. ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്കിലും കുറുമ്പനാട്ടു താലൂക്കിലുമുള്ള ഹരിജനങ്ങൾ ഭൂമികളേവണ്ടി എത്രയോ അപേക്ഷകൾ അയച്ചിട്ടും അവർക്കു ഒരു മറുപടിപോലും കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു എനിക്ക് നേരിട്ടറിയാം. കൂത്താലി എസ്റ്റേറ്റ് പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഹരിജനങ്ങൾ ധാരാളം ഹരജികൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇന്നുവരെ യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട പരിഹാരമെന്ത് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

“ഹരിജൻ മർദ്ദനത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹരിജൻ മർദ്ദനങ്ങളെപ്പറ്റി ആവലാതികൊടുത്താൽ പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുമോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുമോ വേണ്ടപോന്ന ശ്രദ്ധിക്കുകയോ നടപടി എടുക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. 1954 മാച്ച് മാസം 4-ാം തീയതി ചേർന്നു ചേർന്നു വന്നപ്പോൾ എ. ആർ. രാമൻ എന്നൊരു ഹരിജനെ ചിലർ സംഘം ചേർന്നു പകൽ 11 മണി സമയത്തു ഭയങ്കരമായി അടിച്ചു മുറിവേല്പിക്കുകയുണ്ടായി. പട്ടാപ്പകൽ സംഘടിതമായി നടത്തിയ ഈ മർദ്ദനത്തെ സംബന്ധിച്ച് അധികൃതർ യാതൊരു നടപടിയുമെടുത്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ ഹരിജൻമർദ്ദനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയാൽ എത്രമാത്രം അലസതയോടെയാണ് ഗവണ്മെന്റ് പെരുമാറുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് അലസത കാണിക്കുന്നത് അക്രമികൾക്കു ഒരു പ്രോത്സാഹനംകൂടി ആണ്. മലബാർ കുടിയായു ഭേദഗതി നിയമത്തിന്റെ പ്രസിഡന്റിന്റെ അനുമതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഉൾക്കുടിക്കാക്കും കുടികിട്ടപ്പുകാർക്കും സ്ഥിരവാസം നൽകുന്നതിനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ജന്മിമാർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പൊന്നാനി താലൂക്കിൽതന്നെ കരിങ്കൽപാറയിൽ രണ്ടുമൂന്നു ഹരിജനങ്ങളെ ജന്മിമാർ നിർബുദ്ധിച്ച് കച്ചിട്ട് എഴുതിക്കുന്നതായി ഞാനറിഞ്ഞു. അവർ വഴങ്ങുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു പോലീസ് അധികൃതന്മാർക്കു ഹരജി അയച്ചിട്ട് അവർ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ആവലാതികൾ നട്ടിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ഹരിജനങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആത്മാർത്ഥമായി പെരുമാണമെന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവു കൊടുക്കണം. കർന്നമായ നടപടികളെടുക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നിർദ്ദേശം നൽകേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഹരിജന പ്രശ്നത്തിന് യാതൊരു പരിഹാരവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. ഈ കാര്യത്തിലെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

* SRI M. JAGANNATHAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the Demand for Harijan uplift, I should like to say a few words regarding the problem of Harijan uplift, in our State.

24th March 1954] [Sri M. Jagannathan]

It is really very gratifying to see that the Government have come forward to allot Rs. 80·23 lakhs for the Harijan Welfare Department. But, on the other hand, it is very inadequate when we take into consideration the magnitude of the problem of the Harijans in our State. According to the census report of 1951, the population figure for the Harijans in our State is more than 8·5 lakhs. For such a big population, the amount allotted in the Budget is really inadequate. Therefore, it is my humble opinion that the Budget allotment for this year is not commensurate with the needs and the demands of the Harijans. No doubt the Government have been allotting a few lakhs of rupees from year to year for the uplift of Harijans in our State. But, I would like to point out that even though so much expenditure has been incurred by the Government for the uplift of Harijans from year to year, no tangible results have been achieved, for the simple reason that the Government have been providing only palliatives instead of remedies for the deep-rooted problems of the Harijans. Abject poverty, starvation, colossal ignorance, illiteracy, death, disease and social degradation—these are some of the causes which contribute to the backwardness of the Harijans in our State and in India in general. Therefore, Government must devise suitable measures to go into these deep-rooted causes and they must come forward to solve them successfully. Sir, everyone knows here, as elsewhere, that the problem of Harijans is purely an economic problem. It is not merely economic but at the same time social also. The Government must come forward to tackle their economic problem before they enter into the field of social amelioration. First of all, Government must distribute all the available poramboke lands in our State, free of cost, to each and every Harijan family. The hunger of the Harijans is really the hunger for land. The Harijans constitute the toiling millions of the State and if you give them the lands to cultivate, then you would have done everything for their uplift. Therefore, Sir, it is my humble suggestion that Government must come forward to devise and implement a dynamic scheme for the economic improvement of the Harijans by giving them lands to cultivate.

“ Sir, coupled with this land reform, the Government must also take steps to give them more educational facilities and they must absorb all the highly educated Harijans into Government jobs. Offices of high honour must be filled in only by Harijan graduates so that the social degradation that is attached to them on account of untouchability will disappear in course of time. Sir, I am afraid I am carrying coal to New Castle in cataloguing the well-known grievances of the Harijans. Everyone here knows the needs and the problems of Harijans and therefore, I am afraid, I may be indulging in platitudes if I want to continue my general observations.

“ Before I leave this topic, I would like to refer to the Constitution of India which provides for a ten-year period for concessions to be shown to the Harijans. Sir, a major portion of the ten-year period has already run out and within the short span left over, I

[Sri M. Jagannathan] [24th March 1954]

request the Government to come forward and undertake bold measures to see that considerable progress is made in the field of Harijan Uplift.

“ The Government must not only be bold but should also take up a magnanimous attitude towards the Harijans by providing in the future enormous amounts of money in the Budget to be expended on the upliftment of Harijans.

“ I am afraid the time at my disposal is very short and, therefore, I do not want to be straying away from points relating to my home constituency. I now want to advert to one or two problems confronting the Harijans in my constituency in particular. There is a village called Panichamedu in Markanam firka (Tindivanam taluk). In that village there is a huge population of Harijans. The Harijans of that village, on account of the insanitary conditions of their habitation have applied for grant of house-sites. This was done some three or four years back. In spite of repeated representations, both in person and through the submission of memoranda, the Government have not till to-day come forward to concede their demand and to allot them house-sites. Therefore, it is my humble request that the Hon. the Minister for Harijan Welfare may take note of this fact and do something to see that these Harijans get house-sites without any delay.

“ Secondly, there is one Salt Production Society of Harijans in Markanam, consisting of about 120 members. The members wanted a particular poramboke land in the village for the manufacture of salt. The Salt Commissioner of India has also recommended that this particular piece of land must be reserved exclusively for the Harijans for the manufacture of salt. But to my great surprise and disappointment, the present District Collector of South Arcot has alienated this piece of land in favour of one particular individual, who is a Caste-Hindu and this man, on account of his influence, has succeeded in getting the land for himself. As soon as this piece of information reached me, I lost no time to write a personal letter to the Collector of South Arcot, requesting him to revise his orders. But, unfortunately, till to-day I have not received any reply from him. This is a clear instance to show that the district official like the Collector simply disregards the welfare of the Harijans in my constituency. Therefore, I request the Hon. Minister as well as the Director of Harijan Welfare to make a note of this particular grievance and see that this poramboke land which is reserved purely for the use of the Harijans is allotted to the Harijans so that they may manufacture salt thereon and eke out their livelihood thereby.

(At this stage, Mr. Speaker resumed the Chair.)

“ Sir, I do not want to catalogue any further grievances of the Scheduled Castes because they are all too well known to all of us here. I hope that the Government will come forward to redress at least some of the grievances which I have ventilated now.”

24th March 1954]

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Mr. Speaker, the aim and endeavour of our individual as well as national existence ought to be the formation of a classless and casteless society. It is with this object in view that certain Articles have been incorporated in the Constitution of our country. To achieve this desired result, only a separate department like the Department of Harijan Welfare has been constituted. Nobody wants to be called a Harijan or a member of a backward community for ever. It is *infra dig* for anyone to be called a Harijan or a backward community man. What a Harijan or a member of a backward community wants is that he should come up to that stage at which the forward classes stand to-day. But we have got to thank the Government for all that they have done for the amelioration of the Harijans and the backward community people. Still, I should submit that what they have done is only a drop in the ocean. There are a lot of things yet to be done and I am afraid whether, within the short space of ten years allotted in our Constitution, the desired result would be achieved. There are ever so many factors which retard the speedy upliftment of the Harijans as well as the backward community people. The first and foremost factor which retards the upliftment of these people is the mixing of religion with politics. Teaching of religious dogmas to uneducated and illiterate people stunts the power of reasoning in them so much so that this caste and class system is perpetuated for generations together. In this respect, I would appeal to the Hon. Ministers who go about the State not to preach to the people about religion and not to mix up politics with religion. Religion is a different thing from politics. There are different sets of persons to propagate religion. Caste discrimination, I would submit, is very rampant in the villages. But we do not find caste distinction in the towns. Especially when a person is rich or holds a high appointment, whatever his caste may be, people come to move with him freely and they do not see any kind of disability in him. But when we go to the villages, we find that a depressed class man, a downtrodden man or a backward community person is abhorred by all classes. Why? The reason is this. These persons have been living from time immemorial in isolated places. They are not made or allowed to mix freely with the other people. Their place of abode is entirely different from that of forward community people. Therefore, the most important thing that the Government should do is to see that the present system of so-called isolated cheris is abolished. We should establish model villages where the forward class persons as well as the Harijans should be made to live together. Then only we will be taking a step in the right direction.

“ Sir, while I am on this subject, I wish to mention what are the indignities to which the poor Harijans as well as the backward communities are put in my constituency. In my constituency there are certain places where the Harijans are not allowed even to use the pathways. If by chance they try to use the common pathways, the people belonging to the forward communities obstruct them from doing so by using force. Sir, these matters have also been brought to the notice of the Government on several

4-10
p.m.

[Sri S. Deivasigamany] [24th March 1954]

occasions. Further, these poor Harijans are not allowed to have free ingress and egress in the common roads along with other people. Again, in the matter of taking water from the wells, they are not allowed to use the wells wherefrom the people belonging to the forward communities take water. Because of this both the Harijans and the backward community people are put to considerable suffering and difficulties.

“ Sir, there is a village called Ariyampakkam in my constituency. This village is totally inhabited by Harijans as well as backward community people. But unfortunately, the entire village belongs to what is known as the Ahobila Mutt in Tiruvallur. The poor Jeer of that Mutt probably does not know whether that village belongs to him or not. The entire management is in the hands of the agents. Those agents have now taken proceedings against those poor Harijans and backward communities for evicting them from their house-sites in that village and from the lands. I very humbly request the Hon. the Minister for Harijan Welfare to kindly look into the matter and take such steps as will give these poor people some protection.

“ Sir, from the Budget Memorandum supplied to us, I find that the gross demand under this head, Harijan Uplift, is given as Rs. 90.48 lakhs. It is said therein that ‘ the entire activities of the Harijan Welfare Department including those connected with the amelioration of the backward classes have been included in the State Five-Year Plan.’ I wish to submit that Harijan Welfare should not be mixed up with the Five-Year Plan. The work of amelioration of the Harijans and backward classes should be attended to separately. Then only the desired effect would be achieved quickly and soon.

“ It is also said in the Budget Memorandum that ‘ the expenditure of the Harijan Welfare Department including the expenditure on grants to private educational institutions established solely for the communities eligible for help by that department, on the construction and repair of wells, pathways, burial-grounds, etc., on grants towards the cost of acquisition of house-sites and on the reclamation of Kallars and Koravars, are debited to this head. The expenditure on scholarships, boarding grants and other special items for the amelioration of the Backward Classes is debited to this head.’

“ Sir, the amount allotted for the Harijan Welfare Department is very inadequate. Similarly, the amount that is allotted under the head, ‘ Concessions to Backward Classes ’, viz., Rs. 10.17 lakhs is also very meagre. Sir, I submit that early steps must be taken by the Government to augment the resources of the Harijan Welfare Department. The Government must come forward to allot larger amounts for this department. This is a very important matter which is not only of State importance but also of national importance. I earnestly hope that the Government will look into the matter and do the needful. Thank you, Sir.”

24th March 1954]

* **SRI K. H. BOMMAN** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ஹரிஜன இலாகா மந்திரி பிரேரேபித்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில விஷயங்களை மந்திரி அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். மற்ற ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் இந்த ராஜ்யத்தில், ஹரிஜனங்களுக்காக இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் நல்ல காரியங்களைச் செய்துள்ளது, செய்துகொண்டும் வருகிறது. சென்னை சட்டசபையில் 43 ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் வந்துள்ளார்கள். அதோடு தாங்கள் செய்தது போதும், ஆகவே இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள அத்தனை ஹரிஜனங்களும் முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டார்கள் என்று சர்க்கார் கருதினால், நான் விசனப்படாமலிருக்க முடியாது.

4-15
p.m.

“ அரசியல் சட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு 10 வருஷங்களுக்கு சலுகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஏறக்குறைய 6 வருஷங்கள் முடிந்து விட்டது. இன்னும் 4 வருஷங்கள்தானிருக்கிறது. உதாரணமாக, 1949-ல் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பது என்று ஒரு சட்டத்தை சர்க்கார் போட்டார்கள். ஆறு வருஷங்களாகியும் இந்த சட்டத்தை சரிவர நிறைவேற்றவில்லை. நீலகிரி ஜில்லாவாகிய என் தொகுதியில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை? நிலம் இல்லையா? இதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். நீலகிரி ஜில்லா முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் தரிசு நிலங்களாக இருக்கின்றன. இருந்தும், ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு இன்சு நிலம்கூட விவசாயத்துக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இது விஷயத்தில் சர்க்காருக்குப் போட்ட மனுக்களெல்லாம், பத்து வருஷங்களுக்கு நிலம் குத்தகைக்கோ அல்லது பட்டாவோ வழங்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் உத்திரவு இருப்பதால் நிலம் கொடுக்க இயலாது என்று திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் ஹரிஜனங்களபால் மேற்படி உத்தரவை தளர்த்தி அவர்களுக்கு நிலம் வழங்க முன்வரவேண்டும். இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்கு நான்கு வருஷங்கள்தான் சலுகைகள் பெற வசதியுண்டாதவால் சர்க்கார் ஆமை வேகத்தில் போகாமல் உடனடியாக இந்த பாக்கியுள்ள நான்கு வருஷத் திற்குள்ளாவது ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்கவேண்டும்.

“ ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றமடையச் செய்ய மூன்று விஷயங்களில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அவையாவன : மனைக்கட்டுகளுக்கு பூமியை ஒதுக்குவது, விவசாயத்துக்கு பூமியை ஒதுக்குவது, விவசாயத் திற்கும், மனைக்கட்டுவதற்கும் ஓரளவு பணத்தைக் கடனாகவோ, அல்லது உதவியாகவோ உடனடியாகக் கொடுப்பது. இவைகளையெல்லாம் செய்தால் தான் குறிப்பிட்ட நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற மடைவதற்கு ஏதுவாகும். நீலகிரி ஒரு மலைப்பிரதேசம். மலைகளும் குன்றுகளும் நிறைந்த பிரதேசம். எந்தவிதமான வசதியும் அங்கு கிடையாது. மகா மோசமான ஜில்லா. இந்த மந்திரி சபையிலுள்ள மந்திரிகளாவது முந்திய மந்திரிசபையிலுள்ள மந்திரிகளாவது எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கூடலூர் தாலுக்காவை பார்வையிட்டிருக்கிறார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும் பணியர் என்று சொல்லக்கூடிய மக்களின் நிலைமையை சர்க்கார் உணர்ந்திருக்கிறார்களா? இல்லை. மந்திரிகள் அங்கு போயிருந்தால் அவர்களுடைய குறைகளை கவனித்திருக்க முடியும். அதன் அடிப்படையில் ஏதாவது, ஒரு வழியை வகுத்திருப்பார்கள். கனம் ஹரிஜன டைரக்டர் ஸ்ரீ மலையப்பன் அவர்கள் தன்னுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தின்போது அவர்களை சந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவர்களின் நிலையை அவர் வெகு தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டுள்ளார். ஆகவே அந்த ஏழை பணியர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியம் செய்து கொடுப்பதன் அங்கு அவர்களடைய குழந்தைகளின் படிப்பு வசதிக்காக ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு அங்கேயே மத்தியான சாப்பாடு கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ஹரிஜன Welfare Committee-ல் பல தீர்மானங்கள் போடப்பட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் சர்க்கார் இதுவரை அவைகளைக் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. ஹாஸ்டலுக்கு இடம்

[Sri K. H. Bomman]

[24th March 1954]

போதாததால் பக்கத்திலுள்ள மெயின் கட்டிடத்தை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. அது கிடைக்க வசதியில்லையானால் பக்கத்திலுள்ள குதிரைக் கொட்டகையாவது கொடுக்கும்படி சர்க்காருக்குத் தீர்மானம் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. இதை அனுப்பி 1½ வருஷங்கள் ஆகியும் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஆகவே, அடுத்து வரும் ஏப்ரல் மாதத்திற்குள்ளாக அந்தக் கட்டிடத்தைக் கொடுத்து அதிக ஹரிஜனப் பிள்ளைகளை அனுமதிக்க சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குன்னூர் தாலுக்காவில் வெல்லிங்டன் பக்கத்திலுள்ள ஒரு சிறிய கிராமம் ஓசயட்டி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட ஹரிஜனசேரி. அங்கு பத்து வருஷங்களாக குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ஹரிஜன Welfare Department-க்கும் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் எவ்வளவோ மனுக்கள் போட்டும் ஒரு பிரயோசனமும் கிடையாது. இதற்கு டிபார்ட்மெண்டு பதில் என்னவென்றால் இதை ஐந்து வருஷ திட்டத்தின் அடிப்படையில் செய்யலாம் என்று ஐந்து வருஷ திட்டத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. ஒரு சிறு கிணறு வெட்ட குறைந்தது 20, 30 ரூபாய்தான் ஆகுமென்று நினைக்கிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களைப்போல் ஆழமாக வெட்டவேண்டிய தேவையில்லை. ஆகையால் பணச் செலவு ஆகாது. இதைச் சர்க்கார் கவனித்து ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும்.

“இப்பொழுது கூடலூர் தாலுக்காவில் மாவுண்டான் செட்டி என்ற வர்க்கத்தார்கள் படிப்பிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் பிற போக்கான நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலம்பூர் ஜெம்மி பூமியில் விவசாயம் பல கஷ்டங்களுக்கிடையே செய்கின்றனர் அவர்களுடைய நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினர் ஜாபி தாவில் தங்களைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று Harijan Welfare Director-க்கும், சர்க்காருக்கும் மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த வர்க்கத்தில் சுமார் 5,000 பேர் இந்த கூடலூர் பிரிக்காவில் இருக்கின்றனர். அவர்களில் 2 பேர்தான் படித்து உத்தியோகத்திலுள்ளவர்கள். அதில் ஒருவர் வாத்தியார், மற்றொருவர் பஞ்சாயத்து போர்டு President. ஆகையால் இவர்கள் கல்வியிலும் பிறபோக்கான நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாவுண்டான் செட்டியார்களையும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் List-ல் சேர்க்கவேண்டுமென்று மிக்க பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“1941-ல் அதிக உணவுப் பெருக்கத் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களில் சில ஹரிஜனங்கள் குடிசை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சர்க்கார் புதிய உத்தரவுப்படி அது encroachment என்று சொல்லி அவர்களை வெளியேற்ற நோட்டீஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாக அந்த நோட்டீஸ்களை வாபஸ் வாங்கி encroachment நடவடிக்கைகள் எடுக்காமலிருக்குமாறு ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இதுதவிர, அதிக உணவுப்பெருக்கு திட்டத்தின்கீழ் ஓரிரண்டு ஹரிஜனங்கள் நிலத்தை இன்னும் சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்த நிலங்களை காலி செய்யவேண்டுமென்று தாசில் தார்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் குறைந்த பட்சம் ஐந்து வருஷங்களுக்கு மேற்பட்டு விவசாயம் செய்துகொண்டிருந்தால் அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் இவர்கள் வாழ்வதற்கு வழியில்லை. பிச்சை எடுக்க வேண்டியதுதான். சர்க்காரும் Director ஸ்ரீ மலையப்பன் அவர்களும் இதுபற்றி கவனிக்கவேண்டும்.

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

24th March 1954]

* **SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த ஹரிஜனம், அதில் முன்னேற்றம் என்று சொல்லப்படுகின்ற விவகாரம் இந்தியா தேசத்திற்கும், சிறப்பாக இந்த மதத்திற்கும் ஒரு பெரும் களங்கம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆனால், இது இப்படி இருப்பதின் நோக்கம் என்ன என்று பார்க்கும்பொழுது, ஜாதி அடிப்படையிலே அது இன்றைக்கு இயங்குகிறதா, இல்லையா என்று கேட்போமேயானால், அல்ல என்பதுதான் அதற்கு முடிவான வார்த்தை.

“ ஆதிகாலத்தில் தொழிலின் பேரால் ஜாதி வகுக்கப்பட்டது என்பது தான் தமிழ்ச் சான்றுகளும், சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்ற உண்மை. அதற்கு உதாரணம் : ஆண்களை அழைக்கின்ற காலத்தில் ஒரே பெயர் பலருக்கு இருக்கின்றது என்பதன் காரணமாக, ஒரே பெயரை உடைய பலரைக் கூப்பிடும்பொழுது, [இன்ன தேவர், இன்ன செட்டியார், இன்ன ஜயர்] என்று பெயர் வைத்த தமிழ்ப் பெரியோர்கள் பெண்களை அழைக்கும்போது, அந்தப் பெயரின் கடைசியில் வால் வைத்துக் கூப்பிடாமல், அதாவது [இந்த பிராமணத்தி இந்த செட்டிச்சி] என்று கூப்பிடாமல், எல்லாப் பெண்களையும் [இந்த அம்மாள், அந்த அம்மாள்] என்று கூப்பிடுவதுதான் பழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இது நீண்ட காலமாக இந்த நாட்டில் அனுஷ்டித்து வருகிற ஒரு சித்தாந்தமாகும். அப்படி இருக்கும்பொழுது, ஆண்களுக்கு மாத்திரம் தொழிலின் பெயரை பின்னால் வைத்து அழைத்தது ஒரே பெயரை உடைய பல நபர்கள் தொழிலின் பெயரால் வித்தியாசப் படும்பொருட்டு செய்த சகாயமாகும். தொழிலின் பெயரால் ஏன் அழைக்கப்பட்டது என்று கேட்டால், ஒவ்வொருவரின் பழக்கத்தின் பெயரால் உயர்ந்தவர்கள் என்பதை நிர்ந்தாரணம் செய்யும்பொருட்டு இயற்கையிலேயே மரியாதை கொடுக்கவேண்டுமென்பது மனிதப் பண்பு.

“ உதாரணமாக : சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். நீதியை நிலைநிறுத்துவதற்காக சட்டங்கள் ஆதிகாலத்தில் உற்பத்தி பண்ணப்பட்டன. இன்று நீதியானது சட்டத்திற்காக கைநடுவலிப்படுகிறது. இது எல்லோரும் அனுபவிக்கிறோம். பெரும்பாலோர் என்ன நீனைத்தோம்? சட்டங்கள் இருப்பதால் நீதி நிலைக்கும் என்று கண்டோம். இன்றைக்கு அநேக கைகள் கோர்ட்டுக்கு வரும்போது பெரிய வக்கீல்கள் வாதாடியும் கூட, “ நீங்கள் சொல்லுவது பொருத்தமாய் இருந்தாலும்கூட சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லையே ” என்று நீதிபதிகள் கூறுவதைக் காண்கின்றோம். நீதியை கொலை பண்ணுகிற அளவுக்கு சட்டம் உதவி செய்துவிட்டது என்பதை படித்தவர்களாகிய நீங்கள் உணர்வீர்கள் ; உணராமல் இருக்க முடியாது.

“ சட்டத்திற்கு என்று ஆக்கப்பட்ட நீதி, நீதியையும் கொலை செய்கிற அளவில் சட்டத்திற்கு அடிமையானதுபோல இந்தப் பழக்கமானது மக்களை சின்னப்பின்னப்படுத்தி விட்டது. இது பரிதாப வளர்ச்சி, பிற்போக்கான வளர்ச்சியும்கூட. அதேபோல, சகோதரர்களாக வாழ்ந்த சமூகத்தார் தொழிலின் காரணமாக வகுக்கப்பட்டபொழுது தீண்டாமை என்கிற இழிவான நிலைமைக்கு ஆகி விட்டார்கள். அப்படி அடைந்த காலத்திலும்கூட, இதற்கு அடிப்படையான தத்துவம் என்னவென்றால், பெரும்பான்மையான ஹரிஜனங்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் பணக்காரர்களாக இருப்பார்களானால் அவர்களோடு கைகோர்த்து கலந்து வாழவும், சம்பந்தம் செய்துகொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். என்பதைப் பழக்கத்தில் பார்க்கிறோம். இது யாரும் பேசும் கற்பனைஅல்ல. பணம் இல்லாதபோது ஏழைகளை யாரும் சீண்டுவது கிடையாது. இது நாம் பார்க்கின்ற உண்மை. எல்லோரையும் பணக்காரர்கள் ஆக ஆக்கிவிட முடியாது ; ஆக்கிவிடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவும் இல்லை. உயர்ந்த ஜாதியாரிடையே பல ஏழைகள் இருக்கும் பொழுது அவர்களுக்கே வசதி அளிக்க முடியாத சர்க்கார், ஹரிஜனங்கள் அத்தனை பேரையும் ஏககாலத்தில் பணக்காரர்கள் ஆக்கிவிட முடியாது. எல்லோரையும் பணக்காரர்களாக ஆக்கிவிடவேண்டும் என்பதும் அடியேனுடைய கருத்தல்ல. அது முடியாது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

4-22
p.m.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar]

[24th March 1954]

“ஆனால் செய்யவேண்டியது என்னவென்று கேட்டால், பெரும்பாலான நிலங்கள் வீணாகக் கிடக்கின்றன. அந்தப் பெரும்பாலான நிலங்களை தர்க்காஸ்து கொடுக்கிறபொழுது பழைய அரசாங்கத்தின் பழக்கப்படியே உயர்ந்த வர்கள், வேண்டியவர்கள் என்பவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, அந்த ஏழைகளுக்கு ஏன் சலுகை காட்டப்படவில்லை? அப்படியே ஏழைகளுக்கு வழங்குவதாகச் சொல்லி பாவினைகள் செய்யப்பட்டாலும், அது பின்னால் இருக்கிற, பணக்கார, வியாபார வர்க்கத்தின் சூழ்ச்சியாகவே இருக்கிறது. பெரும் பணக்காரர்களுக்கு மீண்டும், மீண்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பழக்கத்தை நிறுத்திக்கொண்டு, அந்த ஏழைகளுக்கு, ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் விவசாயத்திற்கு லாயக்காகப் புதிதாக நிலம் வழங்கப்படுமானால், அவர்கள் யாரையும் எதிர்பாராமல் முயற்சி செய்வா வழ வசதி ஏற்படும்.

‘அறம் நிரம்பிய சிந்தையர் ஆயினும்

பெறலரும் திருபெற்றபின்—சிந்தனை பிரிதாம்’

என்பது மனித வாழ்க்கை. பெரும்பாலான ஹரிஜனங்களை உழுதுண்டு வாழ்வோர்களாகச் சர்க்கார் ஆக்குமானால் பிறருக்கு கைகட்டி வாழ்கின்ற இழிவான நிலைமையிலிருந்து மாறி, ஹரிஜனங்கள் நல்ல விவசாயிகள் ஆவார்கள். அந்த முறையில் ஹரிஜனப் பிரச்சினை 60 சதம் சௌகரியமாகத் தீர்க்கலாம். அந்தமுறை சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்று நான் சொல்லுகின்றேன். இனிமேலாவது சர்க்கார் அப்படிசெய்ய முடியுமா என்கிற எண்ணம் எனக்குத் துளிகூட இல்லை. இப்படி நான் சொல்லும் பொழுது மந்திரி அவர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது.

“நான் பேச ஆரம்பித்தபொழுது constructive criticism ஆக இருக்க வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். நான் சொல்வதெல்லாம் constructive criticism தான். ஆனால் சொல்கிற தோரணை பெரும்பாலும் கண்டிப்பான தொனியில் இருக்கலாம். பெரும்பாலோருக்கு அது விகல்பமாகப் படக்கூடும். இது என்னுடைய துரதிருஷ்டம்.

“பெரும்பாலும் ஹரிஜன சேவா சங்கங்கள் நன்றாக வேலை செய்யக் கூடியவர்களுடைய தலைமையில் இயங்கவில்லை. நன்றாக வேலை செய்பவர்களிடம் பார்த்து இந்தப் பணியானது ஒப்புவிக்கப்பட்டால் அதுவும் நல்ல பயனளிக்கும். ஹரிஜனங்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற பூரண எண்ணங்களைக் கொண்டவர்கள் பெரும்பாலும் கிடையாது. ஒருசிலர் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த முறையில் மானுடத்தைத் தொகுதியைச் சேர்ந்த மெம்பர் இருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்களேபோன்ற மனப்பான்மை, ஹரிஜன சேவை செய்வோருக்கு இருந்தால் மிகவும் நல்லது. ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் அந்தமாதிரி நபர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் பெரும்பாலும் கிடையாது.

“மதுரையில் ஹரிஜனங்கள் தங்குவதற்கு ஒரு விடுதி ஆயிரக்கணக்கானப் பணச் செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது நகரத்தின் மத்தியில் இருந்திருக்குமானால், பல ஹரிஜனங்கள் வந்து தங்கவோ, அவர்கள் இதர சமூகத்தாரோடு பழகவோ வசதி அளிக்கும். அது பல மைல்களுக்கு அப்பால் மாட்டுத்தொடாவணி ஓரத்தில் இருப்பதால், அங்கே தங்க நினைக்கின்ற ஹரிஜன் ஒரு வண்டி அமர்த்திக்கொண்டு வருவதற்கு வாடகைகூட கொடுக்கமுடியாது அசக்தமாக இருக்கிறான். பல ஹரிஜனங்கள் தெருக்களிலும், திண்ணைகளிலும் படுத்துதிருடர்களாகவோ, குற்றவாளிகளாகவோ கருதப்பட்டு பல துன்பங்களுக்குள்ளாகுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் உபயோகப்படாத முறையில் உதாசீனப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

“மீண்டும் ஹரிஜன சகோதரர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குள்ளேயே ஜாதிப் பாகுபாடு இருக்கிறது. அதாவது, பறையர்கள், பள்ளர்கள், குறவர்கள், தொம்பர்கள், ஒட்டர்கள், சக்கிலியர்கள் என்று வைத்திருக்கின்ற பாகுபாடு அளவற்றது. இவர்கள் மனப்

24th March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

பூர்வமாக ஒருவரோடொருவர் கலந்து சம பந்தியில் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதோ, தண்ணீர் அருந்துவதோ, அல்லது வேறுவிதமான சம்பந்தங்கள் கொள்ளவோ இன்னும் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நம் நாட்டின் துரதிருஷ்டம் இன்னும் தயாராக இல்லை. அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலிருந்து உயரவேண்டுமேயானால், தங்களுக்குள்ளே ஒரு ஒற்றுமையை வளர்க்கவேண்டும். உதாரணமாக அவர்கள் கொடுக்கிற தாராள உணர்ச்சி ஒரு அளவு மேல்ஜாதியாருக்கு முன்மாதிரியாக ஆகி, 'அவர்களுக்குள்ளேயே அவர்கள் ஒன்றுசேர, சாப்பிட கூசுகிறபொழுது எங்களை ஒன்றாக இருக்கச்சொல்லுகிறார்களே,' என்று கேட்க இடம் அளிக்காமல், 'எங்களை ஒற்றுமையாக இருக்கச் சொல்லுகிறீர்களே,' என்று உயர் ஜாதியார் எங்களைப்போன்ற சீர்திருத்தவாதிகளைக் கேட்க முடியாத நிலையை உண்டாக்கவேண்டும்.

“உதாரணமாக : எனக்கு இருக்கிற சொற்ப செல்வாக்கை வைத்துக் கொண்டு, கிராமங்களுக்குப்போய், ‘நீங்கள் வீணை உங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக்கொள்ளவேண்டாம்’ என்று சொல்லும்பொழுது, அவர்கள் அந்த இடத்தில் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், தயாராக இல்லை. அவர்களுக்குள்ளேயே ஏன் இந்த வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன என்று எனக்கே புரியவில்லை. அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொட விரும்பவில்லையானால், சீர்திருத்தத்தின் பெயரால் அவர்கள் உயர்ந்த ஜாதியாரை மாத்திரம் தொட விரும்புகிறார்கள் என்கிற எண்ணம் சமுதாயத்தில் உண்டாகிறது. இது சாதாரண மக்களுக்கு அவர்கள் காட்டும் குறும்பாகத் தோற்றுகிறது. இதன்பேரால் சீர்திருத்தம் மிகவும் தடைப்படுகிறது. அதைச் செய்ய முடியாதது ஒரு பெரும் துரதிருஷ்டம். இந்த எண்ணமானது சாதாரணமாக ஜனங்களுக்கு இருப்பது இயற்கை. நீண்ட காலமாக உள்ள இந்த பழக்க வழக்கத்தை ஹரிஜன சகோதரர்கள் மாற்றிக்கொள்வது அவசியம். மேல் ஜாதியார் காட்டும் கண்டிப்பை, குறைக்கும் பொறுப்பை எங்கள் கையில் விட்டு விடுங்கள், ஹரிஜனங்கள் தங்களுக்குள்ளேயே உள்ள ஜாதிக் பிரிவை ஒழித்து ஒரு ஒற்றுமை செய்துகொள்ளவேண்டும். இதற்காக இன்றுமுதல் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்று என்னுடைய ஹரிஜன சகோதரர்களை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (Hear, hear.) அந்த உணர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்படுமானால் நம்முடைய வேலையும் மிக லேசாகப் போய்விடும். அதையே அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் அவர்கள் எங்களைவிடப் பிடிவாதமாக இருக்கின்றார்கள். இது நம்முடைய தேசத்தின் துரதிருஷ்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

“பெரும் காரியங்களைச் சாதிக்கும்பொழுது சௌஜன்யமாக அணுகினால் எதுவும் சலபமாக முடியும்.

‘இன்சொல்லால் அன்றி இருநீர் வியனுலகம்.—
வன்சொல்லால் என்றும் மகிழாதே.’

என்பது மனிதன் வாழ்க்கை. ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கும்பொழுது, சில ஊர்களில் வருகிற ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகார தோஷணியாக அதை மாற்ற, திருத்த நினைக்கிறபோது, சீர்திருத்தம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக வீண் கட்சிகளும், குரோத மனப் பான்மையும் வளர்ந்துவிடுகின்றன. அதிலும் கொஞ்சம் சாவதானமாக ஒவ்வொரு படித்த ஹரிஜனங்களும் பழகவேண்டும். ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்கள் தாங்கள் செய்யவேண்டிய ஒரு நன்மையைக் காட்டிலும், தங்களுடைய சமூகத்திற்குச் செய்கிற பெரும் தீங்கும், வீண் கட்சியும் ஏற்படுகிறது. இது காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு முறை அல்ல.

“சீர்திருத்தம் என்கிற பேச்சு காந்தி அடிகளின் அரசியல் ஆரம்பிக்கும் முன்பே லோகமானிய பாலகங்காதர திலகர் காலத்திலேயே ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இவ்வளவு நீண்டகாலமாக இருந்தும் அது இன்னும் நிறைவு படவில்லை. ஆதிகாலத்தில் உண்மையாக இருந்த பிரிவுகள் அல்ல. ஒரு துணியில் பல துணிகளை வைத்துத் தைத்தது போல தொழில் பழக்கத்தில்

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th March 1954]

உற்பத்தியானவை. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இதர மதத்தர்களாகிய கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லீம்கள், 'எங்களுக்குள் இந்த பாகுபாடு இல்லை, ஆகையால் எங்கள் மதத்தில் சேர்ந்தால் நீங்கள் சௌகரியமாக இருக்கலாம்' என்று பேசி பிரச்சினையை மிகக் குரோதத்திற்கு உள்ளாக்கி விடுகிறார்கள். உண்மையில் அங்கிருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால், குறிப்பாக ஆப்பிரிக்காவில் வெள்ளையர் அல்லாதார்கள் நாகாலியில் உட்கார்ந்தால், எச்சில் துப்பினாலுங்கூட, எட்டிப்பார்த்தாலும்கூட குற்றம் என்று சொல்லி தண்டனைக்கு உள்ளாக்குகிறார்கள். நாம் பணம் உள்ளவனாக இருந்தாலும் சரி, பணம் இல்லாதவனாக இருந்தாலும் சரி எந்தத் தெருவிலும் வீடு வாங்குவதைத் தடுத்தது கிடையாது. நாகரிகம் பேசும் வெள்ளையர்கள் இன்னன்ன தெருவில்தான் கட்டடங்கள் வாங்கவேண்டும், குடியேறவேண்டும் என்பதையும்கூட வற்புறுத்தி சட்டமாக்குகிறார்கள். அவர்கள் பேச்சை நம்பி, அடுத்த மதத்தில் பயன் இருக்கும் என்று நினைக்கிற நிலைமைக்குப் போவது ஒரு மதி மயக்கமே தவிர, உண்மையில் உயர்வு அல்ல. அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கு வந்து தங்களுடைய பரந்த நோக்கத்தையும், பரந்த மனப்பான்மையையும் பேசுவதோடு பழமையான இந்தியா நிலைதவறி விளங்குகிறது என்று குறை கூறுகிறார்கள். கூடுமானவரையில் என்ன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டால் ஆங்காங்கே இருக்கிற ஹரிஜன சேவா சங்கங்கள், சீர்திருத்த மனப்பான்மையுள்ள தலைவர்கள், ஹரிஜனங்களிலேயே அதற்கு லாயக்காக உள்ள பண்பட்ட நபர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் சீர்திருத்தமானது பேச்சளவில் இருப்பதைவிட, பரம ஏழைகளாக ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டு, அவர்கள் உழைத்து தங்கள் காலில் தாங்கள் நின்று, வயிர் வளர்ப்பதற்குச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் தங்களை ஒன்றுசேர்க்கும் முயற்சியில் பாடுபடவேண்டும். சர்க்காரும் அவர்களுக்கு உதவும் நிலச் சகாயத்தில் ஈடுபடும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். தவறினால் ஹரிஜனங்களும் மேல்ஜாதியாரும் சேர்ந்து சர்க்காரை அந்த முறையைக் கையாளும்படி நிர்ப்பந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் இந்த பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

4.31
p.m.

* SRI S. ARUMUGAM PILLAI :—

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்ற மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தின் மீது சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் பலவிதத்திலும் சலுகைகள் செய்யக் கொண்டு வருகிறார்கள். அது உண்மையே. ஆனால் அவ்விதம் செய்யப்பட்டுவரும் சலுகையானது எந்த விதத்தில் இருக்கிறது என்றால் அது ஆமை வேகத்தில் தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஒரு பக்கத்தில் பார்க்கும் போது அது கவலையாகத்தான் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு பல இடங்களில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பல முறையில் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டுகளை அணுகி கேட்டால் ‘அதைச் செய்கிறோம் இதைச் செய்கிறோம்’ என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர உடனடியாக அவைகளை கவனித்து ஆவன செய்ததைப் பார்ப்பது என்பது சிரமமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சேலம் ஜில்லா திருச்செங்கோட்டில் சங்ககிரி என்ற இடத்தில் பல ஹரிஜனங்கள் மலைகளிலும் சிறு சிறு குன்றுகளிலும் தங்களுடைய குடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் அவர்கள் கஷ்டமான நிலைமையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பக்கத்தில் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு நிலம் வாங்கித் தரவேண்டும் என்று அந்த ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசருக்கு பல முறையில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அப்படிச் சொல்லி இரண்டு வருஷங்களாகியும் இதுவரையிலும் அந்தக் காரியம் நடைமுறையில் வரவில்லை. இது வருத்தப்படுக்கூடிய சம்பவமாக இருக்கிறது. இது போன்று சேலம் நகரத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்த இடத்தில் முனிசிபாலிட்டியில் ஹைஸ்கூல் கட்ட வேண்டும் என்று நினைத்து அதன் காரணமாக ஹரிஜனங்கள் அங்கிருந்து வெளியேற வேண்டும் என்று இப்பொழுது நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக இன்று 60 குடிகள் மகஜர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த மாதம் 12-ம் தேதி நேரில் கனம் மந்திரியார் அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு எவ்வளவு துரிதமாக வீட்டு மனைக் கட்டுகளை வழங்குவார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்

24th March 1954] [Sri S. Arumugam Pillai]

“வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் ஹரிஜனங்கள் இப்பொழுது சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களை இப்பொழுது வெளியேறவேண்டும் என்று அவர்களுக்குத் தொந்தரவுகள் உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அதி காரிகளைக் கேட்டால் அதைக் கவனிக்கிறோம், உடனடியாக ஆவன செய்கிறோம், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பது ஒன்றுமே தெரியவில்லை. அதனால் ஹரிஜன அதிகாரிகளுக்கு நல்ல அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர் தன்னுடைய சொந்த முறையில் ஹரிஜனங்களுடைய கஷ்டத்தை நேரில் கண்டு அவர்களுக்கு ஆவன செய்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை அவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் இந்த நாட்டில் வாழ்வதற்கு வகை இல்லாமல் சிலோன், சிங்கப்பூர், மலேயா, பிளூன், தென் ஆபிரிக்கா முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று குடியேறி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் நூறுக்கு எழுபது அல்லது எண்பது பேர்கள் ஹரிஜனங்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு ஹை கமிஷனர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்றால் அங்கெல்லாம் படித்த ஹரிஜனங்களைத்தான் ஹை கமிஷனராக நியமிக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி இந்த மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மற்றொரு விஷயம், அதைச் சொல்வதற்குக் கூட ரொம்பவும் வெட்ககரமாக இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பல ரயில்வே ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஸ்டேஷன்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயரைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் வெட்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு ஒரு ஸ்டேஷனுக்கு பறயன்குளம் என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த சுதந்தர இந்தியாவில் கூட பறயன்குளம், செக்கிலியன்குளம் என்று பெயர் இருப்பதைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பெயர்கள் பல இருக்கின்றன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் ஏற்பட்ட பெயரை இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. நமது இந்தியா சர்க்கார் அதை இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருப்பது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடியதான சம்பவம். இதை உடனடியாக மாற்றுவதற்கு இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் நாட்டில் பல ஹரிஜன தலைவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். எம். சி. ராஜா போன்ற பெரியார்களுடைய பெயரை அந்த மாதிரியான ஸ்டேஷன்களுக்கு வைக்கலாம். அதை மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சர்க்காரைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுடைய கஷ்டத்தை அந்தந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள அதி காரிகளிடத்தில் சொல்லும்போது அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் கவனிக்கிறோம், ஆவன செய்கிறோம், என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர உடனடியாகச் செய்வதில்லை. அப்படிச் சொல்வதில் கொஞ்சமும் பிரயோசனம் இல்லை. அதனால் ஹரிஜன மக்கள் நன்மை அடைவார்கள் என்று சொல்வதற்கும் இல்லை. ஆகையினால் இவ்விதம் அதிகாரிகள் சொல்லாமல் உடனடியாக ஆவன செய்வதற்கு முன் வந்து நல்ல முறையில் அதிக வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆங்காங்கே நிலம் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஓரளவு தரிசு நிலங்களைப் பங்கிட்டு சாகுபடி செய்வதற்கு கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“அநேக இடங்களில் ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் மாணேஜ்மெண்டில் நடப்பதால் அவைகளை நல்ல முறையில் நடத்தப்பட வில்லை. இதைப்பற்றிய புகார்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அதை கவனித்து நல்ல முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று வழங்கப்படும்

[Sri S. Arumugam Pillai] [24th March 1954]

பணத்தை அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கு பயன்படும்படியாக செய்வதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் நகரம் ஒரு பெரிய நகரமாக இருந்தபோதிலும் அங்கே ஹரிஜனப் பெண்கள் வசிப்பதற்கு வேண்டிய ஹாஸ்டல்கள் கிடையாது. அடுத்த ஸ்கூல் வருஷத்திலாவது பெண்கள் ஹாஸ்டல்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்விதம் பெண் பிள்ளைகள் வசிப்பதற்குத் தக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறுரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-41
p.m.

* SRI A. K. SUBBIAH :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜனங்களுடைய மான்யத்தை எதிர்த்துத் தோழர் ஸ்ரீ பழனிமுத்து அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன். பொதுவாகவே, இந்த நாட்டிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் பிந்தங்கிய வர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையிலேயே ஏதாவது நியாயம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். காரணமென்னவென்றால், பணம் படைத்தவர்களுக்குத் தான் இந்த நாட்டில் நியாயம் வழங்கப்படுகிறது. பணம்படைத்தவர்களுக்காகத்தான் பெரும்பாலும் இந்த நாட்டில் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள்தான் பணத்தைச் செலவழித்து கோர்ட்டுகளில் வாதாடக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குப் பணம் இல்லை, சொத்து இல்லை, பொருளாதார வசதி கிடையாது. ஆகவேதான் எந்த விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஹரிஜனங்கள் பணம் படைத்தவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கின்றார்கள். ஹரிஜனங்கள் எந்த துறையிலும் முன்னேறிவிடாமல் தடுத்த குறுக்கே முன்வெளி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்காக சில நன்மைகளைச் செய்திருந்தாலுங்கூட, எதிர்கட்சியார் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு, ஹரிஜனங்களுடைய நிலையை எல்லாத் துறைகளிலும் உயர்த்தப் பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காங்கிரஸ் காரர்கள் மாத்திரம் சொல்லக்கூடிய குறைகளைத்தவிர, எதிர்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களும் ஹரிஜனங்களுக்கு இருந்துவரக்கூடிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும். எதிர்கட்சியிலிருப்பவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவைகளெல்லாம் உண்மையான குறைகளே தவிர, கட்சிப் பிரச்சனையாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பதற்கு இங்கு வரவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் என்று சொல்லும்போது, சாதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஏழை ஹரிஜனனைப் பிடித்து அடித்தார் அல்லது மற்றப்படி கொடுமைகளை இழைத்தார் என்று சொன்னால், அதைப் போலீசாரிடம் சொல்ல வேண்டும். போலீசார்கள்தான் முதல் முதல் கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களை பாதுகாக்கக்கூடியவர்கள். அப்படி பாதுகாக்கவேண்டிய போலீசார்கள் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களைப் பாதுகாக்கின்றார்களா என்று பார்த்தால், தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் பெரும் நிலப்பிரபுக்கள்; பணம் படைத்தவர்கள், அவர்கள்தான் காங்கிரசிலே ஆதிக்கம் வகிக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை ஹரிஜனங்கள் எந்த விதத்திலும் பாதுகாக்கப்படுகிறார்களா என்றால், அந்தப் பணம் படைத்தவர்களுக்கு விரோதமாக போலீசார்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கமுடியாது. அப்படி எடுத்தார்களானால், அந்த அதிகாரிகள் அந்த ஜில்லாவைவிட்டு பல நூறு மைல்களுக்கப்பால் மாற்றப்படுவார்கள். உதாரணமாக, அங்கு இருந்த கலெக்டர் பழனியப்பன் அவர்கள், ஏதோ ஜில்லாவிலிருக்கக்கூடிய ஜனங்களுக்கு சிறிதளவு நன்மை செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதற்காக அவர் சமீபத்தில் மாற்றப் பட்டிருக்கிறார் என்பதையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

24th March 1954]

[Sri A. K. Subbiah]

“ஹரிஜனங்களுக்கு இழைக்கக்கூடிய அநீதிகள் பல பல! சட்டப்படி தஞ்சை ஜில்லாவிற்குத் தனியாக சட்டம் வந்திருக்கிறது. சட்டப்படி கூலி கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஏழை ஹரிஜனங்கள் கேட்டதற்கு அடியக்க மங்கலத்தில் ஜாதி இந்துக்களெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு—ஜாதி இந்துக்கள் என்று நான் சொல்லும்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய மிராசு தாரகளைக் குறிப்பிடுகின்றேன்—இவர்களுக்கு சட்டப்படி கூலி கொடுக்கக் கூடாது என்று முடிவு செய்துகொண்டு, அதேசமயத்தில் அங்கிருக்கக் கூடிய ஹோட்டல்கள், கடைகள் போன்ற பொது இடங்களிலிருந்து அந்த ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு காப்பி, இதர சாமான்கள் இவைகளென்றும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சமூக கட்டுப்பாடு செய்துவிட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டும், அவர்கள் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

“மன்னார்குடி தாலுகாவைச் சேர்ந்த பெருகவாழ்ந்தான் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மிராசுதார் ஹரிஜனங்களுக்கு நெருக்கடி கொடுத்து வருகின்றார். பெருகவாழ்ந்தான் விவசாயிகள் தாங்கள் குடியிருப்பதற்கு மனைக்கட்டுகள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போட்டபோது, அவர்களுக்கு கிடைக்கமுடியாதபடி மிராசுதார்கள் செய்கின்றார்கள். ‘அங்கிருக்கக்கூடிய பெரிய மிராசுதார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் எந்தவிதமான தகராறும் கிடையாது; அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கவேண்டிய தேவையில்லை; கொடுக்கவேண்டுமென்றால் 8 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து வாங்கித் தரவேண்டியிருக்கும்,’ என்று மந்திரி அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கின்றார்கள். தகராறு இருக்கிறதென்றுதான் மனைக்கட்டுகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்? மிராசுதார்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் தகராறு இருக்கிறது. அந்த மனைக்கட்டிலே குடியிருக்கிறதனால், மிராசுதார்கள் விரும்பிய எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மிராசுதார்கள் சொன்னவெலையைச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் என்ன கூலி கொடுக்கிறார்களோ அதைத்தான் விவசாயிகள் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகள் என்று சொல்லும்போது தினசரி அன்றாம் வேலை செய்யக்கூடிய ஏழை ஹரிஜனங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் அவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வரவில்லை. குறைந்தபட்சம் ஹரிஜன ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நில மில்லாதவர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவில்லை. மிராசுதார்கள் வைத்ததுதான் சட்டம், கொடுத்ததுதான் கூலி. அதை வாங்கிக்கொண்டுதான் அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டும். மேற்கொண்டு அதிக கூலி கேட்கக்கூடாது. கூலி அதிகமாகவேண்டுமென்று கேட்டால், அல்லது ‘அடுத்த கிராமத்தில் அதிகமாக கூலி கொடுக்கின்றார்கள், அங்கு போய் வேலை செய்கின்றோம்’ என்று கேட்டுக் கொண்டால், விவசாயிகளைப் போக அனுமதிக்கமாட்டார்கள் மிராசுதார்கள். வேறு ஏதாவது எதிர்த்து பேசினால், மனைக் கட்டிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவார்கள். அரசாங்கத்திற்கு ஹரிஜனங்கள் மீது அக்கறை இருக்குமானால், ஹரிஜனங்கள் இந்த நாட்டில் உண்மையாகவே தாழ்த்தப் பட்ட நிலையிலிருந்து கொஞ்சமாவது உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு எண்ணம் இருக்குமானால், ‘அந்தந்த கிராமத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடிசைகள் கட்டியிருக்கின்ற அந்த மனைக்கட்டிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடாது’ என்று ஒரு மசோதாவை சர்க்கார் உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அம்மாதிரி கொண்டுவந்தார்களானால், தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் பாதகாப்புச் சட்டம் வந்தது மாதிரி, மனைக்கட்டிலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படக்கூடாது என்று ஒரு மசோதா உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மிராசுதார்கள் ஹரிஜனங்களை எந்த முறையில் நடத்துகின்றார்கள்? பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிலுள்ள தோப்படிவிடுதி என்கிற கிராமத்து லுள்ள ஹரிஜனத் தெருவில் இருக்கக்கூடிய ஆடு மாடுகள், நகை நட்டுகள் அத்தியேயம் கொள்ளி அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். போலீசாருக்கும் தெரியப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். அதுசம்பந்தமான விசாரணை செய்யவில்லை. சர்க்காருக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள். எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

[Sri A. K. Subbiah] [24th March 1954]

“அதற்கடுத்த திருமங்கலக்குடி என்னும் கிராமத்தில் ஆரோக்யசாமி என்ற ஆதித்திராவிட பையனை பிடித்து, அடித்து, தலையை மொட்டையடித்து அவமானப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இதையும் அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதுசம்பந்தமாக ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

“மன்றா்குடி தாலுகாவில், பரவினன் கோட்டையில் ஒரு ஆதித்திராவிடப்பையனை அங்கிருக்கக்கூடிய மிராசதார்கள் பிடித்து, கட்டி வைத்து அடித்து அறுவாளைப் பழுக்கக் காய்ச்சி, சூடுபோட்டிருக்கின்றார்கள். இது சம்பந்தமாகவும் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறது. என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, இம்மாதிரியான கொடுமைகளுக்கு ஹரிஜனங்கள் உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் ஏழை ஹரிஜனங்கள் உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள் என்றுமேபோது, சர்க்கார் அவர்களுடைய விஷயத்தில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு விசாரணை செய்யவேண்டாமா? நான் குறிப்பிட்ட இந்தக் கொடுமைகளைப்பற்றி சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதையும், குற்றவாளிகள் யார் என்பதையும் கண்டு பிடித்து, அவர்களுக்கு அபராதமோ தண்டனையோ விதித்திருக்கிறார்களா என்பதற்கும் சர்க்கார் பதில் சொல்லவேண்டும். இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்படியான குறைகளை நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, சர்க்கார் அதற்கு என்ன பரிகாரம் செய்தார்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பது கிடையாது. அதற்கான நடவடிக்கையும் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ நாங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம் என்று இருக்கிறதே தவிர, ஹரிஜனங்களுக்கு நியாயம் இந்த சர்க்காரால் வழங்கப்படுவதில்லை. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி ஹரிஜன பணம் படைத்தவர்களுக்கும், பெரிய பெரிய மிராசதார்களுக்கும்தான் இந்த நாட்டில் நியாயம் வழங்கப்படுகிறதேயொழிய உண்மையாகவே கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நியாயமும் வழங்குவது கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் சில சௌகரியங்களைச் செய்து தந்திருந்தம்கூட, இம்மாதிரியான கொடுமைகளைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருவது கிடையாது.

“மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களை ஏழை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், பட்டா செய்து கொடுப்பது மாத்திரமல்ல. அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு சமூக பாதுகாப்பு அளித்தாகவேண்டும். மனைகளுகளைச் சொந்தமாக்கவேண்டும், அடுத்தபடியாக.

“புதிய கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன்”

* SRI M. P. PERIYASWAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே!

இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து இதிலுள்ள சில குறைகளை மாத்திரம் எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். 1937-ல் எலக்ஷன் வந்ததிலிருந்து காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்தது. நானும் வெற்றி ஆனேன். எம்.எல்.ஏ.க்கு ஹரிஜனங்களுக்கு 10 வருஷ சலுகையளிக்கப்பட்டது. இந்த 10 வருஷத்திலே சுதந்திரம் ஏற்பட்டு சிலவருஷங்கள்தான் ஆகின்றது. 1937-ம் வருஷத்திலிருந்து தீண்டாமை ஒழிந்துவிடும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் கால்பங்குதான் ஒழிந்தது. பெரிய டவுன்களில் இன்னும் முக்கால் பங்கு ஒழியவேண்டும். ஆனால் 10 வருஷத்திற்குள்ளாக இந்த தீண்டாமையை ஒழித்துவிடமுடியாது. குறைந்தது 40 வருஷம் இருந்தால்தான் இந்த தீண்டாமையைப் போக்க முடியும் என்று அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது மாகாணமும் மத்திய மாகாணத்திற்குச் தீண்டாமையைப்பற்றி தெரிவிக்கவேண்டும்.

“அப்பொழுது நமது மாகாணத்தில் ஜாதி ஹிந்துக்களுடன் சரிசமானமாக வாழ முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

24th March 1954] [Sri M. P. Periyaswamy]

“ Harijan Welfare Department-ல் ஜாதி ஹிந்துக்கள் வேலை செய்வது தான் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஜாதி ஹிந்துக்கள் மனது வைத்தால் சட்டத்தில் இல்லாதவைகளைக்கூட அன்புடன் ஹரிஜனங்களுக்குச் செளகரியங்கள் செய்ய முடியும். இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகள், டைரக்டர் உள்பட நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். சில அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களிடமும் தீண்டாமை ஒழிப்பில் அன்பில்லாதவர்களாக இருக்கிற அதிகாரிகளை உடனடியாக உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கவேண்டும். அநேகமாக ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யத்திலே அதிகாரிகளுக்குப் பாதி பணம் போய்விடுகிறது. ஒரு லக்ஷ ரூபாய் ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒதுக்கியிருந்தால் அதில் $\frac{3}{4}$ பங்கு ஹரிஜனங்களுக்குச் செலவு செய்தால்தான் கால்பங்கு அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளமாக ஒதுக்கப்படும் என்று இருந்தால் அப்பொழுதுதான் அதிகாரிகள் சரிவரச் செலவு செய்வார்கள். ஹரிஜன ஆலையப் பிரவேஸத்தில் நன்மையிலீலையென்று சொன்னார். நமது நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் எல்லாம் கோயிலுக்குப் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் சொல்வது சரியல்ல. நிழலின் கொடுமை வெய்யிலில்தான் தெரியும் என்பது போல ஹரிஜனங்கள் ஜாதி இந்துக்களுடன் சரிசமானமாக இருப்பதற்குக் கோயில்தான் பொதுவிடமாக இருக்கிறது. தீண்டாமை அனுஷ்டிப்பது கோவிலில்தான். ஹரிஜனங்கள் கோவிலில் செல்வதால் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு வசதியாய் இருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்குக் கெல்லாம் பல டிப் பார்ட்மெண்டுகளிலும் உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டும். தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமானால் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல உத்தியோகங்கள் கொடுக்கவேண்டும். உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களைக் கண்டால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் அன்பாக பழகுகிறார்கள். ஜாதியைப்பற்றி கவனிப்பதில்லை. அதனால் தீண்டாமை ஒழிகிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஒன்று இரண்டு பிரசிடென்ட்கள் ஹரிஜனங்களாய் இருக்கிறார்கள், சேரிப்புறங்களில் எவ்வளவு easy-யாகக் காரியங்கள் நடக்கிறது ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்குமிடங்களில் ஹரிஜன சேரிகளுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுவதில்லை. பேருக்காக சிலவசதிசெய்துகொடுப்பார்கள்.”

* **SRI P. CHOKKALINGAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற விஷயத்தில் அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய காரணம் அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படைத் தத்துவங்களையெல்லாம் நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே ஹரிஜனங்களுக்கு விவசாயத்திற்கு முக்கியமான பாசன வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயத்திற்கு என்னென்ன சாதனங்கள் அவசியமோ அவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அம்பாசமுத்திரத்தில் ரஸ்தா, பாலங்கள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே ரோட்டு வசதிகள் செய்துக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் தண்ணீர் வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். **Harijan Welfare Department** சரியாக வேலை செய்வதில்லை. ஹரிஜனங்களின் தேவைகளைப்பற்றி சரியாகக் கவனிப்பதில்லை. சேரிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை நேரடியாகக் கவனித்து எதையும் செலவு செய்வதில்லை. அனுதாபமும் அனுபவமும் உள்ள ஆபீசர்களாய் இருந்தால் நிச்சயமாக இந்த சமூகத்திற்குப் பிரயோசனப்படும்படியான காரியங்கள் செய்யமுடியும்.

“இந்த **Department** கலெக்டரின் கீழ் இல்லாமல் சர்க்காரே நேரடியாகப் பார்த்து வந்தால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்டிக்கொள்வதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் ஒன்றும் ஈடேறவில்லை. 1948-லிருந்து இந்த மனைக்கட்டு விஷய

[Sri P. Chokkalingam] [24th March 1954]

மாக **Department-**க்கு எழுதியிருந்தும் அதற்காக இன்னும் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகையால் சீக்கிரம் இதற்கு ஆவனசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI T. V. SANNASI** :—“ கனம், சபா நாயகர் அவர்களே ! ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளைப்பற்றி வருந்துகின்றவர்களும், அக்குறைகளைச் சொல்ல மட்டும் தெரிந்துகொண்டவர்களும் நன்கு விளக்கமாய் பேசிவிட்டார்கள்.”

SRI A. RATNAM :—“ Point of order, கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமையில் நான் பேசும்போது என்னுடைய இடத்திலிருந்துதான் பேசவேண்டுமென்று கூறினார். இப்பொழுது கனம் சன்னாசி அவர்கள் அவருடைய இடத்திலிருந்து பேசவில்லை. எனக்கு ஒரு நீதி. மற்றவர் களுக்கொரு நீதியா ? ”

MR. SPEAKER :—“ நான் இப்பொழுது ஒன்றும் சொல்லவில்லை. **Deputy Speaker** அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் அதற்குமேல் **Speaker** க்கு அப்பீல் கிடையாதென்று ஏற்கனவே நான் சொல்லி இருக்கிறேன்.”

* **SRI T. V. SANNASI** :—“ Point of order செலவழிந்த நேரத்தை எனது பேச்சு நேரத்தில் சேர்க்கக்கூடாது.

“ வெளியில் நடைபெற்றுவரும் குறைகளைப்பற்றி பலர் பேசியாகி விட்டது. நானும் அவைகளைப்பற்றி மீண்டும் பேசவிரும்பவில்லை. நாட்டுமக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நன்மைகளைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து நீதியான சட்டங்களைச் செய்யும் இந்த சட்ட சபையிலேயே ஹரிஜனங்களுக்கு நிரந்தரமாக ஏற்பட்டிருக்கும் குறைகளைப்பற்றிச் சிறிது சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இச்சபையிலே அங்கம் பெற்றுள்ள ஹரிஜனங்களில் பலர் அறிவு அனுபவம் ஆற்றல் தகுதி உடையவர்களாயிருந்தும் அவர்களில் ஒருவரைக் கூட முதல் மந்திரி ஆக்குவதற்கு இச்சபை விரும்பவில்லை. இதுவன்றியும், மற்றவர்களிடத்திலிருப்பதுபோல இதர மந்திரி ஸ்தானங்களாவது இரண்டு மூன்றைக் கொடுக்கப்படுகின்றவா? என்றால் அவையும் இல்லை. ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒரே ஒரு ஸ்தானத்தான் இன்றுவதை அளித்து வரப்படுகிறது. அதனையும் அரையாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஹரிஜன இலாக்காவை ஹரிஜன மந்திரியிடம் கொடுக்க மறுக்கப்பட்டுவிட்டது. இக்குறையைப் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கூறியும் கவனிக்கப்படவில்லை என்றாலும், இத்தீமையை மற்றோர்க்கப்போல மந்திரிகளும் உணராமலில்லை. ஆனால், உணர்ந்தும் பயன் என்ன?

“ வெளியிலுள்ள கல்லாத மக்களைச் சீர்திருத்த முயலுமுன் இச்சபையிலுள்ள கற்ற மேலோர்கள் உள்ளம் முதலில் சீர்திருந்தவேண்டும். “உரைக்கும் நீதி பிறர்க்கு” என்ற முறையில் இருக்கக்கூடாது. ஒக்கியதால் உரிமையிழந்து வதையும் மக்களுக்கு உண்மையான பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படல்வேண்டும். இதுவரை வழக்கத்திலில்லை! என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்காலத்தையும் கெடுத்துவிடவேண்டாமெனக் கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI C. VELUKKAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ സ്റ്റേറ്റിനിലെ ആഭിമുഖ്യം നിവാരണത്തിന് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു വകുപ്പാണ്. ഈ സമുദായം ഒരു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനിൽ നിന്നും ഹരിജനങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണുള്ളത്. ഈ സമുദായത്തിൽ ഇവിടത്തെ ആഭിമുഖ്യം കൂടുതൽ ഉന്നമനത്തിന് വേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളും അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും എന്തെല്ലാമെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ വളരെയാണ് കാരണം സാധ്യമല്ല. സാമ്പത്തിക കിട്ടി, ജനാധിപത്യ ഭരണം വന്നു. എന്നിട്ടും ഇവിടത്തെ ആഭിമുഖ്യം നിവാരണത്തിന് സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളായിരുന്നു അടിമകൾക്കും മറ്റും അവരുടെ കൂടെ ഇന്നും തുടരുകയാണ്. മാത്രമല്ല, കേവലം ദുരന്തങ്ങളെപ്പോലെയാണ് അവർ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നത്. വയനാട്ടിലെ വൻകിട കൃഷിക്കാരും ജന്മിമാരും കൊല്ലത്തോടും കുന്നകുളികളെ വാങ്ങാൻ പോലെയാണ് ആഭിമുഖ്യം നിവാരണത്തിന് അടിമകളാക്കി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ആഭിമുഖ്യം നിവാരണത്തിന് കൂടി പരിശോധനയിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇന്നും കടന്നിട്ടില്ല. അവരുടെ വിലയിലുള്ള അനാഥവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാഥാശ്രമങ്ങൾക്കും കണക്കില്ല. അവയെല്ലാം ഇല്ലാത്തതല്ല.

[Sri S. Swayamprakasam] [24th March 1954]

“ஹரிஜன இலாக்காவிலே ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிவிடுகளை கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் 1951-52-ல் எத்தனை மனைக்கட்டுகள் வாங்கப்பட்டன என்று கூறினார். ஆனால் 1952-53-ல் எத்தனை மனைகள் வாங்கப்பட்டது என்பதுபற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. 1951-52-ல் வாங்கின மனைக்கட்டுகளில் எவ்வளவு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கிறன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. 1952-53-ல் மனைக்கட்டு விஷயத்தையே மறந்துவிட்டார். 1951-52-ல் வாங்கப்பட்ட மனைகளில் சில கட்டப் படாமலிருக்கின்றன. ஏனென்றால் சக்தி இல்லை. பணமில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கி கட்டிடுங்கள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று அன்றையதினமும் சொன்னேன். இன்றைய தினமும் அவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு பிறகு, பல இடங்களில் ரோடு வசதி இல்லை. ஒரு அங்கத்தினர் கூறியது போல் ரோடு போடும் வேலையை Contractor-களிடம் கொடுக்காமல் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் மூலமாகச் செய்தால் நலனெயிருக்கும். Contractor-கள் லாபத்தைக் கருதியே வேலை செய்வார்கள். கிராமங்களில் ரோடுகள் இல்லாத இடத்தில் ஹரிஜனங்களிடமோ அல்லது அவர்களுடைய சங்கத்தினிடமோ கொஞ்சம் பணத்தைக்கொடுத்து அவர்களையே ரோடு போட்டுக்கொள்ளச் சொன்னால் மிகவும் உதவியாயிருக்கும். என்னுடைய சொந்த அனுபவம் ஒன்றை குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். ஒரு ஊரில் ரோடு இல்லை. சடுகாட்டுக்குப்போவதற்குக்கூட பாதையில்லை. Harijan Welfare Officer ரோடு போடுவதற்கு 300 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னார். நான் கிராமவாசிகளுக்கே அந்தப்பணத்தைக்கொடுத்து அவர்களையே ரோடுபோட்டுக்கொள்ளும் படி செய்யச்சொன்னேன். அதேமாதிரி அந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்களை ரோடு போட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு பணமும் மிச்சப்பட்டது.

“அடுத்தபடியாக, பிற்போக்கான சமூகத்தினருக்கு Scholarship கொடுக்கப்படுகிறது. சென்ற வருஷத்தில் பணம் வருமென்ற நம்பிக்கையில் பல விடுதியில் சேர்ந்தவர்கள் பிறகு பணம் வராததின காரணமாக வெளியில் துரத்தப்பட்டார்கள். University Students; Club போன்ற ஹாஸ்டல்களில் ஒரு பிள்ளைக்கு 100 ரூபாய்க்கு அதிகமாக பணம் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரே ஒரு சில ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்தி நடத்தினால் பல பிள்ளைகள் சேரலாம். செலவும் குறைவாக இருக்கும். இது விஷயமாக ஆலோசனை செய்யுமாறு கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக Kallar Reclamation-ஐ எடுத்துக்கொள்ளலாம். படிக்கும் கள்ளர்கள் மிக மிக குறைவு என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். நான் போய் பார்த்ததில்லை; பார்க்கவேண்டும். மற்ற பிள்ளைகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கு வேலைசெய்யும் ஆபீசர்கள் அவ்வளவு அக்கறையாக வேலை செய்யவில்லை என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்கள் அனுதாபத்துடனும் அக்கறையுடனும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில படித்து வெளியில் வந்துள்ள கள்ளர்களும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தினால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவிசெய்வது மிக மிக அவசியம்.

“எனது நண்பர் தேவர் அவர்கள் சொன்னதபோல் ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே பள்ளர்கள், பறையர்கள், செக்கிலியர்கள் என்ற பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஒருவர் தயார் செய்த சாப்பாட்டை மற்றொருவர் சாப்பிட மறுக்கிறார்கள். இந்த வித்தியாசங்களைப்போக்குவதற்குப் பிரசாரம் மிக அவசியம். இது விஷயத்தில் இங்கு இருக்கும் ஹரிஜன மெம்பர்கள் மட்டுமல்லாமல் எல்லோருமே பிரசாரம் செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

5-20
P m.

SRI R. S. ARUMUGAM :—“கடந்த இரண்டு வருஷகாலமாக திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஹரிஜன எம்.எல்.எ-க்களுக்கு ஹரிஜன மான்யத்தில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பமே அளிக்கப்படவில்லை. திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மிகவும் கொடுமைபடுத்தப்படுகிறார்கள். பேசுகிறதற்காக அழைக்கப்படும் List-ல் எங்கள் பெயர்

24th March 1954] [Sri R. S. Arumugam]

கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் எங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால் List-ல் பெயர் இல்லாதவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஹரிஜன மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அதை நீக்க நாங்கள் முயலுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதாகாதா? மேலும் இதில்”

MR. SPEAKER :—“ ஜில்லா வாரியாக, தாலுகா வாரியாக, party வாரியாக, ஜாதிவாரியாக எல்லோருக்கும் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பது முடியாது. என் கண்ணில் பட்டவர்களுக்குத்தான் சந்தர்ப்பம் அளிக்க முடியும்.”

*** SRI P. RAMAMURTHI :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வருஷா வருஷம் ஹரிஜன முன்னேற்ற இலாகா மானியத்தின்மீது ஒரு நாள்பூராவும் விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. இது இன்று ஏற்பட்ட ஒரு விஷயம் அல்ல. காங்கிரஸ் சர்க்கார் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு முன்பாகவே அதாவது கிட்டத்தட்ட 50 அல்லது 60 வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஆட்சி நடத்திய காலத்திலிருந்து இதே இலாகா இருந்து வந்தது. இப்பொழுது இருக்கும் இலாகாவிற்கு பெயரில்தான் மாற்றம். அன்று லேபர் டிபார்ட்மென்ட் என்ற பெயரில் இருந்தது. அது இன்றைக்கு ஹரிஜன இலாகா என்ற பெயராக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு வருஷங்களாக இந்த இலாகா நடந்துவந்த போதிலும் இந்த சபையில் நடக்கும் விவாதத்தைப் பார்த்தால் அது எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது என்பது தெள்ளத் தெளிவாக தெரிகிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்ற இலாகாவாக வைத்து இருந்தபோதிலும்கூட ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான மக்கள் பரிதாபகரமான நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த சட்டசபையின் பேச்சிலிருந்து அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இந்த 50 வருஷங்களாகவும் அவர்களுடைய நிலைபழைய நிலைமையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த இலாகா தொடர்ந்து வேலை செய்தால் உண்மையாகவே அந்த டிபார்ட்மென்டை எடுத்து விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. அந்த வகையில் தான் நாம் இப்பொழுது போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். எந்த வகையில் நாம் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம், இந்த இலாகா ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிறது, இதற்கு பரிகாரம் தேடுவதற்கு வழி இல்லையா என்பதை நாம் முதன் முதலாக பார்த்தாகவேண்டும்.

“ இந்த இலாகா முக்கியமாக அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த சில மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து வருவதோடு ஹாஸ்டல் வசதியும் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற விஷயங்களில் ஈடுபட்டிருப்பது நல்லதுதான். அதே சமயத்தில் ஒரு சமூகத்தை முன்னேற்ற வேண்டும் என்றால் அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களை தூக்கிவிடக்கூடிய முறையில் இன்றைக்கு வேலைசெய்துகொண்டு வருகிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் மிகவும் இழிவான நிலைமையில் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதன் அடிப்படை காரணம் என்ன? அதைப்போக்குவதற்கு அடிப்படையான வழி இருக்கிறதா என்ற கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கவேண்டும். அந்த சமூகத்திற்கு எவ்வளவு பேர்களுக்கு படிப்பு வசதி செய்து கொடுத்தாலும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்தாலும் அவர்கள் முன்னேற்றமடைய மாட்டார்கள். இதை மட்டும் நாம் பார்த்துக் கொண்டு போவதால் அவர்கள் முன்னேற்றமடைய மாட்டார்கள். இதுவற்றாத ஊற்றாக இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். இந்தப் பிரச்சனை இன்றைக்கும் தீர்ந்த பாடிடலை. இந்த நிலைமையில் இவர்களைப் பார்க்கும் போது இவர்கள் யார் என்று பார்க்கவேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தில் சுமார் 56 லட்சம் பேர்கள் ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். இந்த 56 லட்சம் மக்களில் பெரும்பான்மையோர் 100-ல் 90-க்கு மேற்பட்டவர்கள் கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளும் பண்ணையாட்களும். அதற்குக் கீழ் வெட்டியான், மற்றும் விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூலியாட்கள். இவர்களுக்கு பொருளாதாரத் துறையில் பல நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிர்ப்பந்தத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய

5-21
p.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[24th March 1954]

இழைக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் அந்த சமூகத்தை பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களைக் கசக்கிக்கொண்டும், சுரண்டிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அதற்கு உதவி அளிக்கக்கூடிய அளவில் அவர்கள் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதை நடைமுறையில் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும்.

“உதாரணமாக அவர்களுக்கு சொந்தமாக மனைக்கட்டுகள் கிடையாது. அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் இல்லாத காரணத்தால் மிராசுதார்கள் அவர்களை எதற்கு எடுத்தாலும் வெளியேற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் கூலி ஜாஸ்தி வேண்டும் என்று கேட்டால் அவர்களை மனைக்கட்டிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள். ஏன்? அவர்களுக்கு சொந்தக் குடியிருப்பு இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் மிராசுதார்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிர்ப்பந்தத்தால் அவர்கள் கொடுக்கும்படியான சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; இந்த விவாசாயிகள் அவர்களுடைய (மிராசுதார்களுடைய) வீட்டு வேலைகளையும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். வீட்டுவேலைகளைச் செய்ய மறுத்தால் இன்றைக்கு அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைக்கட்டிலிருந்து வெளியேற வேண்டியதுதான். இப்படிப்பட்ட உலக அடிமை வாழ்க்கையைப் போக்கவேண்டும். இவ்விதம் நிர்ப்பந்தம் இந்த சமூகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க சட்டம் இருக்கிறது என்றாலும் அதை அவர்களால் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. சட்டம் இருக்கிறது, அதை பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னாலும் அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன் வரமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன்? பிறகு அவன் அங்குள்ள மனைக்கட்டுகளில் குடியிருக்க முடியாது. அந்த நிர்ப்பந்தத்தில் அவன் இருக்கிறான்.

“அதேமாதிரி குடி தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டாலும் கிராமங்களிலுள்ள சேரிகளில் அவர்களுக்கு தண்ணீர் வசதி கிடையாது. சில இடங்களில் இருக்கிறது. தண்ணீர் எடுக்கவேண்டும் என்றால் மேல் ஜாதிகள் இருக்கும் தோட்டங்களில்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தோட்ட கிணறுகளில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். என்றாலும் அந்த மேல் ஜாதிக்காரன் இஷ்டப்பட்டால்தான் அனுமதிப்பான், இல்லாவிட்டால் அந்தக் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அதைப்பற்றி அவனால் கேட்கவும் முடியாது. ஏனென்றால் பிறகு அவனிடம் வேலை செய்யமுடியாது. குடியிருப்பதற்கு இடம் இல்லாமலும் குடி தண்ணீர் இல்லாமலும் போய்விடும். இந்த நிர்ப்பந்தத்தில் அவர்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வித நிர்ப்பந்தம் இருப்பதால் பணக்காரர்கள் அவர்களிடமிருந்து வீட்டு வேலைகளை வாங்கி வருகிறார்கள். அதைத் தவிர குறைந்த கூலி கொடுத்துவிட்டு வேலையை வாங்கும் நிலைமையில் அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள்.

“இந்த நிலைமையில் அவர்களுடைய அறிவைமட்டும் உயர்த்துவது போதாது. அவர்களை பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றும் அடையும்படி செய்யவேண்டும். இந்த அமைப்பை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு நாம் இன்றைக்கு என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும். இந்த நிலைமையில் அந்த சமூகம் பூராவும் முன்னேற்றமடையவேண்டும் என்றால் ஒரு சிறிய விஷயத்தைச் செய்திருக்கமுடியும். இப்பொழுது 56 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒட்டுமொத்தமாக பத்து லட்சம் குடும்பங்கள் இருக்கும். இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய பத்து லட்சம் குடும்பங்களுக்கும் வேண்டிய வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால் எட்டு லட்சத்திற்கு மேல் போகாது. இவ்விதம் எட்டு லட்சம் வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு முன் வந்தால் இன்றைக்கு ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு முதல் படியாக இருக்கும் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு என்று ஒரு மூன்று வருஷத்திட்டத்தை என் வகுக்கக்கூடாது? இந்த வருஷத்தில் அதை செய்துவிட்டோம், அந்த வருஷத்தில் அதைச் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு மூன்று வருஷத் திட்டத்தை அமைத்து இந்த வருஷத்தில் இவ்வளவு கிராமங்களில் இவ்வளவு சேரிகளில் இவ்வளவு

24th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்ல முன்வந்தால் இந்த மனைக்கட்டு பிரச்சனை பூர்ணமாக தீர்ந்துவிடும். ஏற்கனவே அவர்கள் மனைக்கட்டுகள் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். யார் மனைக்கட்டாக இருந்தபோதிலும் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. யாராக இருந்தாலும் ஹரிஜனங்களை மனைக்கட்டுகளை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது. அப்படி வெளியேற்றினால் தடைப்படுத்தப்படும் என்று சொல்லவேண்டும். அவ் விதம் தடை செய்து இந்த நாட்டில் மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். அவர்கள் இந்த சமூகத்தில் மனிதனாக வாழ வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் வேலை செய்தால் அவர்கள் முன்னேற்ற மடைவார்கள். நாட்டில் மனிதனாகவும் மானமாகவும் வாழ வழி ஏற்படும். அதன் பேரில் இந்த அடிமை வாழ்வை தகர்த்து எறிவதற்கு வழி செய்வதாக இருக்கும். அவ்விதம் வெளியேற்றக்கூடாது என்று சொல்லி மூன்று வருஷத் திட்டத்தை அமைத்து எல்லோருக்கும் வீடு கட்டித் தருவதற்கு நாம் திட்டம் போட்டு வேலை செய்ய இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அதன்பிறகு ஹரிஜன் சமூகம் குடி தண்ணீருக்காக மற்றவர்களை எதிர்பார்க்கவேண்டாம். அதற்காக மற்றவர்களைத் தொங்கிக் கொண்டு நிற்க வேண்டியது இல்லை. எவ்வளவு கிணறுகள் வேண்டும் என்ற புள்ளி விவரத்தை நாம் தயார் செய்து அடுத்த மூன்று வருஷங்களுக்குள் அவர்களுடைய குடி தண்ணீர் பிரச்சனையையும் தீர்க்க முடியும். இந்த இரண்டு வேலைகளைச் செய்தால் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை எதிர்த்து நின்று போராடுவதற்கு வசதி ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யாமல் வெள்ளைக்காரன் எந்த வேலையைச் செய்து வந்தானோ அதையே செய்து கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. வெள்ளைக்காரன் 50 லட்சம் ஒதுக்கி வைத்தான், நாங்கள் இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. அந்தக் காலத்தில் ரூபாய்க்கு இருந்த மதிப்புக்கும் இந்தக் காலத்தில் ரூபாய்க்குள்ள மதிப்பையும் பார்த்தால் பிரமாதமான வித்தியாசம் இல்லை. இப்பொழுது பணத்திற்கு மதிப்பு குறைந்துவிட்டது. ஆகையினால் ரூபாய் கணக்கை பார்க்காமல் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு திட்டம் போடவேண்டும். அவ்விதம் திட்டம் வகுத்து இன்னும் பத்து வருஷங்களில் இருக்கக் கூடிய அந்திகளை மாற்றி ஹரிஜன ஜாதி உயர்ந்த ஜாதி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் சரி சமமாக வாழவேண்டும். அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால் உண்மையில் அவர்களுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.”

SRI M. PALANIMUTHU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 5-30
இந்த மான்யத்தின்மீது பேசிய பெரும்பாலான அங்கத்தினர்களும் தமிழி
லேயே பேசியதினால் எல்லோருக்கும் புரியும் வகையில் கனம் மந்திரி
அவர்களையும் தமிழிலேயே பேசும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.” p.m.

MR. SPEAKER :—“Yes.”

* **THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER** :—
“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த மான்யத்திற்கு ஒரு நாள் பூராவும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதுபற்றி நான் மிகவும் சந்தோஷ மடைகிறேன். இது எதைக்குறிக்கிறது என்றால் ஹரிஜனங்களுடைய நன்மையில் இந்தச் சர்க்கார் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், இவ்விஷயத்தில் பொது மக்களும், அங்கத்தினர்களும் அதிகமாகக் கவனம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும்தான் குறிக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. மற்ற மான்யங்களுக்கு எல்லாம் இரண்டு மணி நேரம், ஒரு மணி நேரம் என்று கொடுத்துவிட்டு இந்த ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யத்திற்கு மாத்திரம் ஒரு நாள் பூராவும் . . .”

MR. SPEAKER :—“ஒரு நாள் பூராவும் கொடுக்கப்பட்டதோடு இன்னும் ஒரு மணி நேரம் அதிகமாகவும் சேர்த்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

[24th March 1954]

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“இந்த மான்யத்திற்கு மாத்திரம் தாங்கள் கூறியது போல ஒரு நாளும், அதோடு இன்னும் ஒரு மணியும் கூட ஒதுக்கப்பட்டது என்றால் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் எவ்வளவு அதிகமாக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும்.

“ஆனால் என்னைப்பார்த்து சில பேர்கள் பச்சாதாபப்பட்டார்கள். என் கையை ஒரு நண்பர் பிடித்து நாடி கூட பார்த்தார்.” (சிரிப்பு.)

SRI P. RAMAMURTHI :—“தங்கள் கை நாடியைப் பார்த்தது யார்? (கனம் ஸ்ரீ யு. கிருஷ்ணராவை சுட்டிக்காட்டி) அவரா?” (சிரிப்பு.)

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் என் நாடியை தளர வைத்தாலும்கூட என் மனதை கொஞ்சம்கூடத் தளர வைக்கவில்லை. கனம் மந்திரி தாக்குப் பிடிப்பாரா என்பது பரதது சந்தேகம். ஆனால் நான் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த முறையில் நன்மை செய்யலாம், அங்கத்தினர்கள் என்னென்ன கோரிக்கைகளைக் கேட்கிறார்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். கோரிக்கைகள் மீல மீலமாகக் குவிந்து கொண்டேயிருந்தன. இப்படி கோரிக்கைகள் மீலமாகக் குவிந்துகொண்டேயிருக்கும்போது சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் மடுவாகத்தான் இருக்கிறது என மெம்பர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். மீலக்கும், மடுவுக்கும் எப்படி ஈடு கட்டுவது என்றுதான் நான் கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தேன். சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போதும் இந்த மானியம் பற்றிய விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்க எனக்கு நீண்டகாலம் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது எனக்கு அரை மணி நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக எனக்கு நேரம் கொடுக்கும்படியாக நான் கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER :—“Yes.”

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“இந்த மான்யத்தின்பீது முப்பத்தெட்டு பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறித்திருக்கிறேன். இதைப்பற்றி நான் முன்பே சொன்னேன். ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையில் ஹரிஜன அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அவ்வளவு அக்கறை மற்ற ஜாதி அங்கத்தினர்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்னும் சில பேருடைய கருத்துக்கள் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. இந்த மான்யத்தின்மீது பெரும்பான்மையும் ஹரிஜனங்களே தான் பேசினால்களே தவிர ஸ்ரீமான் தேவர் போன்றவர்களும், ஸ்ரீமான் ஸ்வயம்பிரகாசம் போன்றவர்களும், ஸ்ரீமான் வினாயகம் போன்றவர்களும் பெருவாரியாகப் பேச முன்வரவில்லையே; ஆகையினால் இவர்கள் எல்லாம் உண்மையில் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்தை ஆதரிக்கிறார்களா? அல்லது ஆதரிக்கவில்லையா? என்று அவர்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களைத் தவிர மற்ற அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகப் பேச முன்வரவில்லையென்றால் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்தை அவர்கள் ஆதரிக்கவில்லையென்று சொல்லவே முடியாது. ஹரிஜன அங்கத்தினர்களையே அதிகமாகப் பேச அனுமதித்ததின் காரணம் மற்றவர்களைவிட ஹரிஜன மக்கள் படும் கஷ்டம் ஹரிஜன அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆகவே ஹரிஜன மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள்தான் அவர்களுடைய குறைபாடுகளையெல்லாம் மற்றவர்களைவிட தெள்ளத்தெள்ளிகளாக சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அவர்களது சமூக கஷ்டத்தை அவர்களே எடுத்துச் சொல்லவும் மற்றவர்களைவிட நிறைய உரிமை இருக்கிறது என்று கருதித்தான், அவர்களைப் பேச கனம் சபாநாயகர் அனுமதித்தார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஹரிஜன அங்கத்தினர்களைப் போலவே மற்ற அங்கத்தினர்களையும் பேசுவதற்கு கனம் சபாநாயகர் அனுமதித்திருந்தால், ஒரு நாள் ஒரு மணி

24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

யில் இந்த விவாதம் முடிந்திருக்க முடியாது. இரண்டு நாட்களாவது ஒதுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆகவே நேரம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் மற்ற ஜாதி ஹிந்து அங்கத்தினர்கள் இந்த மானியத்தின் மீது பேச வில்லையே தவிர அவர்களுக்கு ஹரிஜனங்களின்பால் பச்சாதாபமே இல்லை யென்று சொல்லமுடியாது.

“சபை முன்பு பல அங்கத்தினர்களால் பல பிரச்சனைகள் பற்றி சொல்லப்பட்டன. குறிப்பாக இந்த விவாதத்தில் முப்பத்தெட்டு பேர்கள் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று முன்பே நான் சொன்னேன். இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நான் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நான் நினைத்தாலும் அது அசாத்தியமாக இருக்கும். அந்த முறையில் இங்கே பேசியவர்கள் கூறியவற்றையெல்லாம் சில பொதுப்படையான தலைப்பின்கீழ் ஒன்று சேர்த்து அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பதிலளிக்க நான் விரும்புகிறேன். மெம்பர்கள் கூறிய பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது சில பிரச்சனைகள்தான் வரும். அதிலும் குறிப்பாக கடைசியாகப் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஹரிஜன விவசாய மக்களுக்கு இருக்கும் அடிப்படையான பிரச்சனை ஒன்றைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். என்னுடைய நண்பர் தேவரும் constructive criticism என்று சொல்லிக்கொண்டு பல விஷயங்களை அழகாக எடுத்துச் சொன்னார். ஸ்ரீமான் ஸ்வம்பிரகாசம் அவர்களும் நல்ல வழியில் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார். நான் முன்பு சொன்னேன், ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் தனிப்பட்ட முறையில் என்ன சொன்னார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே போனால் எனக்கு நேரம் போதாது. அம்மாதிரி சொல்லவும் முடியாது.

(ஸ்ரீ யு. முத்துராமலிங்க தேவர் :—அவைகள் பூராவையும் கேட்க வில்லை. மற்றவர்கள் எந்த வழியில் சொன்னார்கள் என்று கேட்கிறேன்.) எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தை ஆதரித்து நல்ல வழியில் பேசினார்களே ஒழிய யாரும் கெட்ட வழியில் பேசியதாக நான் சொல்லவில்லை. (சிரிப்பு.) ஆனால் எனக்கு முன்பாக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் பேசிய விஷயங்கள்தான் என்னைத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. அதாவது அவர் ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையிலேயே நீங்கள் ஏதாவது நன்மை செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால் கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடையை உடனே கொண்டு வாருங்கள்,” என்று கூறினார். (சிரிப்பு.) அவ்விஷயம் தான் என்னைத் தூக்கிவாரிப்போட்டது.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“On a point of order.

“Sir, the hon. Member, Sri Shanmugam, was telling that Government pleaded inability to make reforms or to give sufficient relief to the Harijans on the ground that Government had no finance and so, in order to augment their finances, Mr. Shanmugam suggested that Prohibition might be scrapped.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri Shanmugam is here to give a personal explanation. When he is keeping quiet, why should the hon. Member raise it?”

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் அவர்கள், ‘கள்ளுக்கடை போனதினால்தான் ஹரிஜனங்கள் தற்பொழுது ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், திரும்பவும் கள்ளுக்கடையைக் கொண்டு வாருங்கள். அதனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வரும். அப் பணத்தை ஹரிஜனங்களுடைய நன்மைக்கே கொடுக்கலாம்,’ என்றுதான் சொன்னார். திரும்பவும் கள்ளுக்கடையைக் கொண்டுவந்தால் கள்ளுக்கடை கண்டிராக்டர்களுக்குப் பணம் போகுமேயொழிய ஹரிஜனங்களுக்குப் போகாது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

[24th March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ நீங்கள் கள்ளுக்கடை வைத்து கள்ளு ஊத்துங்கள்.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER** :—

“கள்ளுக் கடைகள் இல்லாததினால் ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்களும் கொஞ்சம் கூடக் கஷ்டப்படாது ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆகவே ஹரிஜன அங்கத்தினர்களை ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் சொல்லக்கூடிய யோசனைக்கு எவ்வளவு ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். கள்ளுக் கடையை கொண்டுவந்துவிட்டால் ஹரிஜனங்கள் சௌகரியமாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லும் வாதத்தை நான் ஒரு நாளும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். ஸ்ரீ டி. ஷண்முகம் அவர்கள் எனக்கு நேரில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருப்பதினால் அவரைப் பார்த்தவுடன் அவர் சொன்னவற்றிற்கும் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று தோன்றிற்று. ஹரிஜனங்களுடைய நன்மைக்காக என்று சொல்லும் கள்ளுக்கடையை கொண்டு வரப் போவதில்லையென்ற என்னுடைய சர்க்காரின் முடிவான பதிலையும் சொல்லிவிட்டேன்.

“அடுத்தபடியாக ஆலையப் பிரவேசத்தைப்பற்றி பல பேர்கள் பேசினார்கள். ஆலையப் பிரவேசத்தினால் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ஹரிஜனங்கள் பலர் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆலையங்களுக்குப் போகும்போது ஹரிஜனங்களும் கூட மற்றவர்களைப்போல் சுத்தமாகவும், நன்றாக உடை தரித்துக்கொண்டு இன்றையதினம் போகிறார்கள். அங்கு ஆண்டவன் சந்நிதியில் எந்த விதமான வேற்றும்மையும் காட்ப்படுவதில்லை. ஆகவே ஆலையப் பிரவேசம் வந்ததிலிருந்து ஜாதி ஹிந்துக்களும், ஹரிஜனங்களும் மிகவும் நெருங்கிப் பழக நிறைய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆலையப் பிரவேசத்தினால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படவில்லையென்று சொல்வது நேர்மை இல்லையென்று தாழ்மையுடன் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குப் பதிலாக ஆலையப் பிரவேசத்தில் மகத்தான நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

5-40
p.m.

“மனைக்கட்டு விஷயம் சிக்கலானதாகும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும், மலபார் ஜில்லாவிலும் இந்தப் பிரச்சனை மிகமிகக் கஷ்டமானதாக இருக்கிறது. இது விஷயத்தில் மேலெழுந்தவாரியாக என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஹரிஜனங்கள் ஆதி காலத்தில் மேட்டுப் பங்கான இடத்தில், நல்ல சுகாதாரமான இடத்தில் குடிசைகளை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால் காவேரிப்பாசனம் ஏற்பட்ட பின் மேடு நிலங்களெல்லாம் வயல்களாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே இப்பொழுதெல்லாம் அவர்கள் வயல் காட்டிலேயே வசிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. பள்ளமான பிரதேசங்களில் அவர்கள் இருந்துகொண்டு நடை பாதை வசதியும், சுடுகாடு வசதியும் இல்லாமல் கஷ்டப்படும்படியாக இருக்கிறது.

“ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்ற மனுக்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்தும், மலபார் ஜில்லாவிலிருந்தும் தான் பெரும்பான்மையாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக, மிராசு தாரகளுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் சண்டை வந்தால் வரப்புமேல் நடக்க வேண்டாமென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதற்காக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நடைபாதை வசதியும், சுடுகாடு வசதியும் செய்துகொடுக்கிறார்கள். இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு ஒதுக்கும் விஷயத்திலும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முன் வந்திருக்கிறது. ஆங்கிலேய சர்க்கார் காலத்திலிருந்து இது விஷயத்திலே அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் தங்கும்படியான மனைக்கட்டுகளை ஆர்ஜிதம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதிலே சந்தேகம்

24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

இல்லை. ஆனால், சுகாதாரமான நல்ல மேட்டுப்பாங்கான இடங்களுக்குப் போங்கள்; அங்கு உங்களுடைய இல்லங்களை அமைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லும்போது, அதற்கு அவர்கள் மனது இடங்கொடுப்பது இல்லை. ‘வயல் காடுகளாக இருந்தாலும் சரி அதையே ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுங்கள்’ என்று கேட்கின்றார்கள். அந்தந்த வயற்காடுகளை ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் கொடுத்து, ஹரிஜனங்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்தாலும், அங்கு இல்லங்களைக் கட்டிக்கொள்ள வசதி இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சயம்பிரகாசம் அவர்களுடைய தொகுதியில் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களைப் பார்த்தோம். சுற்றிலும் வயற்காடுகளாய் சூழப்பட்டு தண்ணீர் நிறைந்த பிரதேசம். இரண்டு அடி மேடு பண்ணினால்தான் அந்தப் பள்ளத்தில் வீடு கட்ட முடியும். ‘எங்களுக்குப் பணம் கொடுங்கள், அல்லது பள்ளத்தை நிரப்பிக் கொடுங்கள்’ என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எப்படிச் செய்தாலும் கொசு, உபத்திரவம் போன்ற சுகாதார வசதிக்குறைவு இருக்கும். ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்கு, அல்லது ஒரு மைல் தூரமாவது சென்று, மேட்டுப்பாங்கான சுகாதார வசதியுள்ள இடங்களில் அவர்களை வசிக்கும்படிச் சொன்னால், அங்கு போக அவர்களுக்கு மனம் வராமல், வயற்காடுகளிலேயே, சுகாதாரமற்ற இடங்களிலேயே இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். இது அவர்களுடைய வழக்கமாக இருக்கிறது. இதை நாம் மாற்றுவது மிக மிகக் கஷ்டம். இந்த முறையை மாற்றுவதற்கு ஹரிஜனப் பிரதிநிதிகள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, சுகாதாரமான இடங்களுக்கு அவர்கள் போக வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யவேண்டும்.”

SRI R. KRISHNAN :—“ மலபார் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும்படியான மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்கு ஊர்ஜிதம் செய்துக்கொடுத்தால் போதும்.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—** நான் செஞ்சியில் ஒரு இடத்தைப் பார்த்தேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. அரங்கநாதன் அவர்களும் அங்கு வந்திருந்தார். அவர் இது சம்பந்தமாக அடிக்கடி கேள்விகள் போட்டுக்கொண்டிருப்பது கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவருக்கும் அங்குள்ள நிலைமையைக் காட்டினேன். நிலைமையைப் பார்த்தபிறகு அவருக்கும் என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. சென்னை நகரத்திலுள்ள ‘slum’ களில், 5 அல்லது 6 சதுர அடியுள்ள இடங்களில் புருஷன், மனைவி, குழந்தைகளுடன் எப்படி இருக்கிறார்களோ, அதைவிட மோசமான நிலைமையில் அவர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். சுகாதாரமான இடத்திற்குப் போங்கள்; அறை பர்லாங்கு அல்லது ஒரு பர்லாங்கு போனாலும் பரவாயில்லை என்று சொன்னால் போகமாட்டேன் என்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும்படியான நிலம் முகமதியர்களுடைய தர்க்காவைச் சேர்ந்தது. அதை வாங்கி அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். செலவு செய்து அதை அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்தாலும் சுகாதாரக்குறைவினால் அவர்கள் அவஸ்தைப்பட நேரிடும். பல வருஷங்களுக்குமுன் பணத்தைக் கட்டியும்கூட அதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சர்க்கார் என்ன செய்யமுடியும் என்று கேட்கிறேன்? இது விஷயமாகச் சர்க்கார்மீது குற்றம் சாட்டினாலும் மட்டும் போதாது. ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்த பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இவைகளை யெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ அரங்கநாதன் அவர்களைப் பார்த்து, ‘தயவு செய்து அவர்களை மேட்டுப்பாங்கான நல்ல இடத்திற்குப் போகச் சொல்லுங்கள்’ என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு, நான் சொன்னாலும் கேட்க மாட்டேன் என்கிறார்கள் ‘எனக்கும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது.’ என்று என்னுடன் சேர்ந்துகொண்டு பதிலளிக்கிறார்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஹரிஜன சமூகத்து மக்கள் சுகாதாரமான இடத்தில் போவதற்கு இஷ்டமில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. அவர்கள் ஏன் வேறு இடத்திற்குப் போக விரும்ப

[Sri P. Ramamurthi]

[24th March 1954]

பவிலீலை என்பதன் காரணத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் கவனித்திருந்தால் தெரியும். அவர்கள் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு மாமரம், அல்லது ஒரு வாழைமரம், அல்லது தென்னை மரம் போன்று சில மரங்களை வளர்த்திருப்பார்கள். அந்த மரங்களிலிருந்து ஏதாவது நாலேந்து ரூபாயாவது வருமானம் கிடைக்குமே என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் அந்த இடத்தைவிட்டுப் போவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது.”

* **THE HON SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:**—“The Hon. the Leader of the Opposition has not understood my points. அவர்கள் இருக்கும்படியான இடத்திலே அவர்கள் மாமரம், தென்னைமரம் இவைகளை உற்பத்தி செய்திருக்கும் இடத்திலே அவர்கள் வசிக்கக்கூடாது என்றோ, அந்த இடங்களை அவர்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து தரக்கூடாது என்றோ எங்களுக்கு எண்ணம் கிடையாது. அவர்களுடைய சந்ததி பெருகுமானால், அதே இடம் அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்காது. அவர்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கும்படியான சுகாதாரவசதியற்ற குழியான நஞ்சை இடங்களையே அவர்களுக்குக் கொடுப்பதா அல்லது, சிறிது தூரத்திற்கப்பால், சுகாதாரமான மோடான இடங்களை அவர்களுக்கு வாங்கிக்கொடுப்பதா என்பதுதான் பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

“எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லும்போது ஒரு திட்டத்தைப்போட்டு, மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளாகவோ, ஐந்து வருஷங்களுக்குள்ளாகவோ நிலத்தை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு ஏன் ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடாது? என்று கேட்டார். அவர்களுடைய ஆலோசனைக்கு என்னுடைய நன்றி. இது விஷயம் சில வருஷங்களாகவே சர்க்காருடைய ஆலோசனையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது.

“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஈரோடில் ஒருவர் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு காலனி ஏற்பாடு செய்தார். சொந்தப் பணத்தைப்போட்டு 32 இல்லங்களை ஹரிஜனங்களுக்காகக் கட்டிக்கொடுத்தார். அவருடைய காலஞ்சென்ற மனைவியின் ரூபகார்த்தமாக. அந்தக் காலனியானது எல்லோரும் சந்தோஷப்படக்கூடிய முறையிலே கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்களும், மற்ற ஜாதி இந்துக்களும் கூடியிருந்த அந்த சமயத்தில் எனது எதிர்க்கட்சி நண்பர் சொன்ன அதே திட்டத்தைத்தான் நான் அங்கு வெளியிட்டேன். நான்வெளியிட்ட திட்டம் என்னவென்றால் சர்க்காரே பூமி வாங்கிக்கொடுத்தாலும், ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டு சாதாரணமாக இருக்கப்போவதில்லை. ஆகவே இந்த மாதிரி கிராமத்தில் இருக்கும்படியான யாராவது ஒருவரோ அல்லது விவசாயிகள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்தோ, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய ஹரிஜன விவசாயிகள் தான் விவசாயத்திற்கு முதலு எலும்பு போன்றவர்கள். அவர்களுடைய நலன்களுக்குப் போதிய அளவு நீங்கள் உதவுவது இல்லை. அந்த முறையிலே நீங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதாவது உண்மையாக சேவை செய்யவேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருக்கும்படியான விவசாயிகளெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அந்தச் சேரியிலே ஐந்து வருஷங்களுக்குள்ளாக ஒவ்வொரு ஹரிஜன விவசாயிக்கும் “நாங்கள் மனைக்கட்டு கொடுத்து விடுவோம், என்கிற உணர்ச்சியோடு நீங்கள் முன்வாருங்கள்” என்று சொன்னேன். இப்படிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள மக்களும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொடுக்க முன்வந்தால் நாங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி, செலவாகும் தொகையில் அவர்களை 50% மான்யம் கொடுக்கச் சொல்லுகிறோம். அதைப்போலவே சென்னை சர்க்கார் சார்ஜிலும் செலவாகும் தொகையில் 25% கொடுத்து, பாக்கி இருக்கக்கூடிய 25%ஐ அந்த கிராம மக்கள் தங்களுக்குள் வசூல் செய்து போட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னேன். அதைத்தான் என்னுடைய எதிர்க்கட்சி நண்பர் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறார். அந்த யோசனை சர்க்காருக்கு முன்னாலேயே இல்லாமல் போக வில்லை. இதனால் பல அனுகூலங்கள் ஏற்படும். ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கும், மிராசதாரர்களுக்கும் இப்பொழுது ஏற்படும்படியான மனக்கசப்பு,

24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

தஞ்சை ஜில்லாவிலும் மலபார் ஜில்லாவிலும் இருக்கும்படியான மனக் கசப்பு அடியோடு போவதற்கு இது ஒரு சிறந்த மூலிகையாகும் ; இது சிறந்த நிவாரணமும் பரிசாரமும் ஆகும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ நீங்கள் முதலில் உங்கள் எஸ்டேட்டில் செய்து கொடுங்கள்.”

* **THE HON SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER** :—“ கொஞ்சம் பொறுங்கள் That is a matter between you and me.

“ அந்த முறையிலே இந்தத்திட்டமானது நாட்டிலே எங்கும் அமுலாக் கப்படும் பட்சத்திலே இப்பொழுது ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கும், மிராசு தார்களுக்கும் இருக்கும்படியான மோதல் அறவே ஒழிந்துவிடும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். என்ன சட்டங்களை ஏற்படுத்தினாலும், ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் போன்று இன்னும் எத்தனை சட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும், அவைகளெல்லாம் சட்டபூர்வமாக இருக்குமெய்யொழிய, உண்மையிலேயே இந்த சட்டங்கள் மக்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமானால், மக்களுக்குள்ளேயே ஒரு மனமாற்றம் ஏற்படவேண்டும், மக்களுக்குள்ளேயே மன ஒற்றுமை ஏற்படவேண்டும். அதைத்தான் நாமெல்லோரும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அது தான் மிக மிக முக்கியமானது. இந்த மாறுபாட்டை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதைத்தான் மகாத்மா காந்தி நமக்கெல்லாம் போதித்தார் ; அவர் ஆரம்பித்துவிட்டுப் போனார்கள். அவர் போய்விட்டது நம்முடைய அதிருஷ்டக் குறைவு. இப்பொழுது ஆசார்யா வினோபா பாவே அவர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று நிலப் பிரசீனையைத் தீர்ப்பதற்கு பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகின்றார். நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடத்திலிருந்து நிலத்தை தானம் வாங்கி, நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக, அவர்களிடம் ஒரு மனமாற்றம் ஏற்படுவதற்காக, வினோபா பாவே அவர்கள் பெரும் பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார். ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் விஷயத்தையும் நாம் எடுத்துக்கொண்டு தீர்க்க ஆரம்பித்தோமானால், அவர்களிடையே மனமாற்றத்தை உண்டாக்கியிருக்கலாம் ; அது ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையினால், இந்தச் சட்டங்களெல்லாம் வெறும் சட்ட பூர்வமாக **Statute Book** ல் இருப்பதற்கு எல்லோரும் குற்றவாளிகள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சர்க்கார் சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்றால், நீதி மன்றத்தில் அமுல் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு சாட்சிகள் வேண்டியிருக்கின்றன. அந்த முறையிலே சாட்சி சொல்வதற்கு யார் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன் ? சாட்சி வந்தாலொழிய, அந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அல்லது நீதிபதிகள் தீர்ப்பு கொடுக்கமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கின்றோம். அந்த சமூக சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமானால், முதலிலிருந்தே நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் **Public opinion** சேர்க்கவேண்டும். பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைக் கிளப்பவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய சட்டங்களெல்லாம் 100க்கு 100 வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்தப்படும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

“ கிணறு வெட்டும்படியான பிரச்சனை இருக்கிறது. ஐந்தாறு வருஷங்களாக மழை இல்லாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்த காரணத்தால் அநேக கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் பாழாய்க் கிடக்கும்படி நேரிட்டுவிட்டது. கோயமுத்தூரில் இருக்கும் படியான கிணறுகளை தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்திருக்கும்படியான என்னுடைய நண்பர்கள் பார்த்தால், அங்குள்ள கஷ்ட நிலைமை தெரியும். பாதாளத்திலிருந்து ஜலம் வருகிறது. ரொம்ப ஆழத்தில்தான் ஜலம் கொஞ்சம் இருக்கும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் காவேரி இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு கவலை இல்லை. ஆனால், சேலம், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கிணறு எடுப்பது என்பது லேசான காரியம் என்று நினைத்துவிடாதீர்கள். நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்துதான் ஒரு கிணறு வெட்டமுடியும். அதிலும்

[Sri V. C. Palaniswami Gounder]

[24th March 1954]

பாறைகள் அதிகம். அப்படி வெட்டினால் உப்புத் தண்ணீர் தான் கிடைக்கும். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தாலும் பயனில்லாமல் போய்விடுகிறது. நிர்வாக முறையிலே பல சிக்கல்கள் வந்து சேருகின்றன. ஆகவே ஹரிஜனங்களுடைய மனைக்கட்டு விஷயத்திலும், குடி தண்ணீர் விஷயத்திலும் சர்க்கார் எவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டும், திருப்திகரமான அளவுக்கு இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு இல்லாமலிருக்கிறது.

5-50
P.m.

“ கல்வி விஷயத்தில் சிக்கலே கிடையாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அது வேறு விஷயம். எந்தப் பள்ளியிலும் ஹரிஜன மாணவர்கள் சேரலாம். அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் கிடையாது. ஆனால், பொருளாதாரம்தான் அவர்களுக்குத் தடையாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் கல்வித்துறையில் முதலில் முன்னேறவேண்டுமா அல்லது பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றப்படவேண்டுமா என்று பார்த்தால், பொருளாதாரத்தில்தான் அவர்கள் முதலில் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வீர்கள்.

“ எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீசகஜாநந்தா அவர்கள் பேசினார் : டில்லி சர்க்கார் வரவுசெலவுத் திட்டத்திலோ, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்குகிறார்கள் என்று சொல்லி 3 கோடி ரூபாயை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கினால் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு எக்கர் நஞ்சை நிலம் வாங்கி ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் செவ்வையாக வாழமுடியும் என்று சொன்னார்கள். அதை மனமார ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு பணம் எங்கேயிருக்கிறது என்பதுதான் கேள்வி? அந்த முறையிலே பள்ளிமாணவர்களுக்கு உணவு, உடை, புத்தகங்கள், இவைகளெல்லாம் தேவையாயிருக்கின்றன. இந்த முறையிலே ஹரிஜன இலாகா அவர்களால் தனிப்பட நடத்திவரும் பாடசாலைகளில் இவைகளெல்லாம் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு வேளை உணவு அளிக்கிறார்கள். புத்தகங்கள் வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள். பள்ளிக் கூடத்திற்கு சம்பளம் கிடையாது. அந்த முறையிலே நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இதிலே ஹரிஜன பாடசாலைகள் மிகமிகக் குறைவு. ஜில்லா போர்டுகளால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகள் பெருவாரியாக இருக்கின்றன. அதிலே ஹரிஜனங்களுடைய சங்கியை மிகக் குறைவு. அந்த முறையிலும் அவர்களுக்கு இந்த டிபார்ட்மெண்டு உதவி செய்வதற்கு திட்டம்போடப் பட்டில்லை. அது மிகச் சிக்கலான பிரச்சினை. பொருளாதாரம் இருந்தால் அதை ஒருவாறு செய்யமுடியும். ஆகையால் ஹரிஜனங்களுக்கு கல்வி அபிவிருத்தியாகவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கும் பொருளாதாரம் துணையாக இருக்கவேண்டுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான முற்போக்கும் இல்லை. முன்னேறிச்செல்லவில்லை; அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தபடியே இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. எவ்வளவு மாணவர்கள் இன்றைக்குப் படித்து முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்? - எவ்வளவு பேர்கள் இன்றைக்கு உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? எவ்வளவு பேர்கள் பி. ஏ. படித்துவிட்டு, சட்டக் கல்லூரியிலும் சேர்ந்து சட்டப் படிப்புப் படித்து முன்னேறுகிறார்கள், எவ்வளவுபேர்கள் வைத்தியக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள்? இவ்விதமாக ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் எவ்வளவோ பேர்கள் படித்து முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று நான் எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இவர்கள் படிப்பே பிரதானம் என்று இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் என்ன ஆகும் என்று கேட்கிறேன்? இன்றைய தினம்நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம், படித்தவர்களிடையேதான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இப்பொழுது பெருவாரியாக இருக்கிறது.”

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—“ இந்தப் புதிய ஆரம்பக் கல்வித்திட்டம் அதற்காகத்தான் வந்திருக்கிறதோ? ”

24th March 1954]

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I have nothing to do with that. Hon. Member should not connect that with this. I am not against Harijans becoming B. As. and getting Law Degrees and Medical Degrees. I am only anxious that they should get employment and that all of them are well employed. ஹரிஜனங்கள் பி.ஏ., அல்லது எம்.ஏ., பாஸ்செய்து உத்தியோகத்தில் இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும் ஹரிஜன் மாணவர்களுக்குப் போதிப்பது என்னவென்றால், ‘ உங்களுடைய உழைப்பை மறந்து விடாதீர்கள். தாய் தகப்பன் செய்துவரும் விவசாயத்தொழிலை மறந்து விடாதீர்கள், என்பது தான். நான் இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் உத்தியோகத்தை நம்பி எமாந்துவிடாதீர்கள். அரசனை நம்பி புருஷனைக் கைவிட்டமாதிரி ஆகிவிடும். அவர்களுடைய நன்மைக்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். எனக்கு ஜாதி மனப்பான்மை கிடையாது. ஹரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வரக்கூடாது என்பது என்னுடைய நோக்கம் அல்ல என்று ஆண்டவன் முன்னிலையில் சொல்வதுபோல் உங்களுடைய முன்னிலையில் இன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்; ஆகையால் அவர்கள் படித்த முன்னேற்றுவதோடு மட்டுமல்லாமல் பொருளாதாரத்திலும் கஷ்டப்படாமல் மேலுக்கு வரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா, அதற்காக அவர்களை நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். உங்களுடைய உழைப்பின் கெளரவத்தை மறந்துவிடவேண்டாம் என்று சொல்லும்பொழுது நீங்கள் விவசாயிகளாகவே இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய நோக்கமல்ல. எந்த மனிதனுக்கும் ஏதோ ஒரு விதத்தையில்தான் பற்று இருக்கும். சிலருக்கு உத்தியோகப்பற்று இருக்கும், சிலருக்கு விவசாயப் பற்று இருக்கும், சிலருக்குத் தொழிலில் பற்று இருக்கும். ஒவ்வொருவருடைய இயற்கைக்குத் தகுந்தாற்போல் இது அமைந்திருக்கும். என்னெப்பொறுத்த மட்டில் எனக்கு விவசாயத்தில் தான் ஆர்வம் உண்டு. நான் ஒரு விவசாயி. அந்த முறையில்தான் நான் சொல்லுகின்றேன். ஆகையால் ஹரிஜன் மாணவர்களுக்கு இரு துறைகளிலும் பயிற்சி ஏற்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். ஏதோ அவர்கள் பரீட்சையில் தேருமல் போனாலும் ஒரு தொழிலைக் கற்றிருந்தால் அவர்கள் ஓரளவுக்கு வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும் என்ற அந்த மனப்பான்மையில் சொன்னேனே தவிர ஹரிஜனங்கள் விவசாயத்திலேயே இருந்து சாகவேண்டும் என்று அந்த சுயநலமனப்பான்மையில் சொல்லவில்லை என்பதை உங்களுக்கு வற்புறுத்திக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“ இந்த மாதிரி போக்கில் அவர்கள் போய்க்கொண்டேயிருந்தால் ஏதோ சில 50% பேருக்கு உத்தியோகம் கிடைக்கும், பாக்சிப்பேருக்குக் கிடைப்பது துர்லபம் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். இன்றைய தினம் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்த சில ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகமில்லாமல் கஷ்டப்படுவது எனக்குத் தெரியும். ஒரு ஹரிஜன் மாணவன் என்னுடைய இல்லத்தில் தனக்கு உத்தியோகம் கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காக சத்தியாக் கிரஹம்செய்ய ஆரம்பித்தான். நான் என்ன செய்வது? என்னிடம் உத்தியோகமிருந்தால் கொடுத்திருப்பேன் (Interruption.) ஆனால் அவருக்கு மண்வெட்டிபிடித்து வேலைசெய்யத்தெரியாது. ஏர் பிடிக்கத் தெரியாது. அந்த நிலைமையிலே இருக்கக்கூடியவர் டவுனில் ஒரு உத்தியோகம் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக என்னுடைய சிபார்சைக் கோருகிறார். இல்லாதுபோனால் சத்தியாக் கிரஹம் செய்வேன் என்று சொன்னார். என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ ரத்தினம் அவரை அழைத்து ‘ சற்று கவனியுங்கள் ’ என்று சொன்னார். அவராலும் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. நான் ஒரு விதமாக வேண்டிக்கொண்டதில் அவர் சென்றுவிட்டார். திரும்பவும் தனக்கு வேலை சம்பாதித்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்றும், கொடுக்காதுபோனால் என்னுடைய வாசலில் மறுபடியும் சத்தியாக் கிரஹம் செய்வேன் என்றும் கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார். ஹரிஜனங்கள் இந்த நிலைமைக்கு போகக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கவலை.

[Sri V. C. Palaniswami Gounder]

[24th March 1954]

6
p.m.

“என்னுடைய நண்பர் ரத்தினம் அவர்கள் பல பிரச்சனைகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். கூட சில புள்ளிவிவரங்களையும் எடுத்துக்காட்டினார்கள். அந்த விவரங்கள் சரியல்ல. 100-க்கு 4 ரூபாய்தான் நிர்வாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது.

“ஹரிஜன இலாகாவிலுள்ள உயர்ந்த பதவிகளுக்கு ஹரிஜனங்களையே நியமிக்கவேண்டுமென்றும், ஹரிஜன இலாகா மந்திரியும் ஹரிஜனனாக இருக்கவேண்டுமென்றும் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதில் எனக்கு ஆட்சேபனையில்லை. அதற்கு நான் ஜவாப்தாரி இல்லை. என்னை நியமித்தவர் ஜவாப்தாரி. அதற்காக நான் என் தலைவரின்மேல் குற்றம் சொல்ல வரவில்லை. ஹரிஜன் அல்லாத என்னை ஹரிஜனமுன்னேற்ற மந்திரியாக என் என் தலைவர் நியமித்தார்கள் என்பதற்கும் என்னால் பதில் சொல்ல முடியும். ஹரிஜனங்கள் என்றால் ஒரே ஜாதியல்ல. ஒரே வகுப்பல்ல. அதைப்பற்றி எனது நண்பர் தேவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். இன்னும் பல அங்கத்தினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே பல ஜாதி பாடுபாடுகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் மனம் ஒன்று படவில்லை. இந்த நிலைமையிலே ஹரிஜன இலாகாவை ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவருடைய கையில் கொடுத்துவிட்டால், அவர் பாரபட்சமாக நடந்து கொள்ளக்கூடுமென்று சொல்லுவார்கள். இதனால்தான் ஹரிஜன இலாகா ஹரிஜனனல்லாத ஒருவரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று, சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

“இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்குப் பூமி வழங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் முன்னாலேயே அவர்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறார்களென்று பார்ப்போம். ஹரிஜன விவசாயிகள் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய புறம் போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்கள் எப்படி? அவைகள் பொது நலத்துக்காக விடப்பட்டவைகள். குறிப்பாக, பாதை புறம்போக்கு, மந்தைபுறம்போக்கு, எரிப்புறம்போக்கு என்று பலவிதங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் சமுதாயத்தினுடைய நலனுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. கூடக்குறைய இருக்கலாம். அதிகமாக இருந்தால் அதைத் துண்டு செய்து ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுப்பதில் ஆட்சேபனையில்லை. சென்னையில் சிலர் பக்கங்காம் கால்வாய் ஓரங்களில் குடிசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு உரிமை கொண்டாடினால், நீங்கள் அனுமதிப்பீர்களா என்று நான் கேட்கிறேன். இதேபோல் சமுதாய நலனுக்கு மிகவும் அவசியமான புறம்போக்கு நிலங்களைக்கூட ஹரிஜனங்கள் யாரையும்கேட்காமல் ஆக்கிரமித்து விடுகிறார்கள். இதில் அதிகாரிகளுக்கு பல சிக்கல்களும், கஷ்டங்களும் வந்துவிடுகிறது. அதைப்போலவே மந்திரிகளுக்கும் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. புறம்போக்கு நிலங்களிலுள்ள அந்த மக்களைப் பார்த்தாலும் பரிதாபமாக இருக்கிறது.”

SRI M. PALANIMUTHU :—“Point of order, Sir, புறம்போக்குகளில் பலவிதங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் தரிசாக உள்ள நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்குக்கென்று ரிஸர்வ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ரிஸர்வ் செய்யப்பட்ட 30, 40 ஏக்கர்களை 5 வருஷகாலமாக உயர்ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஆக்ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் அவர்களுக்கு Support ஆக இருக்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“It is not a point of order.”

*** THE HON. SRI V.C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“தலைவரவர்களே நான் முன்பு சொன்னதுபோல சமுதாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான புறம்போக்கு நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் ஆக்ரமித்துக்கொண்டிருப்பதால் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு சரக்காரைத்தாக்கிலை பிரயோஜனமில்லை. எந்த சர்க்கார் இருந்தாலும் இந்தக் கஷ்டங்கள் வந்தேதீரும். அனுதாபத்துடன் இந்த பிரச்சனைகளை அணுகினால்தான் தீர்க்கமுடியும். அன்போடு இந்த பிரச்சனைகளைக் கவனித்தால் எந்த விதமான சிக்கல்கள் இருந்தாலும் அவைகளைச் சலபமாகத் தீர்க்கமுடியுமென்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.”

24th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தலைமுறை, தலைமுறையாக ஹரிஜனங்கள் வாழ்ந்து வரும் மனைகளிலிருந்து, இப்பொழுது நிலப் பிரபுக்கள் அவர்களை வெளியேற்ற முயலுகிறார்கள். அம்மாதிரி ஹரிஜனங்கள் வெளியேற்றபடுவதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் தடுப்பார்களா ? ”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“ I can assure the hon. Member, that Government will not be a party to such atrocities.

“ ஹரிஜனங்களுக்கு வேலைதேடிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அவர்களில் சாதாரணமாக III Form படித்தவர்களுக்கு ஓரளவில் உத்தியோகம் வாங்கிக்கொடுக்கும் முறையிலே, என்னுடைய சகாமந்திரிகளுக்கு அவர்களுடைய Department-லிருக்கும் கைத் தொழிற்சாலைகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் உள்ள உத்தியோகங்களுக்கு நியமனம் செய்யும்போது ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை காட்டும்படி ஒரு நோட்டு அனுப்பியிருக்கிறேன். அது எவ்வளவு தூரம் பயன்படுமென்று நான் சொல்லமுடியாது. ஒரு தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் ஹரிஜனங்களுக்கு சரிவர வேலைகொடுப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மைதான். ஒரு தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டு அதில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் நான் சொல்வதின் உண்மை தெரியும்.”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI :—“ கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சகா மந்திரிகளிடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கும்படி சிபார்சு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் சற்று முன்பு தனக்கு ஒரு வேலைத் தேடித் தரவேண்டுமென்றும், இல்லாவிட்டால் மந்திரியின் இல்லத் தில் சத்தியாகிரகம் கூட ஆரம்பிக்கப்போவதாகத் தன்னிடம் சொல்லிக்கொண்டு வந்த ஒரு ஹரிஜன மானவனைத் தன்னால் உதவி எதுவும் செய்ய முடியா தென்று சொல்லி, நண்பர் ஸ்ரீ ரத்தினம் அவர்களிடம் அனுப்பியதாகச் சொன்னார். இப்படிச் சொல்லுவது முன்னுக்குப்பின் முரணாக இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“ ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை தேடித் தருவதில் இயன்றவரை சர்க்கார் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மில்களில் ஹரிஜனங்கள் கம்மி என்று முன்பு சொன்னேன். மில்களில் வேலைநாடி ஹரிஜனங்கள் அதிகமாகப்போகாமல் இருப்பதும் அதற்கு ஒரு காரணம். மில் முதலாளிகள் ஹரிஜனங்களை ஆதரிக்காமலிருப்பதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இந்த குறை நீங்குவதற்குப் பிரசாரம் மிக மிக அவசியம். இந்தக் குறைபாடுகளை அனுதாப மனப்பான்மையோடு அணுகினால் சுலபமாகத் தீர்த்துவிடமுடியும்.”

SRI T. SHANMUGAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள், இன்னும் எவ்வளவு நேரம் பேசுவார்கள் ? ”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“ I will be finishing very shortly, Sir.

“ பல அங்கத்தினர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் ஹரிஜன நலனுக்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினால், அதில் என்ன செய்யமுடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். அது எவ்வளவு நாட்கள்தான் தாங்கும். அது பஞ்ச நிவாரணத்துக்குக்கூட பிரயோஜனப்படவில்லை. பஞ்சம் வந்தகாலத்தில், பஞ்ச நிவாரணத்துக்காக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து 10 கோடி ரூபாய் வாங்கவேண்டியிருந்தது. ஒரு கோடி என்று கட்டுப்பாடு செய்தால், அந்த அளவுக்குத்தான் செலவு செய்யமுடியும், அதற்கு மேல் கை தொடாதிர்கள் என்று சொல்லி விடுவார்கள். இப்படி வருஷத்துக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டு

[Sri V. C. Palaniswami Gounder]

[24th March 1954]

மென்றால், பொது வருமானத்திலிருந்து ஒதுக்கவேண்டும். இது ஒருநீர் தேக்கத்தைப் போலவோ, தொழிற்சாலையைப் போலவோ, அல்லது மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப் போலவோ (Capital Investment) இல்லை.

6-10
p.m.

“அது ஜெனரல் ரிவினியூலிருந்து செலவிடப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி வருஷா வருஷம் பிரச்சனை இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஜெனரல் ரிவினியூலிருந்து செலவு செய்வது என்பது நியாயமா அநியாயமா என்பதைப் பற்றி பின்பற்றுவது இல்லை. கனம் பிரகாசம் அவர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள் என்றால் அந்த ஒரு கோடி ரூபாயும் சில மெம்பர்கள் சொன்ன மாதிரி அது சமுத்திரத்தில் கரைத்த பொருளாகியும் போல்தான் ஆகிவிடுகிறது. அது எவ்வளவு நாளைக்குத்தான் இருக்கும்? இப்பொழுது நீங்கள் 56 லட்சம் ஜனங்கள் இருக்கிறீர்கள். ஜில்லா கலெக்டர் வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றியும் கவனம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அவர்களுக்குப் பணம் ஒதுக்குவது என்றால் இந்த ஜெனரல் ரிவினியூலிலிருந்து பங்கிட்டுக்கொடுப்பது என்பது இல்லை. பொது நிதியிலிருந்து எவ்வளவோ செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. நீர்பாசனத்திற்குச் செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்திக்கு செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் தான் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியைச் எடுத்துக்கொண்டால் அது ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் தான் உபயோகப்படுகிறது. மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதுவும் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களும் தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதனால் கைத்தொழில் எல்லோருக்கும் தான் கொடுக்கிறது. அதனால் எந்த முறையிலும் அவர்களுக்கும் செலவு செய்யவேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருப்பிற்கும் தனியாக பங்கிட்டுக்கொடுப்பது என்பது முடியாது. இப்பொழுது கனம் விநாயகம் அவர்கள் இருக்கிறார், அவர் பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டிக்குக்கொடுக்க வேண்டும் என்றுமுன் வருவார். இவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுத்துவிட்டால் மிச்சம் என்ன இருக்கும்? இவர்கள் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அது நியாயம் இல்லையா என்று கேட்கிறேன். ஒரு பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால் பல பிரச்சனைகள் கிளம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கும். இந்த முறையில்தான் தான் நியாயம் என்று தோன்றுகிறது. வருஷா வருஷம் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் ஒதுக்கிவைப்பது என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இது ஏற்கனவே இருந்த திட்டம். அதைத் தான் பின்பற்றி வருகிறோம். ஆந்திர தேசமும் மதராஸ் தேசமும் ஒன்றாக இருந்தபோது ஒரு கோடியும் சில லட்சங்களும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆந்திரா பிரிந்துபோன பிறகும்கூட இப்பொழுதும் 90 லட்சத்தி 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு முற்போக்கான முறையில் சர்க்கார் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொல்லும்போது இதைச் செய்துவிட்டோம் அதைச் செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் காரியம் இல்லை என்று சொன்னார்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“அதற்கும் பணம் வேண்டும்.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“அதற்கும் பணம் வேண்டும் என்று அவரே ஒத்துக்கொள்கிறார்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“நான் சொன்னதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த மாதிரி அடிப்படையிலே பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் பணமே வேண்டும் என்று சொன்னால் 92 லட்சம் ரூபாய் போதாது என்கிற அர்த்தத்தில் சொன்னேனே தவிர வேறு அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை.”

*** THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—**“பிரச்சனைகள் பெருகப் பெருக பணமும் பெருகிக்கொண்டே போகும் என்பதை நான் சொல்லவில்லை. அதை நீங்களே அறிந்திருப்பீர்கள்.

“இந்த முறையில் என்னுடைய பிரசங்கத்தை நீட்டிக்கொண்டுபோய்க் கொண்டிருந்தால் பல இடங்களிலிருந்தும் பல பாகங்களிலிருந்தும் தடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன்

24th March 1954] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய பிரசங்கத்தை நீங்கள் இவ்வளவு ஆர்வத்தோடும் அமைதியாகவும் இருந்து கேட்பதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். (கைதட்டல்). ஆகவே உங்களுக்கும் தலைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைச் செலுத்திக்கொண்டு என்னுடைய வாக்கை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். (பலத்த கரகோஷம்). கடைசியாக கனம் பழனிமுத்து அவர்களை அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ On a point of information, I rise, Sir. Sir, in the City of Madras there are slums belonging to the Government and on these slums there are hundreds of Harijan families having houses of their own and they have been living there for the past 10 or 15 years. But to-day, there is a ban in the City against the assignment of these house-sites to anybody. I know some instances in Kodambakkam where Government ousted the residents some two months back. Still, the Hon. Minister says that Government will not be a party to oust any Harijans from the house-sites. I know instances where Harijans have been ousted in the City. Will the Hon. Minister see that no Harijan or backward community persons are ousted from their house-sites and take steps to assign them by removing the ban, as far as possible to the Harijans concerned? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, my hon. Friend Sri Vinayakam has raised a disputable point.

“ சென்னை நகரத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுடைய சேரி விஷயத்தில் கார்பொரேஷன் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதைப் பார்த்து அதில் எது நியாயம் எது அநியாயம் என்று பார்த்துதான் சர்க்கார் ஒரு முடிவு செய்ய முடியும். பொதுவாக எந்தப் பிரச்சினையையும் ஆராயாமல் முடிவு சொல்ல முடியாது.”

SRI M. PALANIMUTHU :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் ஹரிஜன மந்திரி அவர்கள் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டது எனக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லை. அவர் மறுப்பதாகவே நினைக்கிறேன்: புறம்போக்கில் குட்டை புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்கு, ஓடை புறம்போக்கு, மயான புறம்போக்கு என்று நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் தரிசு நிலங்களை மாத்திரம்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு ரிசர்வ் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தில் உத்தரவு இருக்கிறது. அதை தனிப்பட்ட முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு ரிசர்வ் செய்யவேண்டும். அதில் ஜாதி ஹிந்துக்கள் பயிரிடக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் அவைகளில் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அதற்குத்தக்க பதில் சொல்லாமல் இருப்பதால் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளமுடியாது.”

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ இதைப் போல பல பிரச்சனைகள் எழும். பொதுவாக ஜவாப் சொல்ல முடியாது. பிரச்சனையை முன் வைத்தால் அதைத் தீர்க்க ஆலோசனை செய்யமுடியும். அது நியாயமா அநியாயமா என்று பிறகுதான் முடிவு செய்யமுடியும். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கொண்டுவரும் ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் உடனடியாக பதில் சொல்வது என்பது முடியாது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தயவு செய்து உங்களுடைய வெட்டுப்பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

[24th March 1954]

SRI M. PALANIMUTHU :—“ ஹரிஜன நிதிக்கு ஜாஸ்தியாக பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஜாஸ்தியாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று வற்புறத்தவேண்டும் என்பதற்காக வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளமுடியாது. ஆகவே, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the allotment of Rs. 90,47,400 under Demand XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the main motion to the vote of the House. The question is—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 90,47,400 under Demand XXII—Harijan Uplift.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn till 10 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS